

INTPOLSEC ULUSLARARASI GÜVENLİK KONGRESİ
INTERNATIONAL SECURITY CONGRESS 2023

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI
ABSTRACT BOOK

BELİRSİZLİK ÇAĞINDA GÜVENLİK

DERLEYENLER/EDITORS

FİKRET BİRDİŞLİ-BEZEN BALAMİR COŞKUN-CHOUNTAĞI BEKİR

intpolsec
PUBLISHING

ULUSLARARASI POLİTİKA VE GÜVENLİK ÇALIŞMALARI DERNEĞİ YAYINIDIR
PUBLICATION OF THE INTERNATIONAL POLICY AND SECURITY STUDIES ASSOCIATION

INTPOLSEC

ULUSLARARASI GÜVENLİK KONGRESİ 2023
International Security Congress 2023

BELİRSİZLİK ÇAĞINDA GÜVENLİK
THE SECURITY IN THE AGE OF UNCERTAINTY

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI
ABSTRACT BOOK

ISBN 978-625-94193-0-5

Derleyenler/Editors

Fikret Birdişli
Bezen Balamir Coşkun
Chountagi Bekir

INTPOLSEC
Publishing

Bu kongre İbn Haldun Üniversitesi, Haydar Aliyev Avrasya Çalışmaları Araştırma ve Uygulama Merkezi'nin ev sahipliği ve Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı (TİKA)'ın destekleriyle gerçekleşmiştir.

INTPOLSEC Uluslararası Güvenlik Kongresi 2023

Bildiri Özetleri Kitabı

Derleyenler: Fikret Birdişli-Bezen Balamir Coşkun-Chountagi Bekir

Uluslararası Politika ve Güvenlik alışmaları Derneği Yayınları

INTPOLSEC Publishing

Yayınevi Sertifika No:49567

ISBN 978-625-94193-0-5

1. Baskı, Malatya, Kasım 2023

© Uluslararası Politika ve Güvenlik alışmaları Derneği

Adres: Yeni Hamam Mh. Hendek Sk. Zafer İşhanı Battalgazi, Malatya/Türkiye

www.intpolsec.org

info@intpolsec.org

Yayına Hazırlayanlar:

F.Birdişli, B. Coşkun-C.Bekir

Kapak Tasarım: INTPOLSEC Publishing

Dizgi ve Baskı Öncesi Hazırlık: INTPOLSEC Publishing

Names: Fikret Birdişli, compiler/ Bezen Balamir Coşkun, compiler/ Chountagi Bekir, compiler

Title: INTPOLSEC Uluslararası Güvenlik Kongresi 2023, Bildiri Özetleri Kitabı/Derleyenler:

Fikret Birdişli, Bezen Balamir Coşkun, Chountagi Bekir

Description: Uluslararası Politika ve Güvenlik alışmaları Derneği Yayınları, 2023

Series: INTPOLSEC Congress 2

Subject: Security Studies/ International Politics/Foreign Policy

Clasification: LCC: AS, H

Bu eserin yayın hakkı Uluslararası Politika ve Güvenlik alışmaları Derneği adına INTPOLSEC Publishing'e aittir. Bu eser 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun hükümlerine tabidir. Akademik amaçlı çoğaltılabilir, kullanılabilir. Ticari amaçla kullanılamaz satışı yapılamaz.

INTPOLSEC PUBLISHING
YAYINEVİ SERTİFİKA NO:49567

Yayın Editörü

Fikret Birdişli

Yardımcı Editör
Bezen Balamir Coşkun

Yayın Kurulu

Bezen Balamir Coşkun
Helin Sarı Ertem
Cüneyt Özşahin
şerife Ö.Nesimioğlu
Arshi Khan

Adres: Yeni Hamam Mh.Hendek Sk.
Zafer İşhanı Battalgazi, Malatya/Türkiye
www.intpolsec.org
info@intpolsec.org

INTPOLSEC
Publishing

INTPOLSEC Annual International Security Congress 2023 is organized with funding raised by registration fees and the support of the following partners:

Ibn Haldun University
İnönü University
Turkish Cooperation and Coordination Agency (TİKA)
Haydar Aliyev Center for Eurasian Studies (HACE)
İnönü University Center for Strategic Researches (İNUSAM)
International Journal of Politics and Security (IJPS)
Association of Diplomatic Researches (DARD)
GEOCASE Georgia

INTPOLSEC Uluslararası Güvenlik Kongresi 2023, kayıt ücretlerinden sağlanan fon ve aşağıdaki ortakların desteği ile düzenlenmiştir

İbn Haldun Üniversitesi
İnönü Üniversitesi
Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı (TİKA)
Haydar Aliyev Avrasya Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi (HACE)
İnönü Üniversitesi Stratejik Araştırmalar Merkezi (İNUSAM)
Uluslararası Politika ve Güvenlik Dergisi (IJPS)
Diplomatik Araştırmalar Derneği (DARD)
GEOCASE Gürcistan

Bu kongre İbn Haldun Üniversitesi ve TİKA tarafından desteklenmiştir.

PROLOGUE

The world is moving towards an age of greater uncertainty. The collapse of the Soviet Union triggered a series of violence, wars, aggressions, and interventions. Decay of the relative stability after the Cold War followed by some radical changes in international politics and security.

A series of events, such as the pandemic and the global economic recession caused the breakdown of 'routines'. Ontological concerns overshadowed the "victory of democracy", thus expectations about the expansion of human rights, freedoms and welfare were not met. All these challenges have made perceptible changes in intellectual and political spheres.

In this regard, this conference aims to explore the future of international security by discussing all axiomatic trends to understand the opportunities and challenges of the new age in the international system.

ÖNSÖZ

Tüm dünya büyük bir belirsizlik çağını deneyimlemekte. Sovyetler Birliği'nin çöküşü uluslararası sistemde bir dizi savaşı, terör saldırısını ve uluslararası müdahaleleri tetikledi. Soğuk Savaş sonrası ortaya çıkan görece istikrarın bozulması uluslararası siyaset ve güvenlik alanlarında köklü değişikliklere yol açtı. Son dönemde deneyimlediğimiz pandemi ve küresel ekonomik durgunluk gibi bir dizi olay, 'rutinlerin' bozulmasına neden oldu. Ontolojik kaygılar "demokrasinin zaferi"ni gölgede bıraktı, dolayısıyla insan hakları, özgürlükler ve refahın yaygınlaşması yönündeki beklentiler karşılanamadı. Bütün bu meydan okumalar, hem fikri hem de siyasi alanda da gözle görülür değişikliklere yol açtı. Bu bağlamda, bu konferans, uluslararası sistemdeki yeni çağın fırsatlarını ve zorluklarını anlamak için sistemdeki eğilimleri tartışarak uluslararası güvenliğin geleceğini ortaya koymayı amaçlamaktadır.

İÇİNDEKİLER/CONTENT

Türk Dış Politikası ve Türkiye'nin Güvenlik Politikaları / Turkish Foreign Policy & Turkey's Security Policies

Türk-Amerikan İlişkilerinde Sınırlı Stratejik Ortaklık: İşbirliği ve Rekabet Arasında Doğu Akdeniz, Meysune Yaşar, İstanbul Medeniyet Üniversitesi	23
Doğu Akdeniz Denkleminde Türkiye'nin Güvenlik Politikaları: Jeopolitik Kuram Çerçevesinde Coğrafi Konum Güvenlik İlişkisi Sibel Zengin, Gelişim Üniversitesi	24
Doğu Akdeniz'de Güç Mücadelesi: Türkiye-Mısır Yakınlaşmasının Analizi Ferit Malkara, Milli Savunma Üniversitesi.....	26
How Has the Relative Decline of US Leadership in the International System been Affecting Türkiye's Security Policy? Mustafa Yıldırım, Ibn Haldun University	27
Güvenikleştirme, Güvenlik-Dışlaştırma ve Çatışma Çözümü Analitik Çerçevesi Üzerinden 2005 Sonrası Türkiye Ermenistan İlişkilerinin Analizi Fahriye Keskin-Karagöl.....	28
Between Militarization and Soft Power: Turkey's Foreign Policy in Most Recent Times Marian Karagyozov, Institute of Balkan Studies, Bulgarian Academy of Sciences.....	29
Türkiye'de Sağın Güvenikleştirme Rezervleri ve Pratikleri Fatih Tekin & Umut Turgut Yıldırım, İnönü Üniversitesi.....	29
From Hatay to Libya: Strategizing the Türkiye' Policy on Military Deployment Abroad Muzaffer Şenel, İstanbul Kültür Üniversitesi	31
Enerji, İklim ve Çevre Güvenliği / Energy, Climate & Environmental Security	
Criminalization of Ecocide: Impetus towards Armenia's Responsibility Under International Law Najiba Mustafayeva, Ibn Haldun University	32
The Threats to Environmental Security in the Transboundary Zone of Russia and China Olga Zalesskaia, Blagoveshchensk State Pedagogical University.....	32
Çin Halk Cumhuriyeti'nin Enerji Jeopolitiği Bağlamında Dış Politikasının İncelenmesi Gizem Ay Şeker, Akdeniz Üniversitesi	33
The Current Energy Crisis, and the Role of Azerbaijan in Ensuring Energy Security Shahmar Hajiyev, Air Center.....	34
Green Theory in the Realm of International Security, Peace and Development Ayşegül Ün, Altınbaş University	35

Nuclear Energy Development in the Middle East: Proliferation Risks and Nonproliferation Measures Çiğdem Pekar, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi.....	36
Driving Forces in Russia 'NUCLEAR Energy Ambitions and Fluxional Energy Security Setting: The Comparative Case Study of Rosatom's Practices in Eastern Europe and The Middle East Kenan Aslanlı, Ankara Yıldırım Beyazıt University	37
Discussing Diplomacy In The Context Of The Global Climate Crisis: Climate Diplomacy, Historical Developments, Actors & Practices İlke Taşdemir, Uludağ Üniversitesi	38
Jeopolitik Dengesizlikler Çağında, Zamanın Ruhunda Rusya ve Dünya: Enerji Yapıbozunda Dekarbonizasyon Sürecine Etkileri Neslihan Gökdemir-Ağar, NBE	40
Çok Yönlü Tehditlerin Bağlayıcı Gücü: TAPI Projesi İle Afganistan Zayıf Devletinin Bölgesel Enerji Güvenliğine Etkisi Dilek Yaman & Levent Yiğittepe, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi.....	40
The Analysis of International Environment Conferences Held in the Scope of Environmental Security as an Example of Climate Diplomacy Nurbanu Bulgur, Sakarya University	42
İklim Değişikliğinin Suriye'deki, Savaş Bağlamında Güvenlikleştirilmesi Leyla Bingöl Tunç, İnönü Üniversitesi.....	43
Rusya-Ukrayna Çatışmalarının Ukrayna'nın Enerji Güvenliğine Etkileri Zehra Aksu.....	45
Energy Security: Addressing Shifting Global Dynamics and Fostering Sustainable Resilience Archana Jyoti, Pondicherry University	46
The Ecological Crisis and the Global Political Economy Steve On.....	47
Transatlantik Güvenliği / Transatlantic Security	
Almanya'nın 2023 Yılı Ulusal Güvenlik Stratejisi: Merkel Dönemi Ulusal Güvenlik Stratejileriyle Karşılaştırmalı Bir Değerlendirme Emre Baran Pak, Kilis 7 Aralık Üniversitesi	49
France's Quest for Strategic Autonomy in the Context of European Security Architecture: Navigating Convergence and Divergence Seval Şahin, Dokuz Eylül University	51
Deglobalizasyon Tartışmaları ve Avrupa Birliği'nin Rusya Sınırını Güvenlikleştirmesi Özge Taşkın ve Didem Buhari, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi	52

Etnik Sorunlar Bağlamında Avrupa Birliği'nin Terörizmle Mücadele Politikaları Osman Ağır & Esen Eser, İnönü Üniversitesi	52
Sociology of International Organisations (IO's): A Survey on Turkish Military Personnel about NATO Fikret Birdişi, İnönü University	53
NATO ve Arktik Bölgesi: Yeni Riskler ve Zorluklar O. Limon, E. G. Limon, Gümüşhane Üniversitesi & Ö. Demirayak, Selçuk Üniversitesi.....	55
Ukrainian Conflict and its Impact on Regional Security in Northeast Asia Gameran Evgenı, Russian Academy Of Sciences	56
The Role of Energy in the Ukraine War Rahmat Hajimineh & E. Rezaei Rad, Islamic Azad University	57
Rusya-Ukrayna Savaşının Güney Kafkasya'nın Güvenliğine Etkisi Ahmet Sapmaz, İstanbul Gelişim Üniversitesi	57
The Russia-Ukraine War: Implications for Global Security Smrutirekha Sahu, Jawaharlal Nehru University	59
The Uncertainty of Private Military Companies in the Age of Uncertainty and the Case of Wagner Chountagi Bekir, Ibn Haldun University	60
Kırgız Vatandaşların Wagner Grubuna Katılım Süreci ve Toplumdaki Yansımaları Ömer Faruk Karaman, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi	61
Rus Dış Politikasında Yeni Bir Araç: Wagner, Kuruluşu, Faaliyeti ve Sonu Marziye Memmedli, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi.....	62
Özel Askeri Şirketlerin İstihbarat Faaliyetlerinin ve Kapasitelerinin Değerlendirilmesi: Wagner'ın 23 Haziran Yürüyüşü Sonrası Döneme Daha Büyük Bir Merceklerle Bakmak Emre Çıtak, Hitit Üniversitesi.....	63
The Role and Effects of Private Military Companies in Ensuring Energy Security Damla Nur Özdemir, Düzce Üniversitesi	64
Russia in the Middle East and North Africa: A Permanent Presence with Renewal Objectives Ramzi Bendebka, International Islamic University Malaysia	66
Rusya'nın ve NATO'nun Dinamik İlişkilerinde Oyun Teorisi Yaklaşımı Nigora Khodzhamberdieva, Uludağ Üniversitesi	66
Russia in Ukraine and China's Aggression in India: Lessons for Democracies Mirza Asmer Beg, Aligarh Muslim University	67

Turkey-Russia Relations in the Context of Change and Transformation in Turkish Foreign Policy Habibe Özdal, İstanbul Okan University	68
Ukrayna'daki Yabancı Savaşçılar: Potansiyel Radikalleşme Riskleri Emine Çelik.....	69
Frozen Conflicts Fresh Memories; the Volunteer Mobilization from North Caucasus in Russo-Ukrainian War Ahmet Yusuf Özdemir, Ibn Haldun University	70
New Global Order, the Rise of China & Global Security	
Güney Çin Denizi Sorunlarının Bölgesel ve Uluslararası Güvenliğe Etkisi Kamer Kasım, Bolu İzzet Baysal Üniversitesi.....	72
Revitalising Transatlantic Alliance to Manage the China Challenge Sinem Ünalıdılar, Ege University	73
Bağlanabilirlik (Connectivity) Kavramı ve Çin, Rusya ve AB'nin Bağlanabilirliğe Yaklaşımı Burulkan Pala, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi	74
Bir Ülke, İki Sistem Yaklaşımı: Çin'in Tayvana Yönelik Birleşme Politikasının Dinamikleri Mehtap Atalı Dağtekin, Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi.....	75
Hindistan-Ermenistan Askeri İş Birliği: Güney Kafkasya'da Yeni Bir İttifak mı? Esmâ Özdaşlı, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi.....	76
Unraveling Democracy Promotion in Southeast Asia: External Approaches and Case Studies Tuğçe Yıldız, Çanakkale Onsekiz Mart University	77
Uluslararası Düzen Tartışmaları Bağlamında Büyük Güç Rekabetinin Teorik Analizi Ümit Tetik, Sakarya Üniversitesi.....	78
Understanding the New Security Alignments in the Emerging Global Order: The Case of Convergence between the Gulf Arab States and the Shanghai Cooperation Organization Ahmet Üçağaç, Sakarya Üniversitesi.....	80
BidenDemocracy Summit: The US's Ontological (in)Security, Domestic Politics and the Weakening Liberal International Order (Lio) Hasan Basri Barıt, Koç University & Erman Ermihan, Kadir Has University	81
Empowering Poland's Military Strength: Unveiling the Impact of Ukraine's Conflict Or Echoes Of History Ali Emanifar & Bahareh Sazmand, University of Tehran	81
"Middle Ground" Perspektifi: Sistemik Teori İçin Yeni Olanaklar Özdemir Akbal, Trakya Üniversitesi	82

Afrika'nın 2063 Yılı Hedeflerinde Afrika Kültürünün Rolü Belma Engin Güder, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi.....	83
---	----

Avrasya Bölgesinin Güvenliği / Eurasian Security

21. Yüzyılda Uluslararası Çatışmaların Jeopolitiği: Yeni Avrasyacılık ve Yeni Atlantikçilik Çerçevesinde Kuramsal Analiz Güler Kalay, Üsküdar Üniversitesi	85
---	----

Türk Dış Politikasında Atlantikçilik ve Avrasyacılık Etkisi Havva Kök Arslan, Üsküdar Üniversitesi.....	85
--	----

Navigating Geopolitical Realities: International and Regional Actors in Post-Conflict Security Management of the Caucasus after the Second Karabakh War Simona Scotti, Topchubashov Center	86
---	----

Central Asia and South Caucasus: The Emergence of a Supernova Region In Eurasia Murad Muradov, Topchubashov Center (Azerbaijan).....	87
---	----

South Caucasus after Two Wars Cavid Veliyev, Air Center	88
--	----

Regionalization of Western Eurasia as a result of War in Ukraine. Reasons, Symptoms and Possible Consequences Jakub Korejba, AVIM Center for Eurasian Studies.....	88
---	----

Changing spheres of influence in Kazakhstan after the outbreak of war in Ukraine Eldaniz Guseinov	90
--	----

Evaluating CSTO and SCO Approaches to Mediating the Kyrgyz-Tajik Border Dispute Ikramidin Zhakypaliev, OSCE Academy.....	90
---	----

Regional Security in Central Asia: Need for a New Approach and an Institution Lehari Kuppili, Jawaharlal Nehru University	91
--	----

A Competitive Model of Regionalism in Eurasia: Playing Field or Battlefield Ramakrushna Pradhan & Ruma Das, Guru Ghasidas Vishwavidyalaya University	92
---	----

New Concepts & Conceptualisations of Security / Güvenlikte Yeni Yaklaşımlar ve Kavramsallaştırmalar

From Ridiculous to Deadly Serious: Iconoclastic Intrusions into Aniconic Cultures M. Evren Eken, Süleyman Demirel Üniversitesi.....	94
--	----

Beyond Security Threat: Revisiting Threat Perception in the Era of Polycrisis Mehmet Recai Uygur & Fatma Sever, Smk University of Applied Sciences	94
---	----

Modern Mob: Cyber-Communication's Impact on Social Change & Its Threat to International Security Heba Anwar Enajah, Ibn Haldun University	95
Hibrit Güvenlikten Yeni Nesil Bir Güç Anlayışına: Hibrit Güç Asım Öztürk, İstanbul Medeniyet Üniversitesi.....	96
Yeni Tehditler Ve Zorlukların Afrika Kıtasının Güvenlik Mimarisine Etkisi Gözde Söğütü, İstanbul Üniversitesi.....	97
Sudan'S Journey Toward Peace And Stability Abdulfatah Said Mohamed, Hamad Bin Khalifa University	99
Between a Rock and Hard Place: Institutions, Agencies and Ideologies at a Centennial Anniversary of Russia-Turkey Relations Ali Sarıhan	100
The Global Digital Order and the Opportunities for Asia to Bring Balance between the East and the West Ana Yousefian, Azad University	100
The Potential Conflict Between Transparency & National Security with Artificial Intelligence Applications in the Judiciary Nurhayat Bekır, Ibn Haldun University	101
Belirsizlikler Çağında Güvenliğin Sağlanmasında Teknolojinin Yeri: ABD'nin Yapay Zekâ Politikası Sertaç Canalp Korkmaz	101
Küresel Kültürel Düzensizliklerin Uluslararası Güvenlik Tehditleri Kapsamında Değerlendirilmesi Zeynep Elçin Kamalak, Hasan Kalyoncu Üniversitesi.....	103
Ontolojik Güven(siz)liğin Türkiye'de Seçmen Davranışı Üzerindeki Etkisi: 14 Mayıs 2023 Seçimleri Örneği Canan Katılmış, İnönü Üniversitesi	104

Sakarya University Panel

Global Rivalry or Moral Imperative? What Drives China's Stance on Syria in the UN Security Council Ali Balcı, Sakarya University	106
From Foe to Hero under a Decade: How Turkey Became an Ally with the Arabs of the Middle East Furkan Halit Yolcu, Sakarya University	106

Deadlock in Lebanese Politics: How is the Competition of Regional and Global Actors Affecting the Crisis in Lebanon?
Talha İsmail Duman, Sakarya University 107

When the West Hurts: Understanding Algerian Foreign Policy in North Africa and Beyond
Berkan Özgür, Sakarya University 108

Necmettin Erbakan Üniversitesi Paneli

Soğuk Savaş'ın Ardından "Yeni Dünya Düzeni": İstikrar ve İstikrarsızlık Unsurları
Muzaffer Ercan Yılmaz, Necmettin Erbakan Üniversitesi 109

Twitter Diplomasisi Üzerinden Türkiye-İran İlişkilerini Anlamak: Erdoğan ve Ruhani Dönemleri
Yusuf Sayın, Necmettin Erbakan Üniversitesi 109

Refah Partisi Ve Somali'ye İnsani Müdahale: İkilem ve Söylem Arasında İç ve Dış Politikanın Etkileşimi
Ahmet Göksel Uluer, Necmettin Erbakan Üniversitesi 110

İngiliz Hegemonyasından Amerikan Hegemonyasına: Star Trek ve Doctor Who
Büşra Yılmaz, Necmettin Erbakan Üniversitesi 111

Roundtables

Istanbul Institute for Advanced Studies Roundtable..... 112

Women's Network on Eastern Mediterranean Political Studies
(Wonemps) Roundtable 112

INTPOLSEC
INTERNATIONAL SECURITY CONGRESS 2023 (HYBRID)

THE SECURITY IN THE AGE OF UNCERTAINTY

Ibn Haldun University
20-21 October - Istanbul / Türkiye

INTPOLSEC II. Uluslararası Güvenlik Kongresi: “Belirsizlik çağında Güvenlik”

Tüm dünya büyük bir belirsizlik çağını deneyimlemekte. Sovyetler Birliği'nin çöküşü uluslararası sistemde bir dizi savaşı, terör saldırısını ve uluslararası müdahaleleri tetikledi. Soğuk Savaş sonrası ortaya çıkan göreceli istikrarın bozulması uluslararası siyaset ve güvenlik alanlarında köklü değişikliklere yol açtı. Son dönemde deneyimlediğimiz pandemi ve küresel ekonomik durgunluk gibi bir dizi olay, 'rutinlerin' bozulmasına neden oldu. Ontolojik kaygılar “demokrasinin zaferi”ni gölgede bıraktı, dolayısıyla insan hakları, özgürlükler ve refahın yaygınlaşması yönündeki beklentiler karşılanamadı. Bütün bu meydan okumalar, hem fikri hem de siyasi alanda da gözle görülür değişikliklere yol açtı. Bu bağlamda, bu konferans, uluslararası sistemdeki yeni çağın fırsatlarını ve zorluklarını anlamak için sistemdeki eğilimleri tartışarak uluslararası güvenliğin geleceğini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu nedenle, INTPOLSEC Uluslararası Güvenlik Kongresi, aşağıdaki kavram ve temalarda felsefi, teorik ve ampirik çalışma ve araştırmaları paylaşmayı amaçlamaktadır:

- Yeni Küresel Düzensizlik ve Güvenlik
- Teorik Yaklaşımlar: Eleştirel Teori ve Teori Sonrası
- Uluslararası Sistem Tartışmaları
- Vaka çalışmaları
- Ukrayna Savaşı ve Güvenlik
- Batı ve Diğerleri
- Bölgesel Güvenlik ve Yeni İttifaklar
- Avrasya Güvenliği
- Avrupa Güvenliği
- Asya ve Pasifik Bölgesi Güvenliği
- Ortadoğu-Afrika Bölgesi Güvenliği
- Özel Konular: Enerji, Çevre, Teknoloji ve Güvenlik
- Özel Konular: Afet Sonrası Güvenlik Tartışmaları
- 100. Yıl Özel Oturumu: Cumhuriyetin 100. Yılında Türkiye'nin Güvenlik Politikaları: Süreklilikler ve Değişimler

INTPOLSEC
INTERNATIONAL SECURITY CONGRESS 2023 (HYBRID)

THE SECURITY IN THE AGE OF UNCERTAINTY

Ibn Haldun University
20-21 October - Istanbul / Türkiye

INTPOLSEC II. International Security Congress: “Security in the Age of Uncertainty”

The world is moving towards an age of greater uncertainty. The collapse of the Soviet Union triggered a series of violence, wars, aggressions, and interventions. Decay of the relative stability after the Cold War followed by some radical changes in international politics and security.

A series of events, such as the pandemic and the global economic recession caused the breakdown of ‘routines’. Ontological concerns overshadowed the "victory of democracy", thus expectations about the expansion of human rights, freedoms and welfare were not met. All these challenges have made perceptible changes in intellectual and political spheres.

In this regard, this conference aims to explore the future of international security by discussing all axiomatic trends to understand the opportunities and challenges of the new age in the international system. So, INTPOLSEC International Security Congress aims to share philosophical, theoretical, and empirical studies and research in the following concepts and themes:

- New Global Disorder and Security
- Theoretical Approaches: Critical and Post-Theories
- Debates on International System & World Order(s)
- Case studies
- Ukrainian war and global security
- The West and the Rest
- The Regional Security and New Alliances
- European Security
- Asia and Pacific Region
- MENA Region
- Eurasia Security
- Special Topics: Energy, Environment, Technology and Security
- Special Session: Re-visiting Security Debates in Post Disaster Situations
- Special Centennial Session: Transformation of Turkish Security Policy in the 100th Anniversary of the Republic of Türkiye

Düzenleme Kurulu / Organizing Committee

Prof. Dr. Yaşar Sarı	Ibn Haldun University
Prof. Dr. Fikret Birdişi	İnönü University
Assoc. Prof. Dr. Bezen Balamir Coşkun	TED University
Prof. Dr. Ahmet Karadağ	İnönü University
Assoc. Prof. Dr. Mustafa Cüneyt Özşahin	Necmettin Erbakan University
Prof. Dr. Gökhan Tunçel	İnönü University
Assoc. Dr. Najiba Mustafayeva	Ibn Haldun University
Assoc. Dr. Şerife Özkan Nesimoğlu	Karatay University
Chountagi Bekir	Ibn Haldun University
Mustafa Yıldırım	Ibn Haldun University
Fatih Tekin	İnönü University
İpek Coşkun	İnönü University

Danışma Kurulu / Advisory Board

Anar Valiyev	ADA University / AZERBAIJAN
Akbota Zholdasbekova	L. N. Gumilyov Eurasian National University/KAZAKHSTAN
Ali Aslan	Ibn Haldun University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Arshi Khan	Aligarh Muslim University /INDIA
Prof. Dr. Ertan Efeğil	Sakarya University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Gökhan Sarı	Penta Group/TÜRKİYE
Gulnoza Ismailova	World Economy and Diplomacy University/UZBEKISTAN
Assoc. Prof. Levent Yiğittepe	Karamanoglu Mehmet Bey University/TÜRKİYE
Mehmet Dalar	Bolu Abant İzzet Baysal University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Mehmet Emin Erendor	Kyrgyz-Turkish Manas University/KYRGYZSTAN

Bilim Kurulu / Scientific Board

Prof. Dr. Bülent Açma	Anadolu University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Tayyar Arı	Uludağ University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Harun Arıkan	Çukurova University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Davud Ateş	Selçuk University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Hüseyin Altay	İnönü University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Abdulkadir Baharççek	İnönü University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Selahattin Bakan	İnönü University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Kamer Kasım	Bolu Abant İzzet Baysal University/TÜRKİYE
Prof. Dr. M. Hakkı Caşın	İstinye University /TÜRKİYE
Prof. Dr. A.Aslihan Çelenk	Adana A.Türkeş Bilim ve Teknoloji University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Elif Çolakoğlu	Jandarma Sahil Güv. Enst/TÜRKİYE
Prof. Dr. Hasret Çomak	İstanbul Kent University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Birgül Demirtaş	Türk-Alman University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Cengiz Dinç	Osmangazi University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Nejat Doğan	Anadolu University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Akhtem Dzhelilov	Crimea Businnes Institue, Simferefol/CRIMEA
Prof. Dr. Mansoureh Ebrahimi	Akademi Tamadun Islam/ MALESIA
Prof. Dr. Ayman Zain Hayajneh	Yarmouk University/JORDAN
Prof. Dr. Bilal Karabulut	Ankara Hacı Bayram Veli University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Birol Mercan	Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Tarık Oğuzlu	Istanbul Aydın University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Barış Özdal	Uludağ University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Igbalur Rehman	Aligarh Muslim University/INDIA
Prof. Dr. Mehmet Şahin	Ankara Hacı Bayram Veli University/TÜRKİYE
Prof. Dr. Mihriban Şengül	İnönü University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Anar Valiyev	ADA University/AZERBAIJAN
Assoc. Prof. Dr. Deine Abdelkadir	University of Massachusetts Lowell/USA

Assoc. Prof. Dr. Osman Ağır	İnönü University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Faisal Ahmed	FORE School of Management, INDIA
Assoc. Prof. Dr. Hamid E. Ali	The American University of Cairo/EGYPT
Assoc. Prof. Dr. Arif Bağbaşıoğlu	İzmir Demokrasi University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Orhan Battır	Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Katerina Dolacura	London School of Economics, London/UK
Assoc. Prof. Dr. Zülfıkar Aytaç Kışman	Fırat University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Abdulfattah Mohammad	Ministry of State for Foreign Affairs/QATAR
Assoc. Prof. Dr. Debasish Nandy	Kazi Nazrul University, W.Bengal/INDIA
Assoc. Prof. Dr. Buket Önal	Kocaeli University /TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Fatma Anıl Öztop	Kocaeli University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Yusuf Sayın	Necmettin Erbakan University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Aşkın İnci Sökmen	İstanbul Arel University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Murat Sezık	İnönü University/TÜRKİYE
Assoc. Prof. Dr. Bülent Şener	Karadeniz Teknik University/TÜRKİYE
Assist. Prof. Dr. Zhukovskii Andrey Dmitrievich	Financial University /RUSSIA
Assist. Prof. Dr. Federico Donelli	University of Trieste, Trieste/ITALY
Dr. Altynbek Joldoshov	Kyrgyz-Turkish Manas University/KYRGYZSTAN
Assist. Prof. Dr. Raymond Kwun Sun Lau	North South University/BANGLADESH
Assist. Prof. Dr. Masom Jan Masomy	Afghanistan Academy of Science/AFGHANISTAN
Dr. Raffaele Mauriello	University of Rome/ITALY
Assist. Prof. Dr. Konstantinos Zarras	University of Macedonia/GREECE
Mr. Victor Kipiani	GEOCASE, Tbilisi/ GEORGIA

Kongre Programı / Congress Program
20 October 2023 / 20 Ekim 2023

9.15 - 09.40 Açılış Konuşmaları

Prof. Dr. Yaşar Sarı, İbn Haldun Üniversitesi Haydar Aliyev Avrasya Çalışmaları Merkezi
Prof. Dr. Fikret Birdişi, INTPOLSEC
Assoc. Dr. Bezen Balamir COŞKUN, INTPOLSEC
Prof. Dr. Atilla Arkan (İbn Haldun Üniversitesi Rektörü)

09.40 - 11.30 Türkiye Cumhuriyetinin 100. Yılı Oturumu

Moderator: Prof. Dr. Yaşar Sarı

Prof. Dr. Faruk Sönmezoğlu, İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi

Mr. Araz Aslanlı - Azerbaycan Turizm ve İşletme Üniversitesi, "Geçmişten Geleceğe Türkiye'nin Güney Kafkasya Politikası"

Albina Yun, Central Asia Barometer - Turkey's Image in Central Asia: Unveiling Perceptions

11.45 - 13.15

Panel A1 - New Concepts & Conceptualisations of Security

Chair: Evren Eken (Süleyman Demirel University)

Mehmet Recai Uygur & Fatma Sever (SMK University of Applied Sciences) - Beyond Security Threat: Revisiting Threat Perception in the Era of Polycrisis

Evren Eken (Süleyman Demirel University) - From Ridiculous to Deadly Serious: Iconoclastic Intrusions into Aniconic Cultures

Heba Anwar Enajah (Ibn Haldun University) - Modern MOB: Cyber-Communication's Impact On Social Change & Its Threat To International Security

11.45 - 13.15

Panel A2 - Güvenikte Yeni Yaklaşımlar ve Kavramsallaştırmalar

Panel Başkanı: Didem Buhari (İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)

Asım Öztürk (Medeniyet Üniversitesi) - Hibrit Güvenlikten Yeni Nesil Bir Güç Anlayışına: Hibrit Güç

Özge Taşkın & Didem Buhari (İzmir Katip Çelebi Üniversitesi) - Deglobalizasyon Tartışmaları ve Avrupa Birliği'nin Rusya Sınırını Güvenlikleştirme

11.45 - 13.15

Panel A2 - Güvenikte Yeni Yaklaşımlar ve Kavramsallaştırmalar

Gözde Söğütçü (İstanbul Üniversitesi) - Yeni Tehditler ve Zorlukların Afrika Kıtasının Güvenlik Mimarisine Etkisi

Güler Kalay (Üsküdar Üniversitesi) - 21. yy'da Uluslararası Çatışmaların Jeopolitiği: Yeni Avrasyacılık ve Yeni Atlantikçilik Çerçevesinde Kuramsal Analiz

11.45 - 13.15

Panel A3 - Jeopolitik, Terörizm ve Güvenlik

Panel Başkanı: Emre Baran Pak (Kilis 7 Aralık Üniversitesi)

Gizem Ay Şeker (Akdeniz Üniversitesi) - Çin Halk Cumhuriyeti'nin Enerji Jeopolitiği Bağlamında Dış Politikasının İncelenmesi

Emre Baran Pak (Kilis 7 Aralık Üniversitesi) - Almanya'nın 2023 Yılı Ulusal Güvenlik Stratejisi: Merkel Dönemi Ulusal Güvenlik Stratejileriyle Karşılaştırmalı Bir Değerlendirme

Neslihan Gökdemir Açar (NBE) - Jeopolitik Dengesizlikler Çağında, Zamanın Ruhunda Rusya ve Dünya Enerji Yapbozu ve Dekarbonizasyon Sürecine Etkileri

Nigora Khodzhamberdieva (Uludağ Üniversitesi) - Rusya'nın ve NATO'nun Dinamik İlişkilerinde Oyun Teorisi Yaklaşımı

Yusuf Zakir Baskın - ABD Ulusal Güvenlik Politikaları; Değişim, Dönüşüm ve Süreklilik

11.45 - 13.15

Eurasian Security Issues Roundtable

Nurlan Muminov (Eurasian Research Institute Almaty)
Khamza Boltaev (University of World Economy and Diplomacy, Tashkent) Islomkhon Gafarov
(University of World Economy and Diplomacy, Tashkent) Yaşar Sarı (Ibn Haldun University)
Fikret Birdişli (İnönü University)
Najiba Mustafayeva (Ibn Haldun University)

15.00 - 16.30
Panel B1 - NATO, EU, Transatlantic Security
Chair: Fikret Birdişli (İnönü University)
Fikret Birdişli (İnönü University) - Sociology of International Organisations (IOs): A Survey on Turkish Military Personnel about NATO
Mustafa Yıldırım (İbn Haldun University) - How has the relative decline of US leadership in the international system been affecting Türkiye's security policy?
Nurhayat Bekir (İbn Haldun University) - The Potential Conflict Between Transparency and National Security with AI Applications in the Judiciary
Sinem Ünalldılar (Ege University) - Revitalising Transatlantic Alliance to Manage the China Challenge

15.00 - 16.30
Panel B2 - Türk Dış Politikası ve Türkiye'nin Güvenlik Politikaları
Panel Başkanı: Fatih Tekin (İnönü Üniversitesi)
Fatih Tekin & Umut Turgut Yıldırım (İnönü Üniversitesi) - Türkiye'de Sağın Güvenikleştirme Rezervleri ve Pratikleri
Havva Kök (Üsküdar Üniversitesi) - Türk Dış Politikasında Atlantikçilik ve Avrasyacılık Etkisi
Sibel Zengin (Gelişim Üniversitesi) - Doğu Akdeniz Denklemine Türkiye'nin Güvenlik Politikaları: Jeopolitik Kuram Çerçevesinde Coğrafi Konum- Güvenlik İlişkisi

15.00 - 16.30
Panel B3 - Energy Security, Ecological Crises, Climate Change
Chair: Najiba Mustafayeva (İbn Haldun University)
Najiba Mustafayeva (İbn Haldun University) - Criminalization of Ecocide: Impetus towards Armenias' Responsibility Under International Law
Olga Zalesskaia (Blagoveshchensk State Pedagogical University) - The threats to environmental security in the transboundary zone of Russia and China
Ayşegül Ün (Altınbaş University) - Green Theory in the Realm of International Security, Peace & Development

15.00 - 16.30

**Istanbul Institute for Advanced Studies Roundtable:
Rivalry and Cooperation in South Caucasus: Prospects and Challenges**

Cenap akmak (Anadolu University)
Murat Ustaoglu (Istanbul University)
M. Cüneyt Özşahin (Necmettin Erbakan University)
Zehra Korkmaz Kökdere (Necmettin Erbakan University)
Sait Bozik (Istanbul University)
Murat İstekli (Istanbul University)
Büşra Çil (Istanbul University)

17.00 - 18.30

Panel C1 - Russia in New Global Security Order

Chair: Habibe Özdal (Okan University)

Mirza Asmer Beg (Aligarh Muslim University) - Russia in Ukraine and China's aggression in India: Lessons for Democracies

Habibe Özdal (Okan University) - Turkey-Russia Relations in the Context of Change and Transformation in Turkish Foreign Policy

Gamerman Evgenii (Institute for Comprehensive Analysis of Regional Problems of the Far Eastern Branch of the Russian Academy of Sciences) - Ukrainian conflict and its impact on regional security in Northeast Asia

Ahmet Yusuf Özdemir - Frozen Conflicts Fresh Memories; The Volunteer Mobilization from North Caucasus in Russo-Ukrainian War

17.00 - 18.30

Panel C2 - Özel Silahlı Guruplar, ve Yabancı Savaşçılar ve Bölgesel Güvenlik

Panel Başkanı: Chountagi Bekir (İbn Haldun Üniversitesi)

Chountagi Bekir (İbn Haldun Üniversitesi) - The Uncertainty of Private Military Companies in the Age of Uncertainty and the Case of Wagner

Emine Çelik - Ukrayna'daki Yabancı Savaşçılar: Potansiyel Radikalleşme Riskleri

Marziye Memmedli (Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi) - Rus Dış Politikasında Yeni Bir Araç: Wagner, Kuruluşu, Faaliyeti ve Sonu

Ömer Faruk Karaman (Çanakkale 18 Mart Üniversitesi) - Kırgız Vatandaşların Wagner Grubuna Katılım Süreci ve Toplumdaki Yansımaları

Ahmet Sapmaz (İstanbul Gelişim Üniversitesi) - Rusya-Ukrayna Savaşının Güney Kafkasya'nın Güvenliğine Etkisi

17.00 - 18.30
Panel C3 - Regional Security: Central Asia & Caucasus
Chair: Cavid Veliyev (AIR Center)
Simona Scotti (Topchubashov Center (Azerbaijan) - Navigating Geopolitical Realities: International and Regional Actors in Post-Conflict Security Management of the Caucasus after the Second Karabakh War
Murad Muradoc (Topchubashov Center (Azerbaijan) - Central Asia and South Caucasus: the emergence of a supernova region in Eurasia
Cavid Veliyev (AIR Center) - South Caucasus After Two Wars
Jakub Korejba (AVIM Center for Eurasian Studies) - Regionalization of Western Eurasia as a result of War in Ukraine. Reasons, Symptoms and Possible Consequences
Eldaniz Gusseinov - Changing spheres of influence in Kazakhstan after the outbreak of war in Ukraine
Ikramidin Zhakypaliev - (OSCE Academy) - Evaluating CSTO and SCO Approaches to Mediating the Kyrgyz-Tajik Border Dispute

Online Congress Program / Online Kongre Programı
21 October 2023 / 21 Ekim 2023

9.30 - 11.00
Online Panel 1 - Türk Dış Politikası ve Türkiye'nin Güvenliği https://ibnhaldun.zoom.us/j/7851420910
Chair / Panel Başkanı: Muzaffer Şenel (İstanbul Kültür Üniversitesi)
Muzaffer Şenel (İstanbul Kültür Üniversitesi) - From Hatay to Libya: Strategizing the Türkiye's Policy on Military Deployment Abroad
Marian Karagyozov (Institute of Balkan Studies – Bulgarian Academy of Sciences) - Between militarization and soft power: Turkey's Foreign Policy in most recent times
Fahriye Keskin Karagöl - Güvenikleştirme/Güvenlikdışlaştırma ve Çatışma Çözümü Analitik Çerçevesi Üzerinden 2005 Sonrası Türkiye-Ermenistan İlişkilerinin Analizi
Ferit Malkara (Milli Savunma Üniversitesi) - Doğu Akdeniz'de Güç Mücadelesi: Türkiye-Mısır Yakınlaşmasının Analizi
Canan Katılmış (İnönü Üniversitesi) - Ontolojik Güvensizliğin Türkiye'de Seçmen Davranışı Üzerindeki Etkisi: 14 Mayıs Seçimleri Örneği

9.30 - 11.00
Online Panel 2 - Sakarya University Middle East Institute Panel https://ibnhaldun.zoom.us/j/4568243552
Chair: Ali Balcı (Sakarya University)
Ali Balcı (Sakarya University) - Global Rivalry or Moral Imperative? What Drives China's Stance on Syria in the UN Security Council
Furkan Halit Yolcu (Sakarya University) - From Foe to Hero Under a Decade: How Turkey Became an Ally with the Arabs of the Middle East
Talha İsmail Duman (Sakarya University) - Deadlock in Lebanese politics: How is the competition of regional and global actors affecting the crisis in Lebanon?
Berkan Özgür (Sakarya University) - When the West Hurts: Understanding Algerian foreign policy in North Africa and Beyond

9.30 - 11.00
Online Panel 3 - Environmental Security & Ecological Crises https://ibnhaldun.zoom.us/j/2598562925
Chair: Nurbanu Bulgur (Sakarya University)
Muhammad Manzoor Elahi (Government College University Lahore) - Securitizing Green Energy Cooperation in the Global South: Mapping Decarbonization Beyond Conventional Security Discourse
Steve On (Ibn Haldun University) - The Ecological Crisis and the Global Political Economy
Nurbanu Bulgur (Sakarya University) - The Analysis of International Environment Conferences Held in the Scope of Environmental Security as an Example of Climate Diplomacy

11.15 - 12.30 KEYNOTE SPEAKER https://ibnhaldun.zoom.us/j/7851420910
Prof. Dr. Uddhab Prasad Pyakurel Director of Global Engagement Division of Kathmandu University, Nepal

13.00 - 14.30
Online Panel 4 - New Global Order & Global Security https://ibnhaldun.zoom.us/j/7851420910
Chair: Ahmet Üçağaç (Sakarya University)
Hasan Basri Barıt (Koç University), Erman Emirhan (Kadir Has University) - Biden's Democracy Summit: The US' Ontological (In)Security, Domestic Politics and the Weakening Liberal International Order (LIO)
Ahmet Üçağaç (Sakarya University) - Understanding the New Security Alignments in the Emerging Global Order: The Case of Convergence between the Gulf Arab States and the Shanghai Cooperation Organization
Smrutirekha Sahu (Jawaharal Nehru University) - The Russia-Ukraine War: It's Implications for Global Security
Ana Yousefian (Azad University) - The Global Digital Order and the Opportunities for Asia to Bring Balance between the East and the West
Ali Emamifar & Bahareh Sazmand (University of Tehran) - Empowering Poland's Military Strength: Unveiling the Impact of Ukraine's Conflict or Echoes of History
Ramzi Bendebka (Department of Political Science, International Islamic University Malaysia) - Russia in the Middle East and North Africa: A Permanent Presence with Renewal Objectives

13.00 - 14.30
Online Panel 5 - Regionalism & Regional Security in New Global Order https://ibnhaldun.zoom.us/j/4568243552
Chair / Pane Başkanı: Abdulfatah Said Mohamed (Hamad Bin Khalifa University)
Abdulfatah Said Mohamed (Hamad Bin Khalifa University) - Sudan's journey toward peace and stability
Ali Sarıhan - "Between a Rock and Hard Place: Institutions, Agencies and Ideologies at a centennial anniversary of Russia-Turkey relations"
Lehari Kuppili (Jawaharlal Nehru University) - Regional Security in Central Asia: Need for a new approach and an Institution
Ramakrushna Pradhan & Ruma Das (Guru Ghasidas Vishwavidyalaya University) - A Competitive Model of Regionalism in Eurasia: Playing Field or Battle Field
Seval Şahin (Dokuz Eylül Üniversitesi) - France's Quest for Strategic Autonomy in the Context of European Security Architecture: Navigating Convergence and Divergence

13.00 - 14.30
Online Panel 6 - Küresel Güvenlik Mimarisi (1) https://ibnhaldun.zoom.us/j/2598562925
Chair / Pane Başkanı: Özdemir Akbal (Trakya Üniversitesi)
Özdemir Akbal (Trakya Üniversitesi) - Middle Ground Perspektifi: Sistemik Teori için Yeni Olanaklar
Mehtap Atalı Dağtekin (ASBÜ) - Bir Ülke, İki Sistem Yaklaşımı: Çin'in Tavvan'a Yönelik Birleşme Politikasının Dinamikleri
Esmâ Özdaşlı (Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi) - Hindistan-Ermenistan Askeri İş Birliği: Güney Kafkasya'da Yeni Bir İttifak Mı?
Ümit Tetik (Ulusal Güvenlik Araştırmaları Merkezi) - Uluslararası Düzen Tartışmaları Bağlamında Büyük Güç Rekabetinin Teorik Analizi
Zeynep Elçin Kamalak (Hasan Kalyoncu Üniversitesi) - Küresel Kültürel Düzensizliklerin Uluslararası Güvenlik Tehditleri Kapsamında Değerlendirilmesi
Esen Eser (İnönü Üniversitesi) - Etnik Sorunlar Bağlamında AB'nin Terörizmle Mücadele Politikaları

13.00 - 14.30
WONEMPS Roundtable Ontological Security and the Eastern Mediterranean: Prospects and Challenges https://ibnhaldun.zoom.us/j/7824569683
Feride Aslı Ergül Jorgensen (Ege University) Effie Charalampaki (IIER) İrem Aşkar Karakır (Dokuz Eylül University) Didem Buhari (İzmir Katip Çelebi University) Bezen Balamir Coşkun (TED University)

15.00 - 16.30
Online Panel 7 - Küresel Güvenlik Mimarisi (2) https://ibnhaldun.zoom.us/j/7851420910
Chair / Panel Başkanı: Emre Çıtak (Hitit Üniversitesi)
Emre Çıtak (Hitit Üniversitesi) - Özel Askeri Şirketlerin İstihbarat Faaliyetlerin ve Kapasitelerinin Değerlendirilmesi: Wagner'in 23 Haziran Yürüyüşü Sonrası Döneme Daha Büyük Bir Mercekle Bakmak
Kamer Kasım (Abant İzzet Baysal Üniversitesi) - Güney Çin Denizi Sorunlarının Bölgesel ve Uluslararası Güvenliğe Etkileri

15.00 - 16.30
Online Panel 7 - Küresel Güvenlik Mimarisi (2) https://ibnhaldun.zoom.us/j/7851420910
Sertaç Canalp Korkmaz - Belirsizlikler Çağında Güvenliğin Sağlanması ve Teknolojinin Yeri: ABD'nin Yapay Zekâ Politikası
Onur Limon & Gürdal Limon (Gümüşhane Üniversitesi) & Özgür Demirayak (Selçuk Üniversitesi) - NATO ve Arktik Bölgesi: Yeni Riskler ve Zorluklar
Belma Engin Güder (Çanakkale 18 Mart Üniversitesi) - Afrika'nın 2063 Yılı Hedeflerinde Afrika Kültürünün Rolü
Emine Çelik - Ukrayna'daki Yabancı Savaşçılar: Potansiyel Radikalleşme Riskleri

15.00 - 16.30
Online Panel 8 - Energy Security & Climate Change https://ibnhaldun.zoom.us/j/4568243552
Chair / Panel Başkanı: Çiğdem Pekar (Çanakkale 18 Mart University)
Rahmat Hajimineh, Ebrahim Rezaei Rad (Islamic Azad University) - The Role of Energy in the Ukraine War
Kenan Aslanlı (Yıldırım Beyazıt University) - Driving forces in Russia's nuclear energy ambitions and fluxional energy security setting: the comparative case study of Rosatom's practices in Eastern Europe and the Middle East
Archana Jyoti (Pondicherry University) - Energy Security: Addressing shifting Global Dynamics and Fostering Sustainable Resilience
Çiğdem Pekar (Çanakkale 18 Mart University) - Nuclear Proliferation Risks in the Middle East: Motivations, Capabilities and Nonproliferation Measures
Damla Nur Özdemir (Düzce University) - The Role and Effects of Private Military Companies in Ensuring Energy Security

15.00 - 16.30
Online Panel 9 - Enerji Güvenliği ve İklim Değişikliği https://ibnhaldun.zoom.us/j/2598562925
Chair / Panel Başkanı: Levent Yiğittepe (Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi)
Dilek Yaman & Levent Yiğittepe (Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi) - Çok Yönlü Tehditlerin Bağlayıcı Gücü: TAPI Projesi ile Afganistan Zayıf Devletinin Bölgesel Enerji Güvenliğine Etkisi
Zehra Aksu - Rusya - Ukrayna Çatışmalarının Ukrayna'nın Enerji Güvenliğine Etkileri

15.00 - 16.30
Online Panel 9 - Enerji Güvenliği ve İklim Değişikliği https://ibnhaldun.zoom.us/j/2598562925
İlke Taşdemir (Uludağ Üniversitesi) - Küresel İklim Krizi Bağlamında Diplomasiyi Tartışmak: İklim Diplomasisi, Tarihsel Gelişimi, Aktörleri ve Pratikleri
Leyla Bingöl Tunç (İnönü Üniversitesi) - İklim Değişikliğinin Suriye'deki Savaş Bağlamında Güvenikleştirilmesi

15.00 - 16.30 https://ibnhaldun.zoom.us/j/7824569683
Necmettin Erbakan Üniversitesi Güvenlik Çalışmaları Paneli
Chair / Panel Başkanı: Muzaffer Ercan Yılmaz
Yusuf Sayın - Twitter Diplomasisi Üzerinden Türkiye-İran İlişkilerini Anlamak: Erdoğan ve Ruhani Dönemleri
Muzaffer Ercan Yılmaz - Soğuk Savaş'ın Ardından "Yeni Dünya Düzeni": İstikrar ve İstikrarsızlık Unsurları
Ahmet Göksel Uluer - Refah Partisi ve Somali'ye İnsani Müdahale: İkilem ve Söylem Arasında İç ve Dış Politikanın Etkileşimi
Büşra Yılmaz - İngiliz Hegemonyasından Amerikan Hegemonyasına: Star Trek ve Doctor Who

TÜRK DIŞ POLİTİKASI VE TÜRKİYE’NİN GÜVENLİK POLİTİKALARI / TURKISH
FOREIGN POLICY & TURKEY’S SECURITY POLICIES

**TÜRK-AMERİKAN İLİŞKİLERİNDE SINIRLI STRATEJİK ORTAKLIK: İŞBİRLİĞİ ve
REKABET ARASINDA DOĞU AKDENİZ**

Meysune YAŞAR, İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Stratejik ortaklık kavramı Türk Amerikan ilişkileri söz konusu olduğunda üzerinde en fazla durulan temalardan biridir. Çoğunlukla Suriye Krizi sürecinde olduğu gibi karaya dayalı anlaşmazlıklarda kullanılan bu kavram, çalışma ile bir deniz anlaşmazlığı olan alanda test edilmektedir. Gerek ABD’nin gerekse de Türkiye’nin önemli çıkar noktalarında biri olan Doğu Akdeniz, çalışma çerçevesinde stratejik ortaklık kavramı üzerinden ABD-Türkiye ilişkileri doğrultusunda ele alınmaktadır. Stratejik ortaklık kavramını açıklayıcı bir çerçeve olarak kullanan çalışma üç temel başlık üzerinde durmaktadır: savunma anlaşmaları, donanma iş birliği ve stratejik odak noktaları. Savunma anlaşmaları kapsamında her iki devletin bölgede yürüttüğü anlaşmaya dayalı savunma temasları ortaya konulurken; bu adımların birer ittifak davranışı olarak ne anlama geldiği sorusu sorulmaktadır. Bilhassa NATO şemsiyesi altında bölgede atılan adımlar ve bu adımlara iştirak eden devletlerin Türkiye nezdinde yarattığı güvenlik ikilemi savunma anlaşmaları başlığının ana temasını oluşturmaktadır. Devletlerin deniz stratejilerine dair ölçümlerde bir diğer önemli başlık olan donanma faaliyetleri ise güvenlikten enerjiye önemli adımlar temsil etmektedir. Bu adımlar çerçevesinde ABD ve Türkiye’nin bölgedeki donanma faaliyetlerine odaklanan çalışma bu faaliyetlerin her iki devlet açısından stratejik ortaklık yaklaşımları ile ne derece uyumlu olduğu tartışılmaktadır. Bölgesel strateji oluşturma süreçlerinde iki devletin ne derece iş birliği içerisinde olabildiği sorusunun sorulduğu bu başlık altında bir NATO üyesi olarak Türkiye’nin tehdit algısı ve bu algı çerçevesinde artan donanma faaliyetlerine değinilmektedir. Türkiye ve ABD’nin denizcilik stratejilerini anlamada üçüncü başlık olarak kullanılan stratejik odak noktaları kapsamında ise her iki devletin bölgeye dönük attığı adımlarda öncelikli olarak üzerinde durdukları alanların tespitine yer verilmektedir. Deniz stratejilerinde iki önemli kavram olan deniz iletişim hatları ve boğum noktaları stratejik odak noktalarının yoğunlaştığı alanları ifade etmektedir. Bu alanlarda bir bütün olarak devletlerarası rekabet yoğunlaşmakta ve uzun vadeli iş birliği temaları daralmaktadır. Her iki kavram da enerji ve stratejik güvenliği uzun vadede istikrarlı hale getirmeyi vadetmekte ve dolayısıyla devletlerin üzerinde önemle durdukları noktalar haline gelmektedir. ABD Türkiye temasları özelinde incelendiğinde deniz iletişim hatları ve boğum noktaları geleneksel deniz stratejilerini doğrular

nitelikte olup, rekabet ve iş birliğini içerisinde barındırmaktadır. Savunma anlayışları ve donanma faaliyetleri başlıklarının sahaya yansıyan birer unsuru olarak her iki devletinde deniz iletişim hatlarında ve boğum noktalarında etkinlik kurma adımları öne çıkmaktadır. Üzerinde durulan bu üç başlık çalışma kapsamında vurgulandığı üzere bilhassa 2010 yılı itibari ile her iki devlet içinde artan bir öneme sahip olmuştur. Doğu Akdeniz’de artan keşifler, Doğu Akdeniz’in artan stratejik önemi, bölgesel ve küresel olarak yoğunlaşan rekabet Türkiye’nin bölgedeki varlığını sorgulaması ve geleneksel olarak üzerinde durduğu deniz stratejisini revize etmesiyle sonuçlanmıştır. Çalışma bu anlamda bir taraftan Türkiye ve ABD’nin denizcilik stratejisine dair karşılaştırmalı bir resim ortaya koyarken diğer taraftan iki amaç üzerinden hareket etmektedir: Türkiye ve ABD’nin bölgeye yönelik stratejik ortaklık kurma yönündeki adımlarını tartışmak ve bu adımların Türkiye-ABD ilişkilerine yansımalarını ele almak. Hedeflenen bu amaçlarla birlikte çalışma Türkiye-ABD ilişkilerinde bir ittifak biçimi olarak stratejik ortaklık yaklaşımının neden sınırlı kaldığı sorusuna Doğu Akdeniz stratejileri üzerinden cevap aramaktadır.

Anahtar kelimeler: Türkiye, ABD, Stratejik Ortaklık, Doğu Akdeniz, Deniz Stratejileri

DOĞU AKDENİZ DENKLEMİNDE TÜRKİYE’NİN GÜVENLİK POLİTİKALARI: JEOPOLİTİK KURAM ÇERÇEVESİNDE COĞRAFI KONUM GÜVENLİK İLİŞKİSİ

Sibel ZENGİN, Gelişim Üniversitesi

Bu çalışmada amaç, Türkiye’nin uluslararası güvenlik anlayışını jeopolitik kuram çerçevesinde irdelemektir. Jeopolitik, coğrafyanın dış politikayı belirleyen en önemli etmen olduğuna vurgu yapar. Türkiye’nin güvenlik politikalarını şekillendiren en önemli unsurlardan biri, dünya güç merkezlerinin arasında yer alan stratejik coğrafi konumudur. Türkiye, jeostratejik konumunu ve sahip olduğu coğrafi unsurları uluslararası güvenlik politikalarının bir parçası olarak tanımlamaktadır. Coğrafyası üzerinde jeopolitik vizyonu doğrultusunda refah ve güvenlik çıkarlarını korumaya çalışmaktadır. Bu çalışma, vaka incelemesi yöntemi ile Türkiye’nin Doğu Akdeniz bölgesine yönelik güvenlik politikalarını jeopolitik bakış ekseninde somutlaştırmayı hedeflemektedir. Ülkenin güney kesiminde, Afro-Avrasya’nın kesişim noktasında yer alan Doğu Akdeniz havzası, dünya deniz ticaretinin önemli geçiş güzergahlarından biri olmasının yanı sıra zengin hidrokarbon rezervlerinin keşfedilmesi ile bölgesel ve küresel güçlerin ilgi ve paylaşım alanı haline gelmiştir. Vekalet savaşları ve halk ayaklanmaları gibi güç mücadelelerinin yaşandığı; İsrail-Filistin çatışması, Kıbrıs meselesi, Suriye iç savaşı gibi kilitlenmiş problemlerin devam ettiği böylesine sorunlu bir coğrafyada, deniz yetki ve egemenlik hakları ile doğal kaynakların paylaşımı konusunda Türkiye ve Yunanistan arasında yıllardır devam eden kronik gerilim başta olmak üzere yaşanan güç rekabeti, bölgenin güvenlik gündeminin gittikçe daha karmaşık hale gelmesine yol

açmıştır. Zira, Doğu Akdeniz'e kıyıdaş olmayan ancak buradaki güvenlik denkleminde katılan ABD, Rusya ve AB gibi başat küresel aktörlerin bölgesel güçleri kendi siyasi ajandaları üzerinden kumanda ettiği görülmektedir. Stratejik ittifakların, hibrit tehditlerin, askeri ve diplomatik manevraların hızlandığı bölge jeopolitiğinde tüm bu parametrelerin beraberinde getirdiği belirsizlik ve istikrarsızlıklar hızla artmaktadır. Bu ortamda; Doğu Akdeniz'de en uzun kıyı şeridine sahip olan ve Kıbrıs adasında garantör devlet statüsü bulunan Türkiye, kendi coğrafyasında çeşitli haksız girişimlere, elinin zayıflatılması veya dışlanmaya yönelik çabalara maruz kalmış, kendisini adeta bir milli egemenlik mücadelesi içerisinde bulmuştur. Örneğin, meşru olmayan haritalarla Türkiye'yi denizlerde dar bir coğrafi alana hapsedmeye çalışmak veya Kıbrıs Türklerinin egemen eşitlik, güvenlik ve temel siyasi haklarını tanımadan Güney Kıbrıs Rum Yönetimi'ni bir bütün halinde Kıbrıs adası olarak AB üyeliğine almak, böylelikle AB'yi sorunun doğrudan bir tarafı haline getirmek gibi adımlar Türkiye'yi ve KKTC'yi sıkıştırma ve yok saymaya yönelik tek taraflı girişimlerdir. Bu gelişmeler doğrultusunda, Türkiye özellikle 2000'li yıllarda kendisine yönelik bu gibi mütecaviz eylemler ile cereyan eden bölgedeki eksen değişikliği arayışlarına uluslararası hukuka saygı, iş birliği ve hakkaniyet temelinde izlediği ön alıcı politikalarla etkili tedbirler uygulamaktadır. Ortak çıkarlar zemininde adil bir paylaşımı vurgulamak suretiyle çözüme katkı sağlamayan haksız adımlara ve çizilen haritalara hiçbir şart altında izin vermeyeceğini de sürekli yinelemektedir. Güvenlik politikalarının bir parçası olarak bölgedeki petrol ve gaz arama çalışmaları için ortaya koyduğu çok katmanlı hamleler, oyunun kurallarını belirlemek isteyen çok sayıda aktörü alarm durumuna geçirmiştir. Gelinen noktada; Türkiye, Mavi Vatan doktrini çerçevesinde coğrafi gerçekleri esas alarak uluslararası hukuktan doğan, kıta sahanlığı ve münhasır ekonomik bölge (MEB) ilan ettiği alanlarda egemenlik hak ve menfaatlerini korumakta kararlı bir tutum sergilemektedir. Bu şekilde Doğu ve Batı arasında bir enerji köprüsü olabilme, enerji tüketiminde yerel kaynak kullanımının artırma, dışa bağımlılığını azaltma ve nihayet ülkenin ekonomik bağımsızlığa ulaşabilmesi için önemli jeoekonomik ve ulusal güvenlik hedefleri taşımaktadır. Tüm bu hedeflerin güvenlik perspektifinden siyasi, coğrafi ve tarihî faktörler düzleminde de önemli niyetler barındırdığı söylenebilir. Bu çalışmanın ilk bölümünde Türkiye'nin coğrafi konumunun jeopolitik yaklaşımlarla değerlendirilmesi yapılmakta, sonraki bölümünde ise Türkiye'nin Doğu Akdeniz'e yönelik güvenlik perspektifi örnek olay çalışması ile ortaya konarak sentezlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Jeopolitik, Güvenlik, Doğu Akdeniz

DOĞU AKDENİZ'DE GÜÇ MÜCADELESİ: TÜRKİYE-MISIR YAKINLAŞMASININ ANALİZİ

Ferit MALKARA, Milli Savunma Üniversitesi

Doğu Akdeniz dünyanın en önemli enerji kaynaklarına sahip bölgelerinden biri olarak kabul edilmektedir. Bununla birlikte bölge uluslararası ilişkiler teorilerinde dünyanın kalbi olarak da gösterilmektedir. Stratejik ve coğrafi açıdan önemli olan bölgede büyük enerji kaynaklarının keşfedilmesiyle birlikte bölgede yer alan ülkelerin nüfuzunu genişletme çabalarını da artırmaktadır. Bu yarış sadece Doğu Akdeniz ülkelerini içermemekte dünyada söz sahibi ülkeleri de içermektedir. Çünkü büyük devletler bu bölgede üsler sahip olmakta, askeri tatbikatlar yapmakta ve nüfuzlarını artırma çabası içerisine girmiş bulunmaktadır. Akdeniz içerisinde ve özellikle Doğu Akdeniz bölümünde söz sahibi olmak ve ayrıcalık elde etmek için hem kıyıdaş ülkeler hem de büyük güçler kıyasıya bir rekabet içerisine girmiş bulunmaktadır. Ülkeler kendi aralarında deniz yetki anlaşmaları yapmakta, ortak tatbikatlar icra etmekte ve savunma anlaşmaları yapmaktadır. Her ülke ekonomik çıkarlarını sağlamak ve ulusal güvenliğini korumak amacıyla siyasi ve askeri hamleler yapmakta ve kendilerine yol haritası belirlemektedir. Akdeniz'de araştırma yapan şirketlerin raporları doğrultusunda yalnızca Doğu Akdeniz'de 122 trilyon küp doğal gaz ve 107 milyar varil petrol olduğu değerlendirilmektedir. Bu veriler bölgenin gaz gölü olduğunu belirtmekte ve bölgeye sahip olmanın ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. Akdeniz havzasının jeostratejik önemi bölgede yer alan güçlerin ve uluslararası alanda yer alan güçlü ülkelerin enerji elde etme yarışı içerisine girmiş bulunmaktadır. Bu gelişmeler doğrultusunda Akdeniz ülkeleri keşfedilmiş zenginlikleri paylaşmak için kıyasıya bir rekabet içerisine girmiş bulunmaktadır. Bölgedeki en büyük enerji ihtiyacı olan ülke Türkiye'dir. Enerji ihtiyacının yaklaşık %60'ını ihraç etmekte olan Türkiye aynı zamanda bölgedeki en büyük pazarı oluşturmaktadır. Uluslararası güç olan ABD ve Rusya bölgedeki çıkarlarını korumak için farklı stratejiler geliştirmekte ve kıyıdaş ülkelerle işbirlikleri yapmaktadır. Rusya'nın Suriye topraklarında yer alan iki askeri üssü deniz kenarında yer almaktadır. Bu iki askeri üs aynı zamanda liman niteliği taşımasından dolayı Rusya bölgede söz sahibi olmak istemekte ve bu doğrultuda stratejisini belirlemektedir. ABD'nin yanında yer alan AB ise Rusya'nın yayılmacı politikasına karşı enerji bağımlılığına Akdeniz'de yer alan doğalgazla ihtiyacını gidererek enerji bağımlılığına son vermek istemektedir. Doğu Akdeniz'de yer alan Enerji denkleminde kıyıdaş ülkeler ve uluslararası aktörlerin sürekli bir rekabet içerisinde bulunmaları bölgede dengelerin çok hassas olduğunu göstermektedir. Türkiye'nin 2018 yılında Libya ile yapmış olduğu deniz yetki alanları antlaşması Türkiye için çok önem arz etmektedir. Çünkü deniz yetki alanları iki ülkenin karşılıklı mutabakatı sonucu ve birbirlerinin kıyılarını görmesi sonucu oluşmakta ve ilan eden ülkeler için bir takım ayrıcalıklar sağlamaktadır. Türkiye bu antlaşmanın bir benzerini Mısır ile imzalaması gerektiği

düşünülmektedir. Mısır ve GKRY ile deniz yetki alanları anlaşması imzalamıştır. Ama bu antlaşmayı Türkiye ile yapsaydı yaklaşık Kıbrıs adası kadar bölgeyi kazanmış olacaktır. Mısır ile Türkiye arasındaki diplomatik ilişkiler son dönemde ivme kazanmış ve karşılıklı büyükelçi atanmasına karar verilmiştir. Bu bağlamda ilişkiler geliştirilerek öncelik olarak Mısır ile sonra İsrail ile imzalanacak olan deniz yetki alanları anlaşması Türkiye'nin çıkarlarına uygun olacağı değerlendirilmektedir. Bu kapsamda Mısır ile olan diplomatik ilişkiler daha güçlü bir şekilde tesis edilirken İsrail ile olan da ilişkiler bu mekanizmaya zarar vermeden devam ettirilmeli ve bölgeye sadece kıyıdaş olan ülkelerin çıkarları öne sürülmesi gerekmektedir. Enerji denklemini Türkiye'nin liderliğinde hakkaniyet ilkesi kapsamında yapılacak deniz yetki alanları antlaşmalarının sağlayacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar kelimeler: Doğu Akdeniz, Deniz Yetki Alanları, Türkiye, Mısır, Hakkaniyet

HOW HAS THE RELATIVE DECLINE OF US LEADERSHIP IN THE INTERNATIONAL SYSTEM BEEN AFFECTING TÜRKİYE'S SECURITY POLİCY?

Mustafa YILDIRIM, Ibn Haldun University

The liberal world order was established by the US after World War II. Until the collapse of the USSR, the world experienced bipolar world order under the competition of the US and the USSR, the Cold War. Then, the US enjoyed the unipolar world's bounties until China became a serious competitor against the US in the world order. Today, the relative decline of the US became an undeniable idea thanks to the rise of China as a system-level competitor, the Russian expansion and interventions in its borders, and the withdrawals of the US army from Afghanistan and Iraq. The relative decline of the US has been affecting Türkiye as one of the allies of the US from the beginning of the establishment of the American-led liberal world order. Türkiye took the advantage of American alliance in its security concerns, especially against the USSR. The advantages and disadvantages of the liberal world order in Türkiye would be demolished in a new system change. These changes provide opportunities and threats for Türkiye in today and the future. The Russian threat, more autonomous role, counter-terrorism (PKK/ PYD and Fetö), and Türkiye's desire for being regional power in the middle eastern have been the main issues of Türkiye's security policy in this context. All of these issues have been treated in different ways by Türkiye since signs of change in the international system began to be seen.

GÜVENLİKLEŞTİRME, GÜVENLİK-DIŞILAŞTIRMA VE ÇATIŞMA ÇÖZÜMÜ ANALİTİK ÇERÇEVESİ ÜZERİNDEN 2005 SONRASI TÜRKİYE ERMENİSTAN İLİŞKİLERİNİN ANALİZİ

Fahriye KESKİN-KARAGÖL

Bu çalışmanın temel araştırma konusu, güvenlikleştirme/güvenlikdışlaştırma teorileri ile çatışma çözümleri disiplini arasındaki kavramsal bağlantıların mevcudiyetini dikkate alarak oluşturulan analitik çerçeve üzerinden Türkiye'nin AK Parti döneminde Ermenistan ile ilişkilerinin analizidir. Güvenlikleştirme/güvenlikdışlaştırma siyaseti ile çatışma çözümleri diplomasisi arasında böylesi bir köprü ve analitik çerçevenin oluşturulmasını gerekli kılan sorunsal ise, güvenlikleştirme/güvenlikdışlaştırma yaklaşımının algılar üzerinden sorun çözümüne çabalarken; gerçek durumları çoğunlukla göz ardı etmesi, buna karşılık çatışma çözümü yaklaşımının ise sorunları algılar değil, mevcut şartlar üzerinden ele almasıdır. Dolayısıyla sadece algıların yeterli olmadığını savunan bu çalışma, güvenlikleştirme/güvenlikdışlaştırma teorisi ile çatışma çözümü diplomasisi arasında kurulacak köprü ile teorik açıdan yeterince çalışılmamış olan ve algılar üzerine odaklanan güvenlikdışlaştırma yaklaşımına teorik bir katkı sağlamayı ve ayrıca oluşturulacak çerçeve üzerinden Türkiye'nin Ermenistan ile ilişkilerinin analizini amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda özetle “Kopenhag Okulu’nun algılar üzerine odaklanan ve bu yönüyle tutarlı bir analiz için yetersiz kuramlaştırılmış niteliğine, çatışma çözümleri teorik bir katkı sağlayabilir mi?” ve “Referans nesnelere gerileyişi güvenlikdışlaştırma için bir sebep mi yoksa sonuç mu?” şeklindeki teorik ve ampirik iki soruya çalışmada cevap aranmaktadır. Söylem analizi, teori uygulama ve vaka analizi yöntemlerinin kullanıldığı çalışmada, güvenlikleştirme/güvenlikdışlaştırma teorisi ve çatışma çözümü disiplini arasında karşılıklı olarak birbirini besleyen unsurlarının bulunduğu öne sürülmektedir. Özellikle de çatışma çözümü tekniklerinin “olması gerektiği gibi” uygulanmasının, güvenlikdışlaştırmanın istikrarı açısından oldukça önemli olduğu sonucuna varılmaktadır. Sadece söylem ve algıların yetersiz olduğunu vurgulayan çalışma, hem bağlamın hem de çatışma çözümleri mekanizmalarının (özellikle sorun tanımlama) desteklediği bir güvenlikdışlaştırma çabasının daha istikrarlı olacağını savunmaktadır. Bu yönüyle çatışma çözümü tekniklerinin güvenlikdışlaştırma yaklaşımının yeterli kuramlaştırılmamış yapısına da katkı sağlayacağı ileri sürülmektedir.

Anahtar kelimeler: Güvenlikleştirme, Güvenlikdışlaştırma, Çatışma Çözümleri, Türkiye, Ermenistan

BETWEEN MILITARIZATION AND SOFT POWER: TURKEY'S FOREIGN POLICY IN MOST RECENT TIMES

Marian KARAGYOZOV, Institute of Balkan Studies, Bulgarian Academy of Sciences

Turkey's foreign policy during the rule of the Justice and Development Party can be divided into several stages. As a result of the regional developments since the outbreak of the Arab Spring, the risks for the Turkey's security are increasing. As a consequence, according to many authors, a shift could be observed in Turkish foreign policy - from application of soft power to militarization, including military operations in Syria, the establishment of military bases abroad (e.g. Qatar), and a forward defense doctrine. This article will examine what the drivers of this process are. Subsequently, after 2020 militarization has again been replaced by another thawing phase and the relations with key regional countries such as Saudi Arabia, the UAE, Israel, and Egypt had been mended. At the same time, it should be underlined that even when militarization was the dominant feature of Turkish foreign policy towards the Middle East, it did not cover all Turkey's foreign policy domain. With regard to another key neighboring region for Turkey such as the Balkans, the article demonstrates that diplomacy and 'soft power' remain key instruments vis-à-vis the peninsula. The text argue that in the Balkans Turkey is using multidimensional and all-encompassing strategy, Including investments, free-trade agreements, visa-free travel, culture, religious influence, media etc. Thus, Turkish Foreign policy towards the Balkans is contrasting to its general trends in the Middle East. The main reasons, in our view, for this peculiarity are two - first, the Euro-Atlantic framework, which is present in the Balkans, unlike in the Middle East; second, the absence of open and ongoing armed conflicts in Southeast Europe, which could pose a direct threat to Turkey's national security and territorial integrity.

Keywords: Militarization, foreign policy, comparative studies, process-tracing

TÜRKİYE'DE SAĞIN GÜVENLİKLEŞTİRME REZERVLERİ VE PRATİKLERİ

Fatih TEKİN & Umut Turgut YILDIRIM, İnönü Üniversitesi

Kopenhag Ekolü tarafından literatüre kazandırılan güvenlikleştirme kavramı, en temelde bir konunun ya da sorunun sözedim (speech act) yoluyla izleyiciler açısından bir güvenlik meselesi olarak algılanmasının sağlanması ve böylece tartışılan alandan yani bir başka ifadeyle siyasal alandan çıkarılarak tartışılmaz alana yani güvenlik alanına çekilmesidir. Böylece güvenlikleştirici aktör ya da aktörler ilgili konu ya da sorun üzerinde olağanüstü tasarruflarda bulunma imkânına sahip olurlar. Güvenikleştirme ile ilgili çalışmalar genelde devlet ve siyasal iktidar merkezli örnek olaylar üzerinden ele alınmaktadır. Ancak güvenlikleştirme yalnızca devlet ve siyasal iktidarın güvenlikleştirici aktör olduğu örneklerle sınırlı değildir. Bu anlamda bütün iktidar pratiklerinin

güvenlikleştirmeye başvurduğu söylenebilir. Yani bir ailede baba figürü, bir siyasi partide parti yönetimi, bir ideolojik ya da dini harekette o hareketin seçkinleri ve terör örgütlerinde de örgüt yöneticileri ve elitleri birtakım meselelerde güvenlikleştirme uygulayabilir. Devletin güvenlikleştirme sonucunda elde ettiği kazanımlar ilgili konuda itirazların önüne geçmek, olağanüstü tasarruflarda bulunmak ve rıza üretmektir. Bir akım, ideolojik hareketler, siyasi partiler ise güvenlikleştirme sonucunda kitlelerinin konsolide olmasını, ötekinin şeytanlaştırılmasını ve kitlelerin desteğinin radikalleşmesini sağlamaktadır. Böylece siyasi partiler özellikle seçim sathında belirli kritik konuları siyasal alandan güvenlik alanına taşıyan söylemlerle kendi taraftarlarını ötekinin iktidarı ihtimaline karşı korkutmak isterler. Bu korkuda kendi taraftarlarının değerlerini tehdit ettiği söylenen güncel konular güvenlikleştirilir ve kitlelerin desteği kaybedilmemeye çalışılır. Uluslar kendine has miraslarını oluşturan değer, sembol, gelenek, mit ve tarihsel hatıraları sürdürerek, sürekli olarak tekrarlayarak ulusu oluşturan bireylerin ulusal aidiyet bilincini sürekli inşa etmektedir. Benzer bir şekilde ideolojiler ve akımlar da o akımın sürdürücü konumundaki entelektüel ve siyasi aktörleri aracılığıyla değerleri, sembolleri, gelenekleri, mitleri ve hatıraları sürekli olarak işlemekte ve böylece bir dokunulmaz değerler alanı oluşturmaktadır. Böylece hem ılımlı sempatanların ve hem de holigan taraftarların zihinlerinde dokunulmaz kırmızı çizgiler oluşturulmaktadır. Bu dokunulmaz kırmızı çizgiler alanı ya da bir diğer ifadeyle hayati değerler alanı güvenlikleştirme rezervleri olarak adlandırılabilir. Böylece seçkinler, entelektüeller ya da siyasi aktörler aracılığıyla siyasi ideoloji, akım, parti, örgüt güncel bir mesele hakkında söz konusu değerler alanını tehdit ettiği yönünde bir söz edim uygulamaya girişmektedir. Türkiye’de merkez sağ partiler hem kendi bölünmelerinin önüne geçmek hem sempatan ve taraftarlarının desteğini radikalleştirmek ve safları sıkılaştırmak için milli ve manevi değerler alanındaki sembolleri, değerleri, mitleri, tarihi kişilikleri ve gelenekleri koruma misyonuna sahip olduklarını belirten bir pozisyon inşa etmektedir. Bilhassa seçim sathında ise güncel meseleleri söz edim yoluyla söz konusu değerler alanına yönelik ontolojik bir tehdit olarak gösterme propagandası yürütmektedir. Bu çalışmada güvenlikleştirmenin siyasal iktidar dışındaki iktidar ilişkilerinde de uygulandığı ortaya konulmak istenmiştir. Bu noktada Türkiye’deki merkez sağ üzerinden Demokrat Parti, Adalet Partisi, Anavatan Partisi ve Adalet ve Kalkınma Partisi incelenmiştir. Örnek olay boyutunda ise Adnan Menderes’in, Süleyman Demirel’in, Turgut Özal’ın ve Recep Tayyip Erdoğan’ın seçim sathında muhafazakar, milliyetçi, maneviyatçı seçmen profilini konsolide etmek için hangi konuları sözedim yoluyla güvenlikleştirdikleri karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır. Ayrıca bildiride öne sürülen güvenlikleştirme rezervi kavramının güvenlikleştirme teorisine yeni bir açılım getirip getirmeyeceği konunun uzmanı akademisyenlerle tartışılmak istenmiştir. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi kullanılmıştır. İlgili konudaki seçili örnekler nitel içerik analizi yöntemiyle ele alınarak söz konusu siyasi aktörlerin söylemleri ve

rezervleri yorumla biçimlerindeki benzer ve farklı yönler ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Güvenlikleştirme, Güvenlikleştirme Rezervleri, Türk Sağı

FROM HATAY TO LIBYA: STRATEGIZING THE TURKİYE’S POLICY ON MILITARY DEPLOYMENT ABROAD

Muzaffer ŞENEL, İstanbul Kültür Üniversitesi

Turkish military deployments abroad have increasingly expanded in number and size, particularly in the last decade. It has transformed from participating in international efforts to having its own military deployment and bases. The purpose of this study is to attempt to examine the transformation of Türkiye's policy on overseas military deployment, with a particular emphasis on the military base strategy and its implications for Turkish foreign policy. To investigate Turkey's desire to construct its own military bases, the study will first focus on the reasons and factors underlying the aforementioned shift, as well as its impact on Turkish foreign policy. It will then investigate the logic behind the military deployment abroad by focusing on their location and impact of military deployment policies on foreign policy of Ankara. It is examined through books, articles, reports, and publications of the Turkish Foreign Ministry, press releases of the Presidential office, speeches and interviews of the decision-makers, newspaper articles. The content and discourse analysis will be utilized to examine the collected data.

Anahtar kelimeler: Türkiye, Military Deployment, Air Bases, Hatay, Cyprus, Qatar, Somalia, Libya

CRIMINALIZATION OF ECOCIDE: ARMENIA'S RESPONSIBILITY UNDER INTERNATIONAL LAW

Najiba MUSTAFAYEVA, Ibn Haldun University

The deliberate and extensive destruction of Azerbaijan's environment during nearly thirty years of Armenian occupation makes Armenia responsible under international law. Considering the fact that Armenia committed these illegal actions with the understanding that there is a high probability of severe and long-term damage to the environment being caused by them, this represents an *ipso facto* (by the fact itself) ecocide, the definition of which was recently provided by international legal experts in order to criminalize this conduct under international law. Against this background, this article provides an analysis of the existing legal framework and Armenia's obligations under international law for environmental damage in the liberated (formerly occupied) territories of Azerbaijan, with an overview of the current worldwide initiatives on the criminalization of ecocide alongside other recognized international crimes, as well as the challenges and implications of this process. The author also touches upon the issue of individual criminal responsibility of Armenians for the perpetration of war crimes, as well as inter-state arbitration under the Bern Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Habitats.

Keywords: Azerbaijan, Armenia, ecocide, international law, war crimes, international responsibility

THE THREATS TO ENVIRONMENTAL SECURITY IN THE TRANSBOUNDARY ZONE OF RUSSIA AND CHINA

Olga ZALESSKAIA, Blagoveshchensk State Pedagogical University

Environmental cooperation is an important part of Russian-Chinese cooperation. Russia and China pay attention to environmental policy issues, but these issues are not a priority, much more attention is paid to cooperation in the economic, energy, political, financial, military spheres. In China, environmental policy became part of public policy quite late - only in the early 1980s, and its main institutions were formed in the 1990s. Today, China actively participates in numerous international environmental forums and conferences. Between Russia and the PRC bilateral agreements on cooperation in environmental protection were concluded, however, these documents are declarative, they have not developed the mechanisms and legal foundations of the bilateral decision of cross-border problems. These moments were exposed, for example, during large-scale pollution of the Amur river in November 2005, caused by an accident at a petrochemical plant in Jilin city, China. In general, the close proximity of Russian territories to China has a negative impact on the environment

and create a threat to environmental safety in the transboundary zone of Russia and China in the Far East. The regions of Russia bordering China are regularly smoked due to burning of grass in the PRC, which is accompanied by an increased concentration of CO2 in the Russian territory. In addition to illegal deforestation and river pollution, China's proximity creates serious environmental problems for Russia, such as illegal trade in parts of rare animals and rare plants and illegal extraction of marine biological resources and pollution of the sea. Parts of a tiger, leopard, bear, a musk deer stream, ginseng, tree frogs, trepans are illegally exported. Chinese enterprises in Russia are allowed to mine gold, which is often produced with serious violations of environmental standards. The existing problems are caused, among other things, by imperfect Russian legislation in the environmental protection field. However, there are opportunities for environmental cooperation between the two countries, and they require careful analysis and practical implementation.

Keywords: Russia, China, environmental cross-border cooperation, environmental security, transboundary zone

ÇİN HALK CUMHURİYETİ'NİN ENERJİ JEOPOLİTİĞİ BAĞLAMINDA DIŞ POLİTİKASININ İNCELENMESİ

Gizem AY ŞEKER, Akdeniz Üniversitesi

1976 yılında Deng Xiaoping'in neoliberal modernleşme reformları sonrasında hızlı bir büyüme ivmesi yakalayan Çin Halk Cumhuriyeti, kendisine kuruluşunun 100. yıldönümü yani 2049 yılına kadar üç önemli hedef belirlemiştir. Bunlar; güçlü ekonominin sağlanması, Asya'da bölgesel güç olmak ve devamında süper güç olmaktır. Bu üç idealin gerçekleşmesi için üretime dayalı sürdürülebilir ekonomik refahın sağlanması gerekmektedir. Artan üretim faaliyetleri Çin'in enerji arzının yükselmesine sebep olmuştur. Çin'in 1990'lardan sonra kendi enerji kaynaklarının yeterli düzeyde ikame edilemediği görülmektedir. Çin'in enerji politikalarını üç döneme ayırmak mümkündür. İlk dönem kuruluşu 1949'dan 1992 yılına kadar olan kendi kaynaklarının yeterli geldiği dönemdir. İkincisi, 1993-2002 yılları arasındaki arz odaklı enerji kavramının olduğu periyottur. Üçüncüsü ise 2002'den günümüze kadar benimsediği kaynak bulma, çeşitlendirme ve enerji akışını kontrol etme sürecidir. Artan üretim ve enerji ihtiyacı Çin'i diğer bölgelerden enerji ithalatı yapmak zorunda bırakmıştır. Bu zorunluluk Çin'in iç, dış ve enerji politikalarının küresel bir yapıya kavuşmasına neden olmuştur. Neo-merkantalist bir politika izleyen Çin, enerji arz güvenliğini sağlamayı ve enerji kaynak çeşitliliğini dış politikasının temeline yerleştirmiştir. Dünya enerji piyasasındaki yüksek enerji ithalat ve ihracat oranları küresel enerji güvenliği ve fiyat istikrarının sağlanması için direk etkilidir. Çin'in gerçekleştirdiği üretime dayalı başarılı ekonomik kalkınma, enerjiyi ihtiyacın ötesinde bir güvenlik meselesi haline dönmüştür. Çin enerji güvenliğini, iktisadi

ve ulusal güvenliği ile birlikte bir bütün olarak değerlendirmektedir. Kuşak Yol Girişimi gibi büyük ölçekli projeler uygulamaya sokarak Orta Asya, Orta Doğu, Rusya, Latin Amerika ve Afrika'da etki alanını ve enerji diyalogunu artırmıştır. Çin karşılıklı kazan kazan prensibi ile yürütülen ilişkiler uluslararası sistemde enerji diyalogunu geliştirirken ekonomik gelişimin devamı ve ordunun modernizasyonu ile birlikte bölgesel ve küresel güç olma ideali de gerçekleştirebilecektir. Çin dış politikasında önceliği enerji arzını karşılayabilecek kaynak zengini ülkelere vermiştir. Çin'in enerji güvenliğinin sağlanmasının önemini beş başlıkta kategorize etmek mümkündür; Birincisi, deniz yollarının güvenliğinin sağlanması ve küresel ölçekte güçlü Çin Deniz Kuvvetleri için ordu modernizasyonunu gerçekleştirme isteğidir. İkincisi, enerji kaynaklarının çeşitlendirilmesi ve enerjiyi kaynağından sorunsuz elde etmek arzudur. Enerji kaynaklarına sahip ülkelerin siyasi iktidarsızlığa ve çatışma ortamlarına açık oluşu ve enerji yollarının güvenliğinin yeterince sağlanamaması Çin için önemli bir güvenlik problemi olarak görülmektedir. Üçüncüsü, enerji fiyatlarında meydana gelen ani dalgalanmalara karşı savunmasını güçlendirmektir. Dördüncüsü, küresel ısınma ve hava kirliliği ile etkin mücadele etme isteğidir. Beşincisi ise Güney Çin Denizi'nde meydana gelen kıta sahanlığı problemleri ve ABD ile yaşanan rekabet durumudur. Bu çalışmanın amacı Çin'in kuramsal çerçevede enerji güvenliğini nasıl sağladığını ve dış politikasını nasıl şekillendirdiğini inceleyerek önemli bir perspektif sunmaktır. Bu çalışmada veriler nitel araştırma yöntemlerinden olan doküman analizi metodu kullanılarak elde edilmiştir. Araştırma konusu ile ilgili olgu ve olaylara ilişkin yazılı kaynaklara ulaşmak amacıyla çeşitli elektronik veri tabanlarından istifade edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çin Enerji Güvenliği, Çin Enerji Dış Politikası, Çin'in Enerji Yatırım ve Projeleri, Kuşak ve Yol Girişimi, Enerji Jeopolitiği.

THE CURRENT ENERGY CRISIS, AND THE ROLE OF AZERBAIJAN IN ENSURING ENERGY SECURITY

Shahmar HAJİYEV, AIR Center

The ongoing Russia-Ukraine war has changed the traditional energy map of and energy security concept for Europe. After Western sanctions on Russian crude oil and natural gas, European states started to look for alternative and reliable energy suppliers in order to decrease dependence on Russian energy resources. The diversification of supply sources and routes is crucial for long-term energy security, and therefore, countries such as Azerbaijan, Qatar, the USA, Nigeria etc. became an important source of alternative energy to the European energy consumers. For instance, in January 2023, 67 percent of the 2.246 million tons of crude oil exported by the country went to eight EU countries. During this period, Italy alone imported 849,000 tons, of Azerbaijan's total exports for the

month. Other European countries were Germany, Czechia, Ireland, Romania, Austria, Greece and Spain. Another key milestone in cooperation between EU and Azerbaijan is natural gas trade. It is worth noting that today without reliable transit countries, it is impossible to finalize critical energy infrastructure projects and ensure long-term energy security. To this end, Azerbaijan, Türkiye, Georgia and EU partners managed to finalize important inter-regional energy project – Southern Gas Corridor. Azerbaijan has been exporting its natural gas via Trans Adriatic Pipeline to the European energy markets from December 2020, and according to the “Memorandum of Understanding on a Strategic Partnership in the Field of Energy” between Azerbaijan and Europe signed on July 18, 2022, the country will increase the gas export to Europe at least 20 bcm by 2027. Considering the above mentioned, during the “International Security Congress 2023”, I would like to present PPT on “The Current energy crisis and the role of Azerbaijan and Türkiye in ensuring Europe’s energy security”.

Keywords: Energy security, Azerbaijan, the EU, Türkiye, the Southern Gas Corridor

GREEN THEORY IN THE REALM OF INTERNATIONAL SECURITY, PEACE AND DEVELOPMENT

Ayşegül ÜN, Altınbaş University

In the light of international relations, the intertwining challenges of environmental degradation and global security have prompted scholars and policymakers to adopt innovative perspectives. Among these, the "green theory" perspective emerges as a crucial lens through which to understand the intricate connections between environmental concerns and the stability of the global order. Rooted in the recognition of the environment's intrinsic value and its direct impact on security dynamics, the green theory perspective offers insights into the complex interplay between environmental sustainability, resource scarcity, and geopolitical stability. At its core, the green theory perspective challenges the traditional state-centric view by emphasizing the transnational nature of environmental issues. It acknowledges that environmental problems, such as climate change, deforestation, and resource depletion, transcend national borders and require collective efforts for effective resolution. By framing environmental challenges as shared threats, green theory promotes cooperation among states, fostering a sense of shared responsibility that transcends political and ideological divides. One of the key tenets of the green theory perspective is the understanding that environmental degradation can exacerbate global security risks. Scarce resources, aggravated by climate change, can lead to competition and conflicts over access to essential commodities, such as water and arable land. This resource-driven strife has the potential to ignite tensions, destabilize regions, and even lead to violent conflicts. For instance, disputes over water resources in the Middle East and Africa highlight how environmental pressures can amplify existing security challenges. Furthermore, the green theory

perspective emphasizes the link between environmental degradation, migration, and social unrest. As environmental changes disrupt livelihoods and contribute to resource scarcity, populations may be forced to migrate, potentially leading to the displacement of communities and even mass migrations across borders. This influx of people, often accompanied by economic hardship and social dislocation, can strain host countries' resources, and contribute to social tensions, potentially creating a fertile ground for conflict and instability. The shift towards a green-centric approach in international relations has also catalysed the emergence of new diplomatic avenues. Multilateral environmental agreements, such as the Paris Agreement on climate change, showcase how states can come together to address shared environmental challenges. These agreements not only aim to mitigate environmental harm but also contribute to global security by fostering cooperation and reducing potential triggers for conflict. In conclusion, the green theory perspective in the context of international relations offers a valuable framework for analyzing the interconnectedness of environmental issues and global security. By recognizing the transnational nature of environmental challenges and their potential to exacerbate conflicts, this perspective prompts policymakers and scholars to adopt a more holistic approach to security. By prioritizing sustainable environmental practices and fostering international cooperation, the green theory perspective provides a path towards a more secure and stable global order. As the world grapples with the complex challenges of the 21st century, embracing the insights of green theory can pave the way for a more harmonious coexistence between the planet and its inhabitants.

NUCLEAR ENERGY DEVELOPMENT IN THE MIDDLE EAST: PROLIFERATION RISKS AND NONPROLIFERATION MEASURES

Çiğdem PEKAR, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

Since the discovery of the atomic bomb, the proliferation of nuclear weapons has posed a substantial danger to international security. In this context, the global non-proliferation regime which is constantly improving is seen as a crucial tool for preventing nuclear weapon proliferation in the world. With the continued expansion of nuclear technology and knowledge, the Middle East region is emerging as a vital location. The crisis surrounding Iran's nuclear program and the recent push by some Middle Eastern states to develop nuclear energy programs and acquire critical technologies have led to an intensive debate on the policy makers' and scholars' level. Moreover, the death of the Iran deal and the deadlock in the establishment of a zone free of weapons of mass destruction in the Middle East (MENWFZ) was regarded as significant concerns regarding the prevention of nuclear hedging in the region. The aim of this paper is to analyze nuclear proliferation risks in the Middle East by monitoring region countries' quest for nuclear energy. To this end, paper firstly examines the

nature of dual use of nuclear global non-proliferation regime and right to access civilian nuclear technology in the framework of this regime. It is noted in this part that region countries 'motivations, progress in nuclear cooperation and nuclear targets are all different from each other. Secondly, in the light of related literature nuclear proliferation risks in the Middle East is explored under two headings; i) risk of proliferation by state actors and ii) risk that peaceful nuclear programs would evolve into nuclear weapon programs. It is mostly argued in the Western analysis that if Iran goes nuclear several regional countries would try to follow its path. That means Iran's nuclear arming would significantly increase prospects for a nuclear arms race in the Middle East. Finally, international efforts to strengthen the global non-proliferation regime are assessed with a particular focus on trying to limit enrichment and reprocessing activities of the Middle Eastern nuclear-aspirant states. In this framework, the paper further evaluates that the US has been acting as the major drawing force in filling the loopholes of the global nonproliferation regime with its attempts to strengthen nuclear export controls, implementing strengthened nonproliferation conditions in its nuclear cooperation agreements such as the "gold standard" which aims to limit partner countries 'future enrichment and reprocessing activities and urging the adherence of IAEA's Additional Protocol. The paper also raises the concerns regarding nuclear security in the light of unstable political and security environment of the Middle East.

Keywords: Middle East, nuclear proliferation, nuclear security, nuclear energy, global nonproliferation regime

DRIVING FORCES IN RUSSIA'S NUCLEAR ENERGY AMBITIONS AND FLUXIONAL ENERGY SECURITY SETTING: THE COMPARATIVE CASE STUDY OF ROSATOM'S PRACTICES IN EASTERN EUROPE AND THE MIDDLE EAST

Kenan ASLANLI, Ankara Yıldırım Beyazıt University

Russia had increasing geopolitical influence on Eastern European and Middle East nuclear energy projects before the war in Ukraine in 2022 which still maintains its dominance in this field, anywise. The state energy corporation - Rosatom is implementing a large-scale program for the construction of nuclear power plants in different Eastern European and Middle East countries and the portfolio of overseas orders includes almost 40 nuclear power units or blocks. It is worthwhile to concentrate on Rosatom's controversial experience in Eastern Europe (e.g., Hungary) and the Middle East (e.g., Iran) pointing to compliance with regulations and Russia's reinforcement in the countries 'domestic energy markets. These include Paks-2 (Hungary) and Bushehr-2 (Iran) nuclear power plants projects that this research paper will focus on with details as case studies from a comparative perspective studying Russia's official discourse and domestic debates/concerns in these two countries on the perception of

Russia's behavioral manner and credibility. Russia's nuclear energy activism fulfilled by Rosatom has varied features, motives, and purposes in these two regions related to commercial profit and security-based geopolitical considerations. If we approach Russia's nuclear presence in these regions from a constructivist perception and complex interdependence perspective, we can observe clear differences in the Russian approach to nuclear projects in terms of the level of politicization in the domestic context and discourse on potential security-based geopolitical impact. Rosatom's ambitious nuclear expansion strategy isn't driven by pure commercial motivation, there is a geopolitical influence dimension, as well. There are differences in perceptions of various local, regional, and international actors on Russia's motivation (commercial vs. geopolitical/security) to be engaged with nuclear power projects in different regions. Eastern European countries still have a risk perception about energy security reducing its greater reliance on energy supplies from Russia after 2022 and safety guarantee for nuclear energy infrastructure. In the case of Iran, Russian steps to help it with civilian nuclear power were viewed with suspicion by regional and international actors, but domestic debates in Iran had less security-related precaution on Rosatom's activities where nuclear energy emerged as one component of an energy mix. Russia's strategy is to obtain new energy markets and to maintain its dominant position in existing markets despite the sanctions using various tools such as nuclear agreements and investments in nuclear energy infrastructure. But considering Russia's political exploitation of oil and gas exports, we can raise a legitimate question about the actor's behavior in nuclear cooperation and possible geopolitical leveraging. The research paper will attempt to answer two interrelated questions: (i) Are there any real differences or changes in motivation and behavioral patterns of Rosatom in the Middle East and Eastern Europe? (ii) Considering the conflictual nature of Russia's foreign energy policy, what are the valid security risks of Rosatom's actual availability in the nuclear energy systems of Eastern Europe for the energy security of the entire continent in the context of the Ukrainian War and changing energy security landscape?

DISCUSSING DIPLOMACY IN THE CONTEXT OF THE GLOBAL CLIMATE CRISIS: CLIMATE DIPLOMACY, HISTORICAL DEVELOPMENTS, ACTORS & PRACTICES

İlke TAŞDEMİR, Uludağ Üniversitesi

With the developments in the international conjuncture, new topics have been included in the field of study of diplomacy and migration, epidemic diseases and environmental problems have begun to be examined within modern types of diplomacy. In this context, environmental problems have been examined under different types of diplomacy in the literature and climate change has been the main field of study of "climate diplomacy". Climate diplomacy, in its most general definition, refers to the process of establishing an international climate change regime to combat climate change, ensuring

the functioning of the established regime and its implementation. In this context, the stages of negotiating a global treaty, creating international political conditions, its implementation and integration process are important factors for climate diplomacy. Therefore, the development of climate diplomacy plays a key role in the construction of the climate regime and shapes it. Furthermore, climate diplomacy emphasizes the process by which states, non-governmental and other actors set their goals and work to achieve them. In this framework, besides the states, international organizations, diplomats, delegates, non-governmental organizations, local governments, academia and the business world are among the actors of climate diplomacy. By examining the emergence process of climate diplomacy in the historical context, as a result of the literature review, some studies show that diplomacy practices under the United Nations (UN) are the beginning of climate diplomacy in the 1980s. Also, it has been claimed that 1988 was the turning point of climate negotiations and that the emergence of climate diplomacy began with the evaluation report of the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) in 1990s. In addition, in some academic studies, the years 1991 and 1992 have been described as the infancy period of climate diplomacy. In this framework, it is assumed that the evolution of climate diplomacy takes place in three stages. The first of these is negotiating a global treaty, the second stage is the construction of international political conditions, and the last is the implementation and integration stage. Although climate diplomacy is classified and limited to certain stages in the literature, climate diplomacy emphasizes a continuous process that brings to the fore values and norms. While dialogue is important in this process, climate diplomacy has mainly focused on supporting and shaping formal negotiations in the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC). However, climate diplomacy has expanded and deepened with diplomatic practices such as responding to the increasing effects of climate change and ensuring the growth of a low carbon economy. In the context of enlargement and deepening, implementation of the Paris Agreement, commitment to multilateralism, addressing the effects of climate change on peace and security, accelerating national actions, developing international climate cooperation, climate advocacy and social assistance are the main topics in climate diplomacy. However the success of climate diplomacy depends on the participation of the actors, such as ministers and government officials, of diplomacy. In addition, the fact that the fight against climate change has become a national interest in political and diplomatic channels plays an important role in this process. Therefore, an effective climate diplomacy requires the inclusion of all state and non-state actors in the diplomatic process by entailing inclusive and holistic approach. In this study which deals with climate diplomacy as an object of analysis, the emergence, purpose, actors and practices of climate diplomacy will be analyzed retrospectively. In this context, the study aims to fill the gap on climate diplomacy in Turkish literature and to contribute to the field of diplomacy.

Keywords: Diplomacy, Environment, Climate, Climate Change, Climate Diplomacy

JEOPOLİTİK DENGESİZLİKLER ÇAĞINDA, ZAMANIN RUHUNDA RUSYA VE DÜNYA: ENERJİ YAPBOZUNUN DEKARBONİZASYON SÜRECİNE ETKİLERİ

Neslihan GÖKDEMİR-AĞAR, NBE

Rusya'nın Ukrayna'yı işgaliyle tetiklenen enerji krizi, küresel enerji denklemlerini alt üst etti. Bu yeni enerji yapbozunun 2030 ve 2050 dekarbonizasyon sürecine etkileri objektif bir enerji analiziyle değerlendirilerek, küresel enerji denkleminde yarattığı ekonomik, politik ve teknolojik etkiler küresel, jeopolitik ve ulusal bağlamda tartışılacak. Bu bildiride farklı sektörlerin görünümüne bakılırken, başta Avrupa ve Asya başta olmak üzere çeşitli bölgeler için yürütülen tahminlerin arkasındaki ayrıntılar incelenecek. Rusya'dan yapılan ihracattaki dramatik düşüşün neden olduğu enerji akışlarındaki jeopolitik değişim ele alınacak. Tahminleri olumlu veya olumsuz yönde etkileyen belirsizliklere yer verilecek. Rus petrol ve gaz sektörü ve küresel enerji ekonomisi üzerindeki etkileri -Rus petrol ve gaz şirketlerinin kurumsal ve stratejik analizi, Rus enerji sektörüne yabancı yatırım, ortaklıklar ve ortak girişimler bağlamında- küresel enerji sorunları perspektifinden değerlendirilecek. Bir enerji tedarikçisi olarak Rusya'nın geleceği, enerji ve ekonomi bağlamında tartışılacak.

ÇOK YÖNLÜ TEHDİTLERİN BAĞLAYICI GÜCÜ: TAPI PROJESİ İLE AFGANİSTAN ZAYIF DEVLETİNİN BÖLGESEL ENERJİ GÜVENLİĞİNE ETKİSİ

Dilek YAMAN & Levent YİĞİTTEPE, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi

TAPI Doğalgaz Boru Hattı Projesi 1990'lı yıllarda gündeme gelmesine rağmen Güney Asya bölgesindeki istikrarsızlıklardan dolayı sürüncemede kalmıştır. Projenin geçiş güzergâhında bulunan Afganistan'daki güvensizlik ve istikrarsızlık projenin geri planda kalması konusunda önemli etkileri olmuştur. Bu çalışmada, projenin salt enerji işbirliği kapsamında değerlendirilmemesi gerektiği, aynı zamanda paydaş ülkelere bir karşılıklı bağımlılık sağlamasıyla Güney Asya bölgesindeki güvenlik meselelerinde de etkili olabileceği yönünde bir analiz yapılmıştır. Proje devletleri olan Türkmenistan, Afganistan, Pakistan ve Hindistan'a sağlayacağı kazançlar ile bölge istikrarı ve güvenliğine katkısı haricinde, Asya'daki küresel aktörlerinin de buradan çıkarımları olduğu aşikardır. Ayrıca ABD'nin bölgeden çekilmesinin ardından Taliban'ın yönetimi ele geçirmesinden sonra bir 'zayıf devlet' örneği teşkil eden Afganistan'ın çevre ülkelerin güvenliğine etkisi Helman ve Rathner (1992)'ın zayıf devletler hipotezi, enerji güvenliğine uyarlanarak açıklanmıştır. Bu hipoteze göre ulusal güvenliği iç baskılar ve siyasi istikrarsızlıklar nedeniyle tehdit altında olan zayıf bir devletteki istikrarsızlığın bölgedeki diğer devletlere sıçraması durumu olasıdır ve bölgede ciddi güvenlik problemlerine yol açabilmektedir. Çevre ülkelerin enerji güvenliğine katkı sağlayabilecek TAPI projesinin zayıf bir

devlet olan Afganistan'ın istikrarsızlığı nedeniyle yıllarca gerçekleştirilememiştir. Bu bağlamda proje 1990'lı yıllarda neden gündeme gelmiş, ancak neden geri planda kalmıştır? Projenin geçiş güzergâhında yer alan Afganistan'daki güvensizlik ve istikrarsızlık nasıl bir engel oluşturmuştur? TAPI Projesi, paydaş ülkeler arasında nasıl bir karşılıklı bağımlılık sağlayabilir? Güney Asya bölgesindeki güvenlik meselelerinde TAPI Projesi nasıl etkili olabilir? Bu proje, Asya'daki küresel aktörler için neden önemlidir? Afganistan'ın istikrarsızlığı nasıl bir "zayıf devlet" örneğini oluşturmuştur? Afganistan'daki istikrarsızlığın çevre ülkelerin güvenliğine etkisi nasıl açıklanabilir? sorularına cevap aranmıştır. Sonuç olarak TAPI'nin; bölge devletlerin enerji gelişmelerine dolayısıyla enerji güvenliğine etkisinin çok açık bir örnek olduğu görülmüştür. Diğer taraftan bölgedeki mevcut stratejileri değiştirmekle beraber diğer entegrasyon projelerine de ivme kazandırma potansiyeli vardır. Ancak boru hattının büyük kısmının Afganistan topraklarından geçtiği göz önüne alındığında proje içerisinde kilit devlet konumunda olduğu görülmektedir. ABD'nin 2020 itibariyle Afganistan'dan çekilmeye başlaması ve Taliban'ın devlet yönetimini ele geçirmesiyle Taliban'ın projeye vereceği güven önem arz etmektedir. TAPI Projesi söz konusu bölgenin Güney Asya olması nedeniyle proje paydaşları çerçevesinde bölgedeki işbirliğini geliştirip, istikrara katkı sağlamasından dolayı bölge güvenliği ile doğrudan bağlantılı olduğu değerlendirilmiştir. Literatürde sadece TAPI özelinde yazılmış çalışmaların nadir oluşu, ayrıca paydaş ülkelerin çıkarlarıyla beraber Afganistan devletindeki güvenlik problemlerinin bir teoriyle birleştirilerek projeye ve enerji güvenliğine etkisi anlamında açıklanmasının ardından küresel aktörlerin amaçlarının da bölgeyle çakışmasının proje özelinde analiz edilmesiyle literatürdeki boşluğa katkı sağlayacağı değerlendirilmiştir. İlk olarak projenin teknik bilgileri ve paydaş ülkelerle alakalı bilgilendirme yapılmıştır. Ardından proje geçmişinde tarihsel olarak yaşanan aksaklıklar ve ilerleyişten bahsedilmiştir. İlk bölüm içerisinde paydaş ülkelerin kazançları analiz edilmiştir. İkinci bölümde ise zayıf devlet olarak Afganistan'ın güvenliği söz konusu hipoteze göre yorumlanarak TAPI'nin sürüncemede kalmasının hem kendisinin hem de bölge devletlerinin enerji güvenliğine olan etkileri ortaya konulması amaçlanmıştır. Son tahlilde ise hem paydaş devletlerin hem de küresel aktörlerin TAPI projesindeki politikaları birlikte değerlendirilmiştir. Bununla beraber bu projenin Güney Asya bölge güvenliği için önemi açıklanarak gerçekleşmesi halinde meydana gelebilecek stratejik katkıları vurgulanmıştır. Çalışmada nitel araştırma desenlerinden biri olan durum çalışması yaklaşımıyla analiz yapılmıştır.

Anahtar kelimeler: Trans-Afgan Doğalgaz Boru Hattı Projesi (TAPI), Enerji Güvenliği,

THE ANALYSIS OF INTERNATIONAL ENVIRONMENT CONFERENCES HELD IN THE SCOPE OF ENVIRONMENTAL SECURITY AS AN EXAMPLE OF CLIMATE DIPLOMACY

Nurbanu BULGUR, Sakarya University

The environmental regime, which is formed as a result of international environmental policies, plays an important role in establishing the environmental security norm. The international environmental regime develops simultaneously with national environmental policies within the framework of common responsibilities. The extent to which the climate crisis poses a threat to global norms and the establishment of an international peace environment is explained by the concepts of “environmental security” and “international security”. In fact, with environmental problems becoming a norm and environmental protection policies being adopted as a principle, environmental regimes both being stronger and strengthen the formed normative values. As a matter of fact, in the 1970s, environmental problems began to threaten humanity, the future of resources and food security, and the need for global solutions to cope with these problems became inevitable. The UN Conference on the Human Environment held in Stockholm, Switzerland on 5-16 June 1972 was the breaking point for environmental problems to become a policy area and for their internationalization.

After the United Nations Stockholm Conference on the Human Environment, which is the milestone of international environmental policies, the report “Our Common Future”, published in 1987, was presented to the UN. This report, also known as the Brundtland Report, was prepared by a commission chaired by Gro Harlem Brundtland and pointed out that environmental problems have reached an alarming level and that economic development policies have left environmental problems in the background. Population control, development of environmentally friendly technologies and opportunities, and equitable distribution of the benefits of natural resources are among the main topics discussed in the report (Brundtland & Khalid, 1987). Both the Stockholm Declaration and the Brundtland Report are important steps that laid the groundwork for the 1992 UN Conference on Environment and Development and strengthened environmental sensitivity.

In 1992, the United Nations Conference on Environment and Development, also called the Rio Conference or Earth Summit, was held in Rio de Janeiro, Brazil, in response to the need for a more comprehensive analysis of environmental threats. As a result of this conference, important changes were made regarding forestry. The most important output of the conference was the balanced and sustainable handling of environment and development. The Rio Declaration announced at the end of the conference includes political commitments regulating the responsibilities of states in terms of environment and development. This declaration, also referred to as “Agenda 21”, is an action plan

that encourages national and international actors to adopt sustainability as a principle in the relationship between environment and economy.

Another effective step towards strengthening the international environmental norm was taken with the Global Climate Action Summit held in San Francisco in September 2018. At this Summit, environmental policy actors were expected to make more comprehensive climate action commitments in five key areas: healthy energy systems, sustainable economic growth, sustainable social development, rational management of natural resources, and innovative climate investments. Summit with the theme of taking climate action to the next level; It has increased the efficiency of environmental policies of non-state actors such as local governments, non-governmental organizations, investors, businesses and citizens and has been instrumental in creating new climate targets. Another important threat addressed was the increase in carbon emissions resulting from the excessive use of fossil fuels. In the call for action made at this Summit, the importance of achieving the goal of limiting global temperatures to 1.5 degrees Celsius, as agreed in the Paris Agreement, and supporting the active participation of many actors such as individuals, society, local governments, the state, and NGOs in climate policies, was also emphasized. Finally, the UN Stockholm Conference on the Human Environment, the UN Conference on Environment and Development and the Global Climate Action Summit strengthened the environmental norm and ensured the inclusion of environmental security issues in the policy agenda of countries. However, due to the differences in local geographical, climatic and economic conditions, the environmental norm has not been strengthened at the same rate and in the same extent in every country and region. The institutionalization steps of the countries can be analyzed by knowing the position of the environmental policy in the policy priority order.

Keywords: Climate Diplomacy, Environmental Security, Sustainable Development, Internationalisation

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNİN SURİYE'DEKİ, SAVAŞ BAĞLAMINDA GÜVENLİKLEŞTİRİLMESİ

Leyla BİNGÖL TUNÇ, İnönü Üniversitesi

Arap Baharı'nın en yıkıcı sonuçlarından birinin yaşandığı Suriye'de Mart 2011'de başlayan protesto gösterileri zamanla çatışmalara ve sonrasında ise bir savaşa dönüşmüş durumdadır. Bir iç savaş olarak başlayan süreç zamanla çok sayıda küresel aktörün dahil olmasıyla adeta bir uluslararası savaşa dönmüştür. Günümüzde halen devam etmekte olan savaş, mevcut sonuçları itibariyle yıkıcı bir etki yaratmıştır. Ülkedeki savaş, çok sayıda Suriye vatandaşının hayatını kaybetmesine ve daha fazla

sayıdaki vatandaşın ise mülteci konumuna düşmesine neden olmuştur. Günümüzde Suriye'deki savaş, sonuçları itibariyle çok sayıda ülkeyi etkileyen küresel bir güvenlik sorununa dönüşmüş durumdadır. Suriye'deki mevcut savaşın gerekçelerinden biri olarak iklim değişikliği, uluslararası gündemde çokça tartışılmaya başlanmıştır. Bu kapsamda Suriye'deki savaş ve güvenlik olgusu arasındaki ilişki birçok çalışmada iklim değişikliği üzerinden kurulmaya başlanmıştır. Savaştan önceki dört yıllık dönemde (2006-2010) yaşanan kuraklığın savaşı tetikleyen sürecin başlamasına neden olan, iklim değişikliği kaynaklı bir faktör olduğu ilgili literatürce (Kelley vd., 2015; Solh, 2010; Monshipouri, 2020; Wendle, 2016; Scott: 2012) iddia edilmiştir. Bu kapsamda iklim değişikliğinin Suriye'de yaşanan krize çarpan etkisi yaparak neden olduğu savunulmakta ve sonuç olarak Suriye'deki savaş iklim değişikliği üzerinden güvenlikleştirilmektedir. Suriye'deki mevcut savaşın en büyük nedenlerinden birinin iklim değişikliği olduğu dolayısıyla iklim değişikliğinin bir tehdit çarpanı olarak değerlendirilmesi gerektiği ifade edilmektedir. Başta Birleşmiş Milletler (BM) ve Avrupa Birliği (AB) olmak üzere çok sayıda küresel kuruluşun, siyasi liderin, sermaye temsilcisinin Suriye'deki savaş ve iklim değişikliği ilişkisine söylemsel düzeyde dikkat çektiği görülmektedir. Kopenhag Okulu'nun geliştirdiği yaklaşım, güvenliği bir söz-edim (söylem) olarak görmektedir. Okul, meselelerin söz-edimler yoluyla güvenlik problemi olarak sunulabilmesini "güvenlikleştirme" kavramıyla ifade etmektedir. Yani bir meselenin objektif anlamda güvenlikleştirmeye konu edilen 'tehdit' olup olmamasından daha önemli olan şey onun söylemler yoluyla nasıl inşa edildiğidir. Dolayısıyla, belirli bir konun politikacılarca, güvenlik gündemine alınması ve bu yolla oluşan olağan dışı siyasi işleyiş ve süreçlerin meşrulaştırılmasıyla güvenlikleştirme pratiği başlamaktadır. Kopenhag Okulu Güvenlikleştirme çalışmalarının kapsamının genişletilmesi gerektiğini ve çevresel konuların da bu alana dahil edilmesi gerektiğini savunmaktadır. Dolayısıyla Kopenhag okulu için çevresel felaketler, iklim değişikliği, kuraklık ve göç gibi fenomenler de tıpkı askeri konular gibi güvenlikleştirmenin kapsamı dahilindedir. Yukarıda oluşturulan teorik çerçeve ışığında, çalışmada iklim değişikliğinin Suriye'deki savaş bağlamında güvenlikleştirilmesi kuraklık ve göç olgusu üzerinden ele alınmıştır. İklim değişikliğinin sosyo-ekonomik açıdan zaten kırılğan olan ülkelere yapacağı çarpan etkisinin çatışma ortamı yaratacağına dair geliştirilmiş tezler incelenmiştir. Sonrasında ise konuya dair küresel aktörlerin geliştirdiği söylemler analiz edilmiştir. Bu kapsamda çalışmanın çıkış noktası iklim değişikliğinin güvenlikleştirilmesinin hangi boyutlar üzerinden yapıldığıdır. Örnek olay olarak ise Suriye'deki savaş durumu seçilmiştir. İklim değişikliğinin güvenlikleştirilmesi teorik olarak ortaya konduktan sonra Suriye örneği üzerinden somut olarak ele alınmaya çalışılmıştır. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi kullanılmıştır. Bu kapsamda akademik literatür, kurumsal raporlar ve ilgili kişilerin söylemleri analiz edilmiştir. Çalışmada iklim değişikliğinin güvenlikleştirilme

sürecinin büyük ölçüde söylem-edimlerle gerçekleştiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar kelimeler: Suriye, iklim değişikliği, güvenlikleştirme, kuraklık, göç

RUSYA-UKRAYNA ÇATIŞMALARININ UKRAYNA'NIN ENERJİ GÜVENLİĞİNE ETKİLERİ

Zehra AKSU

Avrupa'nın en büyük ikinci ülkesi olan Ukrayna, Kuzeyde Belarus, doğuda Rusya, güneyde Azak denizi ve Karadeniz, güneybatıda Moldova ve Romanya ile batıda Macaristan, Slovakya ve Polonya ile sınırlanmaktadır. Ülkede birçok etnik grup yaşamını sürdürmekle birlikte etnik azınlıklar arasında Ruslar birinci sırada yer almaktadır. Ukrayna'da petrol, doğalgaz ve kömür başta olmak üzere birçok enerji kaynağı bulunmakta fakat bu kaynakların yetersizliği ya da üretim gücünün azlığı nedeniyle ülke enerjide dışa bağımlıdır. Jeopolitik konumu gereği önemli bir geçiş ülkesi konumunda bulunan Ukrayna, birçok kaynağın Batı pazarına ulaştırılmasında hayati öneme sahiptir. Taşınan kaynakların en önemlileri doğalgaz ve petrol olup ülkede gerek SSCB döneminden kalma gerekse SSCB dönemi sonrası inşa edilmiş birçok iletim hattı bulunmaktadır. İletim hatlarının başlangıç noktası Rusya, Orta Asya ya da Güney Kafkasya ülkeleri olmakla birlikte bu ülkelerde üretilen hidrokarbon kaynakları Ukrayna üzerinden AB ülkelerine iletilmektedir. Petrol ve doğalgaz iletim hatlarının yoğunluğu bir yandan Ukrayna'nın jeostratejik önemini arttırırken diğer yandan ülke çeşitli zorluklarla da baş etmek zorunda kalmaktadır. Rusya'nın enerjiyi dış politikada siyasi bir araç olarak kullanması ile iki ülke arasında yaşanan anlaşmazlıklar, hem kullanılan enerji kaynakları bağlamında hem de transiti sağlanan kaynakların menşei bağlamında büyük oranda Rusya'ya olan bağımlılık, boru hatlarının bakım ve onarımının yapılamaması ve bundan kaynaklı patlamalar yaşanması ile çevresel tahribat yaşanan zorluklardandır. Bu sorunlardan daha çok Rusya'ya olan bağımlılıktan rahatsızlık duyan Ukrayna, Rus tekeli kırma için Orta Asya ve Güney Kafkasya ülkeleriyle antlaşmalar yapmaya çalışmaktadır. Geliştirdiği/geliştireceği projelerde ABD ve AB ülkeleri başta olmak üzere birçok devlet ve kuruluş tarafından destek görmektedir. Görülen destekler Ukrayna kamuoyunda ciddi yankılar bulmakta bu tesirin en belirgin örnekleri ise hükümet değişiklikleri olarak karşımıza çıkmaktadır. Ukrayna'da kimi zaman iktidara Batı yanlısı liderler gelirken kimi zamanlarda Rus yanlısı liderler gelmektedir. Bu nedenle ülke, Rusya ve Batı arasında mücadele sahası haline dönüşmekte, yaşanan mücadele Rusya'yı rahatsız etmektedir. Konuyu ontolojik güvenlik kategorisinde değerlendiren Rusya, Ukrayna'nın bazen çeşitli nedenler ileri sürerek gazını kesmekte veya kaynağın satış fiyatını arttırmakta bazen de topraklarını işgal ederek cezalandırmaktadır. 2013 yılı sonunda yaşanan gelişmelerin ardından Kırım'ın işgali ve 2022 sonrasında yaşanan çatışmalarla Donbass'ta başlayan işgaller, Rusya'nın meseleye verdiği önemi göstermektedir. İki ülke arasında

Şubat 2022’de başlayan sıcak çatışmalar devam ederken Ukrayna’da enerji yoğun endüstriler zarar görmekte, askeri harekâtların sonucunda enerji ve ulaşım altyapısı tahrip edilmekte, lojistik sorunlar yaşanmakta ve bu tahribatlar kömür ve sanayi sektörleri için büyük, geri döndürülemez bir hasar oluşturmaktadır. Sonuçta Rusya ile yaşanan çatışma durumundan bir hayli zararlı çıkan Ukrayna’nın yalnızca siyasi ve sosyal hayatı değil ekonomik hayatı da olumsuz yönde etkilenmektedir. Temel amacı, Rusya ve Ukrayna arasında yaşanan çatışmaların analiz edilmesi olan bu çalışmada; yaşanan çatışmaların Ukrayna’nın enerji güvenliğini nasıl etkilediği sorusuna cevap aranmaktadır. Rusya ve Batılı devletler arasında bir rekabet sahası haline dönüşen Ukrayna’nın yeni konjoktürel durum içerisinde nasıl bir politika izleyeceği tartışılmaktadır. Çalışma; yaşanan çatışmalardan en fazla etkilenen devletin Ukrayna olacağı, Ukrayna ile diğer devletler arasında yapılacak enerji transiti anlaşmalarının da güvenlik gerekçeleri nedeniyle olumsuz etkileneceği ve Türkiye başta olmak üzere alternatif transit ülkelerin jeostratejik önemlerinin artacağı hipotezlerine dayandırılmaktadır. Nitel araştırma yönteminin kullanıldığı çalışmada elde edilen bulgular araştırmacının öznel birikimiyle birleştirilerek analiz edilip geleceğe dönük perspektifler sunulmaktadır.

Keywords: Rusya, Ukrayna, Çatışma, Enerji Güvenliği

ENERGY SECURITY: ADDRESSING SHIFTING GLOBAL DYNAMICS AND FOSTERING SUSTAINABLE RESILIENCE

Archana JYOTI, Pondicherry University

Energy security is now crucial for maintaining stability and resilience as the entire world faces with growing uncertainties. The aftermath of the fall of the Soviet Union set off a series of incidents, including hostilities and interventions, which changed the shape of the world. After the Cold War, there was a period of instability that led to a significant shift in global politics and security. The study aims to identify potential opportunities and difficulties in the developing international system in the face of ontological ambiguities. This paper also explores to Understand the complexity of energy security requires modifying security theories to the current state of global instability. Intricacies in resource management and power dynamics must be taken into account in emerging frameworks that analyse energy access, availability, and distribution in a changing environment. In light of altering global dynamics, rethinking energy security becomes crucial to promoting sustainable resilience. Multidisciplinary approaches that transcend conventional bounds are made possible by dismantling commonly accepted norms and challenging prevailing energy paradigms. This study also examines an insightful case study how energy security, local tensions, and global stability interact is the crisis in Ukraine. The value of proactive energy diplomacy is highlighted by analysing the effects of resource control and distribution in conflict scenarios. The main goal of this study is to broaden knowledge about energy security against a backdrop of uncertainty. Energy security is seen as a key to global stability, international cooperation, and national wealth as the globe

faces unimaginable challenges. This paper investigates the opportunities and problems related to regional energy security, highlighting potential paths to collaborative resource management.

Keywords: Energy, Security, Global dynamics, sustainable, resilience

THE ECOLOGICAL CRISIS AND THE GLOBAL POLITICAL ECONOMY

Steve ON, Ibn Haldun University

How does the ecological crisis impact the economy of a nation-state? How does it impact the economy of a region, such as the European Union or the Middle East and North Africa? Indeed, how does it impact the economy of the world? And just what role does politics play in all of this?

By way of grappling with these questions and exploring the nature of the relationship between the ecological crisis and the global political economy, this paper ventures further and argues that the central vision of the “doom and gloom” literature that has been produced over the past several decades seems, sometimes willfully, to miss the point of what is possible in the realm of political economy. Instead of furthering the existing arguments about the individual failures of the nation-state to meet the challenges posed by the ecological crisis, the collective failures of the regional blocs and the entire global political economy to meet the existential threat to humanity as a whole and the planet itself, this paper argues the opposite. In face of what appears to be insurmountable challenges, including but not limited to decarbonization; climate-induced migration and displacement; environmental justice as it pertains to creating climate solutions; technology policy and climate change; the social, racial, and political aspects of economic transitions away from fossil fuels around the world; and international trade and finance in an age of climate change, etc., this paper argues that based on the existing evidence of the industrial policies of the leading nation-states, especially the United States, the trajectory of the global political economy appears to be promising. That is to say, in light of the ecological crisis, the nation-state individually, the regional bloc collectively, and indeed the world have to take action on climate and national security. In turn, this condition (or “perfect storm”) creates the right political climate to engender the political will to turn to industrial policies in favor of decarbonization; climate-induced migration and displacement; environmental justice as it pertains to creating climate solutions; technology policy and climate change; the social, racial, and political aspects of economic transitions away from fossil fuels around the world; and international trade and finance in an age of climate change, etc.

This turn to industrial policies, individually by the government of each nation-state and collectively by all the governments around the world, seems to be catalyzing a wave of private investments much bigger than what might be expected from the size of government subsidies alone such that a virtuous cycle seems to have been produced.

The important implication of this argument about a changing climate, a changing world is that with the right leadership the industrial policy (individually and globally) is very likely to not only spur economic growth but also meet the challenge of the ecological crisis.

**ALMANYA’NIN 2023 YILI ULUSAL GÜVENLİK STRATEJİSİ: MERKEL DÖNEMİ
ULUSAL GÜVENLİK STRATEJİLERİYLE KARŞILAŞTIRMALI BİR
DEĞERLENDİRME**

Emre Baran PAK, Kilis 7 Aralık Üniversitesi

Uluslararası İlişkiler alan yazınında ulusal güvenlik belgeleri üzerine yapılan tarama ya da analizlere çok seyrek rastlanılmaktadır. Bu eksikliğin en önemli nedeni ise ulusal güvenlik strateji belgelerinin (UGSB) genellikle Detant Dönemi’nden sonra kamuoyu ile paylaşılmaya ya da hazırlanmaya başlanması ve Soğuk Savaş yıllarının rekabet ortamında stratejik değer taşıyan politikaların gizli tutulmasıdır. 1990 sonrası dönemde ise uluslararası politikanın gizlilik ve ideolojik rekabet yerine; yumuşak güç üzerine oturtulmuş, ekonomik ve siyasal kapasiteye dayalı, ittifak tutumu içinde icra edilen bir siyasal beceriye dayandırıldığı görülmektedir. Bu bağlamda, ülkelerin belirli aralıklarla yayımlanmış olduğu UGSB’leri stratejik analiz değeri yüksek birer politika belgeleri olarak değerlendirmek mümkündür. Bu nedenle, UGSB’ler üzerine yapılan diyakronik bir analizin uluslararası politikayı anlamak noktasında kullanışlı veriler içereceği düşünülmektedir. Almanya da önceki yıllarda düzenli olmayan aralıklarla Federal Savunma Bakanlığı uhdesinde 1969, 1970, 1971-1972, 1972, 1973-1974, 1975-1976, 1979, 1983, 1985, 1994, 2006 ve 2016 tarihlerinde UGSB olarak nitelendirilebilecek Beyaz Kitaplar yayımlamıştır. Yayımlanan bu UGSB’ler içerisinde 2006 ve 2016 tarihli UGSB’ler Federal Şansölye Angela Merkel döneminde yayımlanmıştır. 2023 yılının Temmuz ayında SPD, Yeşiller ve FDP koalisyon hükümetince yayımlanan UGSB ise iddia edildiği gibi Almanya’nın yayımladığı ilk UGSB olmamakla birlikte, Federal Dışişleri Bakanlığı uhdesinde yayımlanan ilk UGSB olması ile dikkat çekmektedir. 2023 yılında etkili olan iç ve dış gelişmeler ile yaklaşım farklılıkları ile bu UGSB, daha önce Merkel döneminde yayımlanan iki UGSB’den önemli farklılıklar ve birtakım benzerlikler içermektedir. Bilindiği üzere Almanya’nın Beyaz Kitap yayımlamaya başladığı 1969 yılından bu yana temel dış ve güvenlik politikası ilkelerinden, “Yalnız Başına Asla” ilkesi, her zaman uluslararası örgütlenmeler ve müttefiklerle hareket etme, “Bir Daha Asla” ilkesi, bir daha saldırı savaşı başlatmama ve “Sivil Güç” ilkesi, Almanya’nın ulusal ordusu küçük bir ülke olarak kalması etrafında belirlenmiştir. Soğuk Savaş’ın sona ermesinden bu yana dış ve güvenlik politikası değişim ve dönüşüm geçiren Almanya’nın stratejik kültüründeki değişimleri bu belgeler üzerinden saptamak mümkündür ki Almanya 2023 UGSB’sinde mevcut kurumlar ve halk ile ulusal seviyede bir stratejik kültür oluşturmayı da kendisine bir ödev edinmiştir. Öncelikle Merkel dönemi ve sonrasına ait UGSB’ler arasındaki benzerlikler ele alınacak olursa; Almanya’nın

“Merkezden Liderlik Etme” (Führung aus der Mitte) mottosunu, kendisine “özel sorumluluk” atfederek sürdürdüğü görülmektedir. Yine Atlantik İttifakını ve AB’nin askeri kabiliyetlerini dengelemeyi amaçlayan Almanya, özellikle ABD’yi ve Fransa’yı önemli müttefikler olarak fakat Rusya’yı ve kısmen de Çin’i önemli rakipler olarak görmeye devam etmektedir. Ekonomik olarak ise Almanya her iki dönemde kendi ekonomik gücünü korumayı hedeflemekte, bunun için gerekli araçları da ortaya koymaktadır. Bunun için hem Avrupa Tek Pazarı hem de Almanya’nın ulusal yetkinlikleri öne çıkarılmaktadır. İki dönem arasındaki değişiklikler incelenecek olursa; Rusya’nın Ukrayna’yı işgali sonrasında Almanya’nın Sivil Güç doktrininden kısmi bir kopuş dikkat çekmektedir. Nitekim 2023 UGSB’sinde bu kopuş, “Zeitenwende” (Dönüm noktası) olarak nitelendirilmekte ve yeni ulusal güvenlik doktrini “Entegre (Birleşik) Güvenlik” olarak tanımlanmaktadır. Almanya, “Entegre Güvenlik” kavramlaştırması ile ulusal çapta sivil, askeri ve polis yeteneklerinin birleştirilmesini ve uluslararası ve çok taraflı düzeydeki eylemlere dahil edilmesini ya da diğer bir deyişle ulusal olarak Almanya’yı dış tehditlerden korumakla yükümlü konu ve araçların bir araya getirilmesini kastetmekte ve burada Federal Ordu olan Bundeswehr’e özel bir önem atfetmektedir. Bu kapsamda, Bundeswehr’in rolü, Rusya’nın Ukrayna’yı işgali ile ortaya çıkan Rus tehdidi ile birlikte daha çok ulusal refleksler dahilinde belirlenmektedir. Zira önceki UGSB’lerde “üniformalı yurttaşlar” olarak tanımlanan Bundeswehr ve onun mensupları, yeni UGSB’de Almanya’nın “...caydırıcılık ve savunma kabiliyetinin garantörü” olarak görülmekte ve Bundeswehr’in Avrupa’nın en etkili konvansiyonel silahlı kuvvetlerinden biri haline getirileceğinden bahsedilmektedir. Almanya, 2023 UGSB’sinde ayrıca bazı uluslararası örgütlenmelere yönelik bakış açısıyla ilgili farklılıklar da ortaya koymaktadır. Daha önce Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi’nde daimî üye olma talebini sıklıkla dillendiren Almanya, bu UGSB’de bu talebe yer vermemiş ve daha önce Rusya ile barışçıl ilişkilerde önemli bir uluslararası örgütlenme olarak gördüğü AGİT’e değinmemiştir. Ayrıca, daha önceki UGSB’lerde Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği ve NATO’ya yönelik ittifak taahhütleriyle birlikte, Avrupa Güvenlik ve Savunma Birliği’nin kurulmasını hedefleyen Almanya, bu UGSB’de Avrupa Birliği ülkelerinin ortak dış ve güvenlik politikası girişimlerini, ortak bir örgütlenme seviyesinde değil, AB üyesi ülkelerin tekil olarak katılacağı belirgin ve belli bir yöndeki politikalar seviyesinde ele almaktadır. Dolayısıyla, Rusya’nın Ukrayna’yı işgali ile, Almanya’nın dış ve güvenlik politikasında önemli değişiklikler meydana geldiği, ulusal reflekslerinin daha fazla ön plana çıktığı ve Federal Ordu’ya (Bundeswehr) dış ve güvenlik politikasının yürütülmesinde daha fazla rol vermeyi planladığı görülmektedir. Bu çerçevede, bu çalışmada Almanya’nın yayımladığı 2006-2016 ile 2023 UGSB’leri arasında karşılaştırmalı bir nitelik içerik analizine yer verilerek, Almanya’nın ulusal stratejik kültürüne yönelik çıktılar, UGSB’lerde ele alınan fikirler, düşünceler ve temel inanışlar, semboller ve söylemsel arka

plan ile ele alınan somut çıkarlar etrafında oluşturulan bir tipoloji dahilinde ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler : Almanya, Ulusal Güvenlik Stratejisi, Ulusal Güvenlik, UGSB.

FRANCE'S QUEST FOR STRATEGIC AUTONOMY IN THE CONTEXT OF EUROPEAN SECURITY ARCHITECTURE: NAVIGATING CONVERGENCE AND DIVERGENCE

Seval ŞAHİN, Dokuz Eylül University

This conference paper explores France's pursuit of strategic autonomy and the way it intersects with the convergence and divergence points within the broader European security architecture. Simultaneously, it aims to position France's strategic autonomy in European security architecture. The study will unfold in three main parts. In the first part, historical background and main motivations behind the pursuit of strategic autonomy will be explained. France has always searched for strategic autonomy and independent decision-making from the USA and Europe, remaining committed to the non-alignment policy. The second part explores the convergence points. It is essential to draw attention to the point that France's national strategic autonomy and its role in defending European strategic autonomy are different concepts. France's quest for national strategic autonomy is related to its own independence in security and defense issues, while defending European strategic autonomy corresponds to the collective defense and security of the broader Europe. France has been a strong advocate of developing EU defense capabilities that allow the EU to act autonomously if necessary. France's support for European strategic autonomy and mutual defense agreements align with collective European security goals. This pursuit is not aimed at undermining existing alliances but rather at strengthening Europe's ability to address security challenges through cooperation and coordination. France envisages that European strategic autonomy contributes to France's national security. As another point, France's efforts in addressing transnational security issues converge with European security interests. In the third part, divergence points will be examined. France's pursuit of strategic autonomy manifests notably in its strategies outside Europe. The study will spotlight divergence examples in the context of Russia, China, and Africa. The research concludes that France's security strategies converge with Europe in soft security issues. France's efforts in climate change, humanitarian assistance, cybersecurity, anti- piracy operations, counterterrorism, and Iran nuclear deal align with mutual European interests. However, France's pursuit of strategic autonomy intersects more with traditional security concerns that diverge from European interests. Thereby, the concept of strategic autonomy will be scrutinised through the lenses of traditional security and soft security issues. The study helps explain the complex interplay between strategic autonomy and defence arrangement that determine France's role within the broader European security architecture.

Keywords: Strategic autonomy, European security, France

DEGLOBALİZASYON TARTIŞMALARI VE AVRUPA BİRLİĞİ'NİN RUSYA SINIRINI GÜVENLİKLEŞTİRMESİ

Özge TAŞKIN ve Didem BUHARİ, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi

Son on yılda öne çıkan deglobalizasyon, bir diğer deyişle küreselleşmenin yavaşlaması ve aşınması, genellikle uluslararası ticaret, turizm ve yatırımların azalmasıyla açıklanır. Kavramın ilişkili olduğu güvenlik boyutu deglobalizasyon temalı çalışmalarda sıklıkla ihmal edilmektedir. Bu çalışma, Rusya'nın Ukrayna'ya saldırıları sonrası Avrupa Birliği (AB)'nin Rusya ile sınırına karşı yaklaşımının nasıl değiştiğini araştırarak deglobalizasyon ve sınır güvenliği arasındaki ilişkiyi ortaya çıkarmayı amaçlar. Özellikle basın demeçleri, resmi belgeler ile Rusya ve Kaliningrad'a doğrudan sınırı olan AB üyesi devletlerin son dönemde aldıkları kısıtlama kararları incelenerek AB'nin Ruslarla olan sınırını güvenlikleştirmesinin sadece Avrupa'da deglobalizasyonu hızlandırmakla kalmadığı, esasen bu sürecin deglobalizasyondan beslendiğini göstermektedir. Dolayısıyla, AB'nin küreselleşme ile ilişkisinde gözlemlenen değişimin (Avrupa'da Rusya politikasından bağımsız olarak yaşanmakta olan deglobalizasyonun) AB'nin sınır güvenliğini yeniden tanımlamasına yol açtığı iddia edilmektedir. Bu açıdan, çalışma deglobalizasyon ve sınır güvenliği arasındaki ilişkinin ihmal edilmemesi gerektiğini vurgular ve AB-Rusya sınır güvenliği politikalarını daha iyi anlayabilmek için AB-küreselleşme ilişkisindeki değişime dikkat etmeyi önererek literatüre katkı sunmayı amaçlar. Çalışmanın ilk bölümünde AB'nin küreselleşme ile ilişkisine yönelik teorik yaklaşımlar ortaya konacak ve son dönemde öne çıkan deglobalizasyon tartışmaları özetlenecektir. İkinci kısmında AB'nin sınır güvenliğine geleneksel yaklaşımı ve Rusya ile olan sınırında son dönemde aldığı tedbirler açıklanacaktır. Son bölümde AB'nin Rusya ile sınır güvenliğine yönelik politikalarının Avrupa'daki deglobalizasyon süreciyle ilişkisi vurgulanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Deglobalizasyon, Avrupa Birliği, Rusya, Sınır Güvenliği

ETNİK SORUNLAR BAĞLAMINDA AVRUPA BİRLİĞİ'NİN TERÖRİZMLE MÜCADELE POLİTİKALARI

Osman AĞIR & Esen ESER, İnönü Üniversitesi

Üzerinde tam olarak uzlaşılan bir terör tanımının olmaması terörizmle ilgili neredeyse tüm çalışmaların vurguladığı ilk sorundur. Terörizm sorunun mağduru, tarafı ya da destekçisi olmak gibi değişen bakış açılarına göre farklı kavramsallaştırmalara açıktır. CEPOL'un hazırlamış olduğu çalıştay raporuna göre dünyadaki terör örgütlerinin üçte birinden fazlası etnik gruplar adına faaliyet göstermektedir. Saldırıların ve kayıpların sayısı bakımından ideolojik terörizmin tersine etnik terörizmin oldukça yaygın olduğu görülmektedir. Yirminci yüzyılın başlarından itibaren etnik çatışmalar dünyanın hemen her bölgesinde yaşanan bir sorundur. Avrupa Birliği varlığını uzun süre

devam ettirip faaliyetlerine son veren veya hala varlığını sürdüren etnik terör örgütleri mevcuttur. Bazı etnik terör gruplarının silah bırakması, bazılarınınsa güçlenerek faaliyetlerine devam etmesi bize ev sahibi ülke tarafından yapılan düzenlemelerin ve uygulanan politika farklılıklarının ne denli önemli olduğunu göstermektedir. Avrupa bölgesindeki terör örgütlerinin değişim ve dönüşümü güvenlik algılarında da bir değişime neden olmaktadır. Ve sonuç olarak hükümetler arası iş birliği gerektirecek terörle mücadele politikalarının yeniden şekillendirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Araştırmanın amacı, küreselleşmenin etkisinin her alanda hissedildiği bir dünyada etkilerini çok daha yıkıcı boyutlara taşıyan terörizm olgusuna genel bir bakış ortaya koymak, sorunun tarihsel gelişimi ile birlikte Avrupa Birliği'ni temel alarak etnik sorunlar temelinde boyutlarını analiz etmek ve soruna yönelik politikaların üretilebileceği ve uygulanabileceği çerçevede çözüm ve öneriler sunmaktır. AB, terörle mücadeleyi ırksal meseleler bağlamında üç ana boyutta şekillendirmektedir: polis önlemleri, sosyo-ekonomik önlemler ve kültürel önlemler. Çalışmada “Avrupa'da yüzlerce yıldır var olan ve terör düzeyine ulaşan ırk sorunu nedir? Nasıl üretilirler? Avrupa Birliği içinde varlığı, yapısı ve önemi tartışılan ulus devletler ile etnik gruplar arasındaki ilişki, küreselleşme sürecinin etkisiyle nasıl değişebilir? Etnik terör örgütlerini motive eden faktörler nelerdir?” sorularına cevap aramak amaçlanmaktadır.

Çalışmada birincil ve ikincil veri kaynaklarının derinlemesine analizini içeren nitel bir metodoloji kullanılacaktır. Bu amaçla AB'nin terörle mücadele politikası, bu alanda kurulan kurumlar, bu kurumların çalışmaları ve ilgili AB mevzuatı incelenecektir. AB'nin ırk sorunlarına yaklaşımı ve terörle mücadele politikaları ele alınacaktır. Bu bağlamda öncelikle Avrupa Birliği'nin ulusal yapısı açıklanacaktır. Avrupa'daki siyasi gelişmelerden kaynaklanan etnik sorunlar AB politikası seçilmiş örnek bir konu üzerinden tartışılacaktır. Bu tartışmaların çalışma ile tam örtüşmesi için etnik grup tanımları ve etnik grup, etnik konular, ulus, milliyetçilik, azınlıklar, kimlikler, bireysel haklar ve grup hakları kavramlarına yer verilecektir.

SOCIOLOGY OF INTERNATIONAL ORGANISATIONS (IO): A SURVEY ON TURKISH MILITARY PERSONNEL ABOUT NATO¹

Fikret BİRDİŞLİ, İnönü University

Inter-Governmental Organizations (IGO) are an important part of the social and political structure of the international areas. Although IGOs are structured to fulfill functional duties in certain areas, both the change in the functions of states and the current structure of international relations position IGO in a very different place from the beginning and assign different functions to them. These functions

---

¹ Bu bildiri İnönü Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon birimi tarafından desteklenen SBA-2022-3121 nolu projenin çıktısıdır.

are defined as constitutive, regulatory, and procedural functions. Among these functions, particularly constitutive norms also produce agents, give them specific abilities and powers, and determine their basic identities, interests, and preferences. Thus, founding norms are cultural norms belonging to an official community. At this point, the first and fundamental question of this research is whether IGOs have special functional cultures. The functional culture is the culture created within the framework of the reasons for existence. So, it's unlike the institutional culture that includes the procedures related to the functioning of the institutions, which is called strategic culture in this study. In any community or organization, has been difficult to explain the process of creating cultural norms and the observable effects of strategic culture. Besides, there is also consensus in the literature that the concept of strategic culture is used to distinguish deep structures in strategic thinking from symbolic or instrumental elements. In this context, in short, strategic culture is the culture that belongs to any strategic community including attitudes and behaviors that shape the threat perceptions, determine the conditions for using force, and structure security policies accordingly. This content allows strategic culture to apply to communities and organizations such as NATO. Therefore, this research aims to frame and interrogate some of the constative elements of NATO in the context of the strategic culture concept. Second, this research has been built on the importance of the convergence of actors in an IGO. So the convergence of the expectations of members of any IGO should be closely related to the robustness and life span of any Organization. In this frame, this research focuses on Türkiye. this research aims to understand the convergence of actors and their expectations in NATO as a security community, using Türkiye as a case study. The results of similar research for different countries allow us to understand the organizational ecology of NATO. The organizational ecology includes the purpose of existence and political portfolios of organizations, the decision-making process, and the purpose of charter and membership policies. Therefore, an inquiry about the functionality of the organization includes the questioning of robustness, effectiveness, or reasons for the dysfunctionality of IGOs (Schneider, 2012). Hence, this study on Türkiye will enable us to first understand the position of Türkiye, one of the largest conventional powers of NATO, in the ecology of the organization, and then realize the blind spots that affect the strength and resilience of the organization. So, the originality of this research is that the first time, it was determined Türkiye's perception of NATO was through a survey of Turkish military personnel. Usually, it was impossible to conduct such a survey through military personnel because of due to official and security constraints. Hence, studies on Türkiye's perception of NATO have generally been studies involving politicians, academics, or society. However, one of the main factors affecting the ecology of a security organization is the perceptions of the practitioners about that organization and its mission. In this respect, this attitude scale, which has not been done until now, will fill an important deficiency regarding NATO in Türkiye.

Keywords: NATO, Alliance, Türkiye, and Sociology of International Organisations

NATO VE ARKTİK BÖLGESİ: YENİ RİSKLER VE ZORLUKLAR

Onur LİMON, Elif Gürdal LİMON, Gümüşhane Üniversitesi & Özgür DEMİRAYAK, Selçuk Üniversitesi

Rusya'nın Ukrayna'da 24 Şubat 2022'de başlayan yasadışı işgali Arktik'te siyasi ve askeri manzarayı önemli ölçüde değiştirdi. Batılı devletler Rusya'nın Ukrayna'yı yasadışı işgalini kınadı ve yedi Arktik devletinin Rusya ile iş birliğini durdurma tepkisi 1996 yılında kurulan Arktik Konseyi'nin kuruluşundan bu yana Arktik siyasetindeki en önemli olaylardan biri oldu. Askeri boyutta, NATO, Rusya karşısında artan risklerle karşı karşıyadır. Tehditlerin ve güvenlik açıklarının mantığı açısından bölgede devletlerin birbirlerine yönelik gerçek saldırı algısı düşük olsa da mağlup olma korkusu savaş korkusuna ağır bastığında, rekabetçi bir silahlanma durumundan söz edilebilir. Deniz ve hava operasyonları yoluyla Rus kuvvetlerinin Arktik'te erişimine ve mevcudiyetine ilişkin gösteriler, öngörülemeyen olaylara ilişkin yüksek riskler yaratmaktadır. Askeri bir bakış açısıyla, Arktik'teki durum, silahlanma yarışı olasılığının artmasıyla giderek daha fazla bir "kısır döngü" gibi görünüyor. Finlandiya'dan sonra İsveç'in de olası bir şekilde NATO'ya katılması, Arktik (ve Baltık) bölgesindeki stratejik ortamı Rusya aleyhinde önemli ölçüde değiştirecektir. Bu makale, NATO'nun, Arktik'teki faaliyetlerini 24/2'deki Ukrayna savaşı sonrasında artırdığını iddia etmekte ve NATO'nun Arktik'teki varlığını genişletmesinin risk ve zorluklarını tartışmaktadır. Rusya ile belirli askeri faaliyetlere mekânsal ve zamansal sınırlamalar getirilmesini önermektedir. Makalede, NATO ve Rusya'nın bölgedeki askeri birikimine, potansiyeline ve faaliyetine sınırlı şekilde yer verilmiş ve aktörlerin tarihsel geçmişe ve doktrinlere dayanan belgeleri üzerinden analiz geliştirilmiştir. Çalışma, Soğuk Savaş sonrası dönemden başlayıp 2022 yılına kadar uzanan tarih aralığı ile sınırlıdır (buna Rusya'nın 24/2 Ukrayna'yı yasa dışı işgali de dahildir). Makalenin metodolojisi ve bilimsel temeli; NATO ve Arktik devletlerinin arşiv belgeleri, yerli ve yabancı yazarların bilimsel yayınlarından elde edilen bilgiler, yerel makamların resmî belgeleri, halka açık istatistiksel bilgiler ve resmi hükümet raporlarıdır. Birincil ve ikincil kaynaklar kullanılmıştır. Ayrıca Prof.Dr. Klaus Dodds ve Dr. Ekaterina Uryupova ile çalışma hakkında yazılı iletişim (e-posta) yoluyla birer görüşme yapılmıştır.

Anahtar kelimeler: Arktik, Arktik Devletleri, NATO ve Rusya

UKRAINIAN CONFLICT AND ITS IMPACT ON REGIONAL SECURITY IN NORTHEAST ASIA

Gameran EVGENII, Russian Academy of Sciences

The events that began in February 2022 in Ukraine were reflected and led to the transformation of the security agenda both at the national level (in most countries), and at the regional and global level. More recently, experts in the field of security wrote that the so-called non-traditional security threats are coming to the fore in terms of relevance. However, last year turned everything upside down. In fact, we are witnessing a revision of the situation in the middle of the 20th century, however, at a new level, in modern conditions (which makes the situation much more dangerous). The Ukrainian conflict has also affected the security situation in Northeast Asia. The issue of North Korea's nuclear program suddenly faded into the background. If a few years ago this threat was considered as one of the main ones by the international community, today it is practically not remembered. Meanwhile, Pyongyang fully supported Russia, and North Korea became the only country to recognize the results of referendums on the inclusion of new territories in Russia. In response, the North Korean leadership plans to (and most likely will) receive economic, diplomatic and military support from Moscow. Thus, Pyongyang received not just a loophole, but a direct opportunity to bypass international sanctions and continue its nuclear missile program. In fact, in 2022, North Korea became the third state in the world whose nuclear weapons are capable of reaching the United States (after Russia and China). Given the unpredictability of the North Korean regime and the presence of unresolved economic problems, this situation may pose a serious real threat to regional security. The next cornerstone of regional security is the Taiwan question. It was after the start of Russia's military operation in Ukraine that Beijing stepped up its foreign policy in the Taiwan direction, and the rhetoric of the Chinese leadership became tougher about the inviolability of the policy of one China and the desire to annex the island to the mainland. Moscow showed China and the whole world an example of how one can try to resolve issues by military means, regardless of the opinion of the world community. And this can have the most negative consequences for regional security in Northeast Asia, and for global security in general. Japan, due to the change in the international situation, made a revolutionary decision. For the first time since the Second World War, completely changing military doctrine. Tokyo headed for the creation of an offensive capability that allows strikes against the territory of China and North Korea. In particular, Japan intends first of all to purchase Tomahawk cruise missiles from the United States. Thus, in effect, Tokyo is relinquishing its own anti-war provisions in the Constitution. It also leads to a change in the status quo in the region and a decrease in the level of strategic stability in Northeast Asia.

Keywords: China, Taiwan, North Korea, North-East Asia, regional security

THE ROLE OF ENERGY IN THE UKRAINE WAR

Rahmat HAJIMINEH & Ebrahim Rezaei RAD, Islamic Azad University

The war in Ukraine is considered one of the most important events in the world after the Cold War. A war that has not ended nearly two years after its beginning. A very important thing about the war in Ukraine is that it is multidimensional. In fact, this war had several reasons such as political, economic and security in line with numerous repercussions. Considering the presence of Russia as a supplier of natural gas, especially for Europe, it is obvious that the most critical factor in this conflict is energy. Accordingly, in this article, an attempt has been made to answer this question, what was the role of energy in the Ukrainian war? Based on the theoretical framework of energy security and using a hybrid methodology, the hypothesis of the article is that the increase in Russian financial reserves as a result of the increase in energy prices and thus the increase in its economic power in the years before the war on the one hand and Europeans' dependence on energy on the other hand can play a decisive role in Russia's decision to an attack on Ukraine. The history of Russian foreign policy toward EU has already shown that energy can be used as a political weapon by Moscow to achieve political and military goals. Also, the findings of the article indicate that the energy debate has had the most important impact on the war in Ukraine, which is not only aimed at the European countries or the two countries involved in the war, but also caused serious disturbances in the war.

Keywords: Energy Security, Ukraine War, NATO, Russia, Natural Gas.

RUSYA-UKRAYNA SAVAŞININ GÜNEY KAFKASYA'NIN GÜVENLİĞİNE ETKİSİ

Ahmet SAPMAZ, İstanbul Gelişim Üniversitesi

Bu çalışmanın amacı Rusya-Ukrayna Savaşının, Güney Kafkasya'nın güvenliği üzerine etkilerini ortaya çıkarmaktır. Çalışmanın temel varsayımı Moskova'nın, Rusya-Ukrayna Savaşı nedeniyle bölge üzerinde etkisinin Rusya-Ukrayna Savaşı ile bölge ülkelerinde meydana gelen gelişmeler çerçevesinde değişime uğradığıdır. Bu değişimin en önemli nedeni RF ile ABD liderliğindeki Batı arasında Rusya-Ukrayna Savaşı temelinde bir vekalet savaşı yürütülüyor olması ve bu savaşta RF'nin istediği siyasi ve askeri sonuçlara ulaşamamış olması sonucu siyasi ve askeri açıdan dikkatini Ukrayna savaşına ve ABD liderliğindeki Batı'ya yöneltmiş olmasıdır. Bu kapsamdaki gelişmelerin Güney Kafkasya'ya yönelik etkileri incelendiğinde ilk olarak halen Güney Kafkasya'da en etkin güç olan RF'nin siyasi ve askeri açıdan dikkatini Ukrayna'ya yöneltmesi, Güney Kafkasya'da yeniden bir jeopolitik hareketlilik yaşanmasına neden olmuştur. Bu çerçevede RF ile Batı arasında yaşanan

Ukrayna temelli vekalet savaşı, Güney Kafkasya bölgesine de yansımıştır. RF diğer küresel ve bölgesel güçlerin Güney Kafkasya'da etkisini sınırlamaya çalışmakla birlikte bölgede siyasi ve ekonomik girişimlerde bulunmalarına engel olamamaktadır. İkinci olarak RF, Ukrayna savaşına angaje olduğu günümüzde mevcut statükonun devamından yanadır. Bu nedenle bölge ülkeleri ile ilişkilerinde kırılma yaratacak hamlelerden kaçınmaktadır. Bununla birlikte Güney Kafkasya ülkeleri Rusya ile ilişkilerini bu süreçte yeniden gözden geçirmektedir. Güney Kafkasya'da güvenliği etkileyen temel sorunlar; Azerbaycan ve Ermenistan arasındaki Dağlık Karabağ sorunu ve Gürcistan'ın ayrılıkçı bölgeleri olan Abhazya ve Güney Osetya'nın durumlarıdır. RF halen bu sorunlarda başat güç olmasına rağmen son dönemde diğer küresel ve bölgesel aktörlerde bu sorunlarda rol oynamaya başlamıştır. II. Karabağ Savaşı'nı Azerbaycan'ın kazanması ve sonrasında imzalanan üçlü mutabakat bildirisini ile Dağlık Karabağ ateşkes hattı ile Laçın Koridoruna Rus barış gücü birliklerinin yerleşmesi ile Moskova, Dağlık Karabağ sorununda önemli bir rol üstlenmiştir. RF, Kolektif Güvenlik Anlaşması Örgütü kapsamında ittifak içerisinde olduğu Ermenistan'a, II. Karabağ Savaşı esnasında takip ettiği mesafeli yaklaşımı, savaş sonrası dönemde de sürdürmeye devam etmiştir. Azerbaycan ile Ermenistan arasında yaşanan çatışmalar sonrası Ermenistan, Eylül 2022'de, KGAÖ'nden resmi yardım talebinde bulunmuş, buna karşın Moskova müdahale etmeme politikasını sürdürmüştür. Bunun üzerine Ermenistan AB sivil misyonunu Ermenistan'a davet etmiştir. Rusya ile Ermenistan arasındaki ilişkiler gerilmeye devam etmektedir. Diğer yandan Azerbaycan, İkinci Karabağ Savaşı'nı sona erdiren üçlü mutabakat bildirisine göre ulaşım koridorlarının tesis edilmesi ve nihai barış antlaşmasının imzalanması açısından gayretlerini sürdürmektedir. Gürcistan'da ise hükümet hem toplumun bir bölümü hem de Batı dünyası tarafından eleştirildiği üzere RF'ye karşı ihtiyatlı yaklaşımını sürdürmekte, RF'nin Ukrayna'ya yönelik müdahalesini kınamamakta ve Rusya'ya uygulanan ekonomik yaptırımlara katılmamaktadır. Üçüncü olarak Dağlık Karabağ sorununun çözümüne yönelik ABD ve AB'de rol almaya başlamıştır. Ayrıca Türkiye ve İran gibi bölgesel güçler Güney Kafkasya'da etkilerini artırmak niyetindedirler. Sonuç olarak Güney Kafkasya güvenliği açısından RF halen en önemli aktör olma konumunu sürdürse de, Rusya-Ukrayna Savaşı nedeniyle geçmişe oranla bölgede daha fazla küresel ve bölgesel aktör varlığını sürdürmektedir. Bu durum bölge ülkeleri açısından alternatif politikalar izlenmesine olanak tanımakla bir yandan sorunların çözümüne yönelik yeni perspektifler ortaya koyarken, diğer yandan küresel ve bölgesel güçler arasındaki mücadele nedeniyle sorunlara etkin ve kalıcı çözümler bulunmasına engel olmaktadır.

Keywords: Rusya-Ukrayna Savaşı, Güney Kafkasya, Güvenlik, Rusya, Azerbaycan, Gürcistan, Ermenistan.

THE RUSSIA-UKRAINE WAR: IMPLICATIONS FOR GLOBAL SECURITY

Smrutirekha SAHU, Jawaharlal Nehru University

The Russia-Ukraine war has emerged a critical geopolitical event with profound implications for global security. The ripple effects of the Russian-Ukraine conflict are felt all across the world, especially with the disruption of global supply chains, commodity price hikes, massive inflation along with creation of acute food and energy insecurity. Shortages of food grains and fertilizers due to the conflict as well as trade disruptions caused by sanctions have affected the global economy. Energy crisis has now become a full-fledged weapon of conflict. Today, hydrocarbons have become an important tool of geopolitics. The countries which depend on energy imports have become victims of energy geopolitics. The Russian-Ukraine conflict has disturbed the international financial systems; it has upset the world order; it brought regional instability; it challenges territorial integrity; and it led to refugee and humanitarian crises. In the contemporary era, the Russia-Ukraine conflict definitely ranks among one of the major conflicts of the 21st century. Following the Russia invasion in Ukraine, massive amounts of weapons have been provided to Ukraine, while many states have announced that they will significantly increase their defense spending. Yet the war itself has also had more direct effects on global security and stability. States' strategic use of historical narratives, discourse, and information has manipulated citizens' understanding of the events and created uncertainties and insecurities. This has also generated strong emotions among political leaders and citizens, including the fear of nuclear war. At the military level, cyber-related activities, notably by hackers, have contributed to heightened complexities. The conflict in Ukraine represents a critical turning point in European and global security. Not only has it fractured the existing global order, but it has also reignited the Cold War paradigm of distrust, thereby diminishing faith in the sustainability of a peaceful and cooperative global order. This sense of fatality led NATO to be revived and even the EU announced stronger defense and military cooperation among its members. Such developments led observers to ask whether global politics has become subject to the formation of geopolitical blocs. Others assumed if a new world order would emerge from the war. This paper provides a concise overview of the multifaceted dimensions and potential consequences of the ongoing war between Russia and Ukraine. The study is based on theoretical research which look into theoretical approaches drawn from International Relations. It discusses the best fit theory to explain the ongoing conflict. Economic warfare, energy security, food security, and alliance cohesion are the explored area which are facing challenges in the age of uncertainty. Moreover, the war is threatening the climate security.

The study also discusses the utilization of hybrid warfare strategies, including the combination of conventional military tactics and cyber operations. Furthermore, this study investigates the global security ramifications of the conflicts, emphasizing its potential to reshape regional power dynamics and strain diplomatic relations among major players. The study examines how the Russia-Ukraine war challenges established framework of international law; questions the effectiveness of international institutions in resolving this crisis; and implications of war on Global security. Further, the study explores the future of international security with possible recommendations.

Keywords: Russia-Ukraine War, Global Security, Energy Security, Economic Security, Food Security, International Law

The Uncertainty of Private Military Companies in the Age of Uncertainty and the Case of Wagner

Chountagi BEKIR, Ibn Haldun University

We know that the history of mercenary's dates back to ancient Greece and ancient Egypt. Although mercenaries fell off the agenda with the monopolisation of the national armies of the states whose national borders became clear for a long time with the authority to use force with the Treaty of Westphalia (1648), it is a fact that was used from time to time until the end of the Cold War in the 20th century. With the end of the Cold War, as many countries reduced their army presence, trained military personnel began to be gathered under the roof of private military companies, and thus the golden age of private military companies began. This process led to the formation of new private military companies/armies and the privatisation of warfare. One of the differences that distinguishes Russian private military companies from other western private military companies is that they act in line with the general purpose and ideology of Russia and work in coordination with the Russian army in the field. On the other hand, since Russian private military companies do not have a legal basis in Russia, the relations with the state can be denied, and thus, in the event that these companies commit crimes in the international arena, such as Wagner, there is no connection and accountability, even though the Russian state pursues its mission. Wagner's serving the interests of Russia outside the borders of the country from past to present and the potential of its power to turn into a professional army was seen as an internal threat and was a question mark in mind. With the rebellion on 23 June, we can say that even though it serves the interests of the state, it is an example of how private military companies can be a threat when they have power in their hands. This shows how private military companies can turn into a threat factor with their uncertainty, legal grounds and the power they can wield. As a result, there is still a lot of uncertainty about how private military companies can pose threats in the future. Currently, many countries utilise private military companies in order to avoid

legal responsibilities that may arise from violence in hot conflict areas in troubled geographies and to avoid taking responsibility.

Keywords: Russia, private military companies, wagner

KIRGIZ VATANDAŞLARIN WAGNER GRUBUNA KATILIM SÜRECİ VE TOPLUMDAKİ YANSIMALARI

Ömer Faruk KARAMAN, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

Rusya'nın özellikle sınır dışı operasyonlarında aktif biçimde kullandığı Wagner paralı asker grubu ilk kez 2014'te Ukrayna'nın doğusundaki ayrılıkçıları desteklediğinde ve sonraki yıl Rusya'nın Kırım'ı işgali sırasındaki yardımları sayesinde dünya kamuoyunda gündeme gelmişti. Popülerliği artan ve zamanla 25 bin askerlik bir gruba dönüşen Wagner'in Libya'da da Hafter'i destekleyen birlikleri bulunuyordu. Grup, Suriye iç savaşında da aktif rol üstlenerek Özgür Suriye Ordusu ve DEAŞ gibi gruplara karşı da çatışmalara girmişti. Ayrıca grubun Afrika'nın bazı ülkelerindeki maden kaynaklarında görev yaptığı da biliniyor. Afrika'daki bazı hükümetler bu grubu iktidarlarını korumak amaçlı yanlarında bulunduruyor. Son olarak Rusya ile Ukrayna arasındaki savaşın uzamasıyla gücü sorgulanmaya başlayan grubun lideri Yevgeniy Prigojin'in Rus Savunma Bakanı Sergey Şoygu ile yaşadığı rekabet gibi durumlardan dolayı grup isyana kalkışarak Moskova'ya doğru ilerlemiş, ardından Putin ile anlaşmaya varılarak Belarus'a çekilmişlerdi. Fakat buraya kadar gelinen sürede bu gruba özellikle Orta Asya ülkelerinden önemli katılımlar gerçekleşmişti. Orta Asya Türk devletlerinden gelen paralı askerler Wagner bünyesindeki "Turan" adlı Türk birliğinde görevlendiriliyordu. Ukrayna'daki savaşa katılmaya mecbur kalan kişilerin çoğunlukla maddi çıkmazda olanlar ve kanun kaçağı olanlardı. Ekonomik nedenlerden dolayı Wagner grubuna katılım gösteren birçok Kırgız vatandaşı Ukrayna topraklarında hayatını kaybetti. Kırgız hükümeti de beklenenin dışında bir reaksiyon göstererek Wagner'e katılanlara yaptırım olacağını açıkladı. Hatta bu kapsamda birçok Kırgız vatandaşı üzerinde söz konusu gruba katılımı veya katılıma teşebbüsten dolayı adli süreç başlatıldı. Sorgulamalar esnasında ve alelerin beyanları çerçevesinde Rusya'daki iş ilanları doğrultusunda Kırgız gençlerinin iletişime geçtikleri, fakat ilandakinin yerine onların Wagner grubuna davet edildikleri ve bu çerçevede Kırgızistan'dan paralı asker olarak Rusya'ya, oradan da Ukrayna'daki savaşa dahil edildikleri ortaya çıkmıştı. Üstelik bu durum Kazakistan ve Özbekistan için de geçerliydi. Bu çalışmada, toplumun büyük bölümü tarafından kandırıldığı düşünülen Kırgız Wagner üyelerinin gruba katılım süreci ele alınmıştır. Özellikle yerel medyadan veri toplanarak da bu sürecin toplum üzerindeki yansımaları tartışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Wagner, Kırgızistan, Rusya, Katılım süreci, Türk Devletleri

RUS DIŞ POLİTİKASINDA YENİ BİR ARAÇ: WAGNER, KURULUŞU, FAALİYETİ VE SONU

Marziye MEMMEDLİ, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

Rusya, uluslararası düzeyde kilit devletlerden biri olarak kabul görmektedir. Sovyetler Birliğinin dağılmasıyla bu ittifakta olan on beş cumhuriyetten Rusya'nın, SSCB'nin mirasçısı olarak dünya devletleri tarafından kabul edilmesi bu devletin önemini göstermektedir. Bağımsızlık sonrasında Sovyetler Birliğinin “kötü” imajından kurtulmaya çalıőan Rusya Federasyonu dış politikasında önce eski önceliklerinden vazgeçtiğini beyan etse de 1994'ten itibaren “Yakın Çevre” politikasıyla ister Rus İmparatorluğu, isterse de Sovyet Birliğinin yürüttüğu dış politikayı sürdüreceğini bütün dünyaya göstermiştir. 2000 yılından itibaren iktidarda bulunan Vladimir Putin, Rusya Federasyonu sınırları dahilindeki Çeçenistan gibi önemli bir sorununu çözümlemiőt, ekonomik alanda yürüttüğu yeni politikalarla ülkedeki dağınlıklardan kurtularak hem iç hem dış politikada yeniden bu devletin yükseliőe geçmesini sađlamıőt. İç politikada yeteri kadar sert tavır sergileyen V.Putin, kendisine muhalif olanları çeőtli yollarla saf dış bırakmıőt, bu güçlerle mücadelede bütün yolları denemiőtir. Boris Yeltsin döneminde baőbakan yardımcısı görevinde bulunmuőt daha sonralar Putin'in sert iç politikasına karőt muhalif olan siyasi lider Boris Nemtsov, yine Putin rejimine karőt yazdığı makalelerle ünlenmiőt gazeteci Anna Politkovskaya, bu iktidardan kaçarak yurtdıőında yaőamlarını sürdüren birçok eski Çeçen mücahit, oligarkh, Rus istihbarat eski ajanları suikast sonucunda öldürölmüőtür. Bu dönem Rus Dış Politikası da farklı aőamaya geçerek saldırgan bir karakter almıőtir. Eski Sovyet Cumhuriyetlerindeki Rus yanlısı iktidarların hâkimiyetten alınmasını engellemeye çalıőan Rusya Federasyonu, bu cumhuriyetlerin iç politikalarına karıőarak devletlerle olan iliőtikelerini de zora sokmuőtür. Bu sebeple gerginleőt Rusya – Ukrayna iliőtikleri Rusya Federasyonu'nun Ukrayna'nın doğusundaki Donetsk vilayetini ve Kırım Özerk Cumhuriyetini iőtgal etmesiyle sonuçlanmıőtir. 2014 yılından itibaren pasif savaőt durumdaki bu iki devlet 2022'de Rusya'nın Ukrayna'ya karőt baőtlatdıđı yeni saldışlarla aktif duruma geçmiőtir. Bu saldırgan Rus Dış Politikasının gerçekleştirilmesinde yeni bir araç olarak resmi askeri birliklerle beraber birkaç paralı askeri birlik ortaya çıkmıőtür ki, bunlardan biri de “Wagner” grubudur. “Wagner” isimli Birlik 2013'te Rus gemilerini korsanlardan korumak amacıyla kurulmuőt, bir müddet sonra bu askeri birlik Suriye'de Petrol ve Doğalgaz kaynaklarının güvenliğinde, 2014'ten sonra ise Slavyan Taburu adıyla Ukrayna'nın iőtgal edilmiőt topraklarında görölmüőtür. Bu yıldan itibaren “Wagner” Birliğinin varlığıyla ilgili haberler resmi olarak gazetelerde yayınlanmaya baőtlanmıőtir. 2022 Eylül'ünde “Wagner” Birliğinin kendisine ait olduğunu itiraf eden Yevgeniy Prigojin, Moskova ve Sankt

Petersburgda Birliğin ofislerinin açıldığını ilan etmiştir. Rusya'nın Afrika'daki Politikasında önemli yeri olan bu askeri birliğin faaliyetleri Rusya – Ukrayna savaşıyla daha bir görünür hale gelmiş ve 2023 yılı Haziran ayında Prigojin komutasındaki “Wagner”in Rus merkezi hakimiyetine karşı yaptığı darbeye dünyanın gündemine oturmuştur. RF Savunma Bakanı Sergey Şoyguya karşı olan itirazlarla başlayan tepki darbeye dönüşmüş, Moskova'ya yakın bölgeler “Wagner” Birliği tarafından ele geçirilmiştir. Belarus Cumhurbaşkanı Aleksandr Lukaşenko'nun arabuluculuğuyla krize son verilse de ağustos ayında Prigojin ve Birliğin esas kurucusu Utkin'in de yolcusu olduğu uçağın Tver yakınlarında kazaya uğrayarak mürettebat dahil bütün yolcuların bu kazada vefatı sorunun zamanında tam çözümlenmemesi anlamına gelmektedir. “Wagner” Grubuna benzer birkaç askeri birlik şu an Rus Ordusunda faaliyette olsa da bu birliklerden hiçbirisi Prigojinin başında bulunduğu “Wagner” Grubu kadar sorunlu hale gelmemiştir. Ancak ilerleyen zamanlarda bu askeri birliklerin de sorun çıkarmayacaklarının bir garantisi bulunmamaktadır.

Anahtar kelimeler: Rusya Federasyonu, Putin, Prigojin, Paralı Askeri Birlikler, Darbe

ÖZEL ASKERİ ŞİRKETLERİN İSTİHBARAT FAALİYETLERİNİN VE KAPASİTELERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: WAGNER'İN 23 HAZİRAN YÜRÜYÜŞÜ SONRASI DÖNEME DAHA BÜYÜK BİR MERCEKLE BAKMAK

Emre ÇITAK, Hitit Üniversitesi

Özel askeri şirketler (ÖAŞ) uzun sayılabilecek zamandır güvenlik alanında ciddi bir tartışma başlığını oluşturmaktadır. Hukuki nitelikleri, yeni güvenlik ve savaş anlayışlarındaki yerleri, devletlerle ve uluslararası örgütlerle ilişkileri, kapasiteleri ve yetkileri, finansal kaynakları, muharip-muharip olmayan faaliyetleri ve uygulamaları bu tartışmanın temellerini oluşturmaktadır. Personel eğitiminden danışmanlığa, hassas korumadan lojistik hizmetlere, operasyonel destekten siber güvenliğe kadar geniş bir yelpazede hizmet veren bu şirketlerin sayıları giderek artarken, özellikle sıcak çatışmaların olduğu yerlerdeki varlıkları ve faaliyetleri diğer devletlerden, sivil toplum örgütlerinden ve halktan ciddi tepki almaktadır. Özel askeri şirketlerin sağladığı hizmetlerden birini de istihbarat faaliyetleri oluşturmaktadır. Şirketler anlaşmalarını kapsadığı alanlarda bilgi ve belge toplama, yerel güçlerle ilişkiler kurma, fizibilite ve risk raporları hazırlama, fayda sağlayacak kişileri angaje etme, yer işaretleme, casusluk, propaganda, örtülü operasyon planlama, destekleme veya gerçekleştirme, siber istihbarat-casusluk ve istihbarata-casusluğa karşı koyma gibi hizmet sunabilmektedir. Şüphesiz ki silahlı güçlerinin yanı sıra bilgiye ve örtülü operasyon kabiliyetine sahip olmak özel askeri şirketleri bambaşka bir boyuta taşımaktadır. Muharip kapasite, muharip olmayan destekleme yeterlilikleri, özel istihbarat hizmetleri ve beşinci kol faaliyetleri ÖAŞ'leri askeri alanın aranan aktörleri haline getirmektedir. Uluslararası kamuoyunda yakın zamanlarda ismi en çok geçen

ÖAŞ olan Wagner'in kurucusu ve mevcut lideri Yevgeni Prigojin'in 23 Haziran 2023 tarihinde yaptığı açıklamaların ardından Wagner savaşçılarının başlattığı Moskova yürüyüşü özel askeri şirketlerin üzerine daha büyük bir mercek tutulması gerekliliğini ortaya koymuştur. Wagner özelinde, ÖAŞ'lerin hizmet ettikleri devletlerin sözleşmeli bir hizmet üstlenicisi olduğu görüşü bu yürüyüşle birlikte tartışmaya da açılmış oldu. Esasında ÖAŞ'lerin kendi politikalarını üretebilecekleri, desteğiyle kuruldukları veya merkezlerinin oldukları devletlerden bağımsız olarak başka devletlerle iş birliği yapabilecekleri, içerideki gruplarla gizli anlaşmalar yaparak devletlerin iç işlerine karışabilecekleri, kural dışı davranarak insan hakları ihlallerine yol açabilecekleri ve bir silah olarak kendilerini tutan ele dönebilecekleri yüksek perdeden olmasa da alanda ciddi bir risk olarak tartışılmaktaydı. Fakat Rus ordusunun Ukrayna'da giderek daha başarısız olduğunu ve Wagner'e yönelik doğrudan saldırı yaptığını iddia eden Prigojin'in giriştiği harekât her ne kadar kısa süreli olsa da ÖAŞ'lerin yeniden ve daha kapsamlı şekilde düşünülmesi gerekliliğini ortaya koymuştur. Bu çalışmada özel askeri şirketlerin faaliyetleri, kapasiteleri ve gelecekteki rolleri üzerine genel bir çerçeve çizilmesi planlanmakta ve özellikle istihbarat kapsamındaki hizmetlerinin ele alınması amaçlanmaktadır. ÖAŞ'lerin istihbarat faaliyetleri gerçekleştirirken anlaşmalı olduğu devletlerin imkânlarını kullanmalarının onlara sağlayacağı katkı ayrıca ele alınacaktır. Ayrıca çalışmada ÖAŞ'lerin istihbarat dünyasındaki yeri ve etkileri ayrıntılı şekilde incelenecektir. Özellikle Wagner'in 23 Haziranda gerçekleşen Moskova yürüyüşü ile ciddi şekilde tartışılmaya başlanan ÖAŞ'lerin gücü ve imkânları, istihbarat kapasiteleri açısından irdelenecektir. Çalışmanın, genel olarak çatışma alanlarında muharip olarak veya lojistik, eğitim, danışmalık, koruma gibi faaliyetleriyle öne çıkan ÖAŞ'lerin istihbarat-casusluk ve karşı istihbarat-casusluk işlevleri üzerinden değerlendirilmesi nedeniyle alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Keyword: Özel Askeri Şirketler, İstihbarat, Wagner

THE ROLE AND EFFECTS OF PRIVATE MILITARY COMPANIES IN ENSURING ENERGY SECURITY

Damla Nur ÖZDEMİR, Düzce Üniversitesi

Energy security refers to the ability of a state or companies to have reliable and uninterrupted access to affordable energy sources, ensuring that energy demands are met without any interruptions. It is a multifaceted concept that involves the availability, accessibility, affordability, reliability, and environmental sustainability of energy supply. The issue of global energy security has become more complex and unpredictable as a result of a variety of challenges, including geopolitical tensions, terrorism, sabotage, theft, and natural disasters. These challenges have resulted in changes to energy policies and actions taken by governments and managers, including the utilization of private military

companies (PMCs). PMCs are controversial actors that offer various security services from logistics support to conducting full-scale military operations, on a contractual basis in the international arena. Governments and multinational energy companies contract them in order to protect critical energy infrastructure, personnel, and supply chains and mitigate risks and respond effectively to disruptions in the energy system particularly in regions with high-security risks. PMCs, with their expertise and capabilities, play a vital role in ensuring the security and stability of energy resources. They provide security services for personnel and energy infrastructure such as oil and gas pipelines, refineries, power plants, and offshore drilling facilities. These services improve the overall protection of energy assets and reduce risks related to theft, sabotage, terrorist attacks, and other threats. In addition, PMCs carry out intelligence operations to detect possible security weaknesses and establish preventive measures to minimize risks. Moreover, PMCs offer training and capacity-building programs to local security forces in energy-rich areas. This helps enhance their ability to protect energy infrastructure and respond to security incidents quickly and effectively. In the literature, PMCs are often associated with governments and are cited for their use as combat forces in conflicts. However, this study brings attention to another aspect of PMCs. Its objective is to contribute to the literature by providing insight into the overlooked role and effects of PMCs in ensuring energy security and their relations with multinational companies other than the state. It analyzes the relationships between states, multinational corporations, and PMCs. The study divides states that utilize PMCs into two groups: Those that lack the capacity to adequately secure their energy infrastructure and therefore rely on PMCs for assistance, and those that have the capacity to provide security but choose to outsource it to PMCs for various reasons such as cost-effectiveness, specialized expertise, and flexibility. Firstly, the study presents clear definitions of energy security and PMCs. It then explores the crucial role of PMCs in ensuring energy security. Additionally, the study includes specific case studies to provide a better understanding of how PMCs contribute to energy security. Finally, the study compares the motivations of actors using PMCs to reveal similarities and differences. It also explores the actions of PMCs based on the behavior of the actors. The study utilizes a qualitative method, which involves gathering information from various sources such as company websites, government documents, agreement texts, articles, books, and news.

Key Concepts : Private Military Companies, Energy Security, Governments,

RUSSIA IN THE MIDDLE EAST AND NORTH AFRICA: A PERMANENT PRESENCE WITH RENEWAL OBJECTIVES

Ramzi BENDEBKA, International Islamic University Malaysia

The Russian presence in the MENA region has a long history spanning decades. This presence has varied in level and nature over the ages and has been affected by various historical and political events. Starting with the Russian Revolution in 1917, the establishment of the Soviet Union and the two world wars witnessed a disparity in relations between the Soviet Union and the MENA countries as the Soviet Union sought to enhance its influence and support national liberation movements in the region. After the collapse of the Soviet Union in 1991, the dynamics in the region changed. While the Russian presence has shrunk to a certain extent, Russia still has political and economic relations with several countries in the Middle East and North Africa. For example, Russia has cooperated with Syria and Iran in the Syrian conflict and has strong relations with Algeria, Egypt, Turkey, and recently Saudi Arabia. The permanent Russian presence in the region has been accompanied by a clear change in Russian strategy, especially in its foreign policy, which differs from that of the Soviet Union. This led to the belief that Russian goals were renewed as well. Hence, this paper will discuss Russia's strategic change in the Middle East and the regional and international reasons for Russia's ability to implement this new strategy.

RUSYA'NIN VE NATO'NUN DİNAMİK İLİŞKİLERİNDE OYUN TEORİSİ YAKLAŞIMI

Nigora KHODZHAMBERDİEVA, Uludağ Üniversitesi

Uluslararası ilişkiler bağlamında, Rusya ile NATO arasındaki etkileşimler güvenlik perspektifinden önemli bir rol oynamaktadır. Sovyetler Birliği'nin yıkılmasının ardından, Rusya'nın ekonomik ve siyasi zorluklarla mücadele etme süreci, 2000'lerden itibaren yeniden yapılanma çabalarıyla şekillenmiş ve böylelikle Rusya-NATO ilişkilerinin niteliğine önemli bir şekilde yansımıştır. Bu süreçte, NATO'nun Doğu Avrupa ülkelerini üyeliğe kabul etme kararı, ilişkilerin karmaşıklığını daha da artırmıştır. Bu araştırma, uluslararası güvenlik ve ilişkiler teorileri çerçevesinde Rusya-NATO ilişkilerini incelemektedir. 2007 Münih Güvenlik Konferansı'ndaki Rusya başkanı Vladimir Putin'in konuşması ile daha belirgin hale gelen "Yeni Soğuk Savaş" tartışmaları, taraflar arasındaki gerilimi vurgulamaktadır. Ayrıca, NATO'nun füze kalkanı projesi, Rusya-Gürcistan Savaşı ve Kırım'ın ilhaki sonrası Ukrayna krizi gibi olaylar, tarafların güvenlik stratejilerini etkilemede belirleyici olmuştur. Bu kriz dönemleri, Rusya ile NATO üyesi devletler arasındaki stratejik farklılıkların ve çıkar çatışmalarının açıkça görülmesine neden olmuştur. Bu çalışma, tarafların güvenlik stratejilerini anlamak için oyun teorisi yaklaşımını benimsemektedir. 2000'lerdeki gelişmeler, Korkak Tavuk Oyunu, Geyik Avı ve Mahkûm İkilemi gibi oyun teorisi kavramları kullanılarak analiz edilmektedir.

2004 yılında NATO'nun Doğu'ya doğru genişlemesi ve eski Doğu Bloku ülkelerini üyeliğe kabul etmesi; 2006-2007 Doğu Avrupa füze savunma sistemleri krizi ve 2014 Kırım ilhakı sonrası Ukrayna krizi gibi olaylar, stratejik düşüncenin ve eylemlerin nasıl şekillendiğini anlamak amacıyla incelenmektedir. Bu araştırma, tarafların stratejik kararlarını ve bu kararların temelinde yatan düşünce süreçlerini açığa çıkarmayı amaçlamaktadır. Aynı zamanda, güvenlik bağlamındaki önemli olayların birbirini nasıl etkilediğini ve stratejik düşüncenin nasıl şekillendiğini göstermeyi hedeflemektedir. Bu bağlamda, artan gerilim, stratejik rekabet ve çıkar çatışmaları gibi faktörler, Rusya-NATO ilişkilerinin güvenlik dinamiklerinin daha kapsamlı bir şekilde anlaşılmasına yardımcı olmaktadır. Sonuç olarak, Rusya ile NATO arasındaki uluslararası güvenlik açısından kritik ilişkiler, oyun teorisi yaklaşımı kullanılarak daha derinlemesine incelenmektedir. Bu çalışma, tarafların güvenlik stratejilerinin ve bu stratejilerin temelinde yatan düşünce süreçlerinin anlaşılmasını hedeflemektedir. Ayrıca, Rusya-NATO ilişkilerinin güvenlik ve uluslararası istikrar bağlamında gelecekteki seyri konusunda önemli perspektifler sunmaktadır.

Anahtar kelimeler: Uluslararası İlişkiler, Rusya-NATO İlişkileri, Güvenlik Dinamikleri, Oyun Teorileri

RUSSIA IN UKRAINE AND CHINA'S AGGRESSION IN INDIA: LESSONS FOR DEMOCRACIES

Mirza Asmer BEG, Aligarh Muslim University

In the last few months, the claim to truth has been used by Russia to attain political legitimization of its actions in the war against Ukraine. A web of information has been weaved to confuse lies with truth and disinformation with information to convert the people in Russia and even outside to the Russian version of the story. Unfortunately, Ukraine has been at the receiving end of this process in the past as well. Such a practice is underway in South Asia also, where the Chinese are trying the same set of tricks against India after their transgression across the Line of Actual control between the two countries. Their version of the events has been constructed along similar lines. This paper would try to understand the process of narrative building in the war inflicted upon Ukraine by the Russians and try to find similarities with it, in what the Chinese are doing vis-à-vis India. I would try to see if there is a pattern emerging out of these two aggressions of totalitarian countries against democratic societies. It would be examined in what ways totalitarian regimes crave for legitimacy and how effectively they are able to propagate their version of the truth. It would also be investigated as to what extent domestic and international public opinion is affected by this propagation. We would try

to understand what democratic societies need to do, to guard against such onslaughts from non-democratic countries.

TURKEY-RUSSIA RELATIONS IN THE CONTEXT OF CHANGE AND TRANSFORMATION IN TURKISH FOREIGN POLICY

Habibe ÖZDAL, İstanbul Okan University

The history of Turkish-Russian relations -often referred with rivalry- has a long history. The Cold War has increased the competition between the two, revealing the East-West distinction. The end of the Cold War did not automatically open a new page in the relations between Turkey and Russia. In fact, the 1990s are considered as lost years in terms of diplomatic relations between the two countries. The 2000s, on the other hand, marked the beginning of a new era in bilateral relations. With the appointment of Prime Minister Erdogan in Turkey and President Putin in Russia in the early 2000s, a more cooperation-oriented approach has been adopted compared to previous periods. Increasing economic relations pushed the parties to work intensively in other areas, and eventually a multidimensional partnership was established. However, in the first five years of the 2000s, Turkish-Russian relations represented one of the pillars of multidimensional foreign policy for both countries. During this period, two states had relatively good relations with both the U.S.A. and the EU and showed a political will to improve relations due to different reasons in line with their foreign policy priorities. During Putin's first presidency, Russia was still trying to overcome the economic collapse of the 1990s, trying to attract foreign investment to the country, and therefore taking a relatively more constructive stance in its relations with the West. Similarly, in the first five years of the 2000s, Turkey, on the one hand, started accession negotiations by implementing the harmonization laws with the EU, on the other hand, it continued to manage its relations with the U.S.A. within the framework of alliance despite the effect of the March 1st motion. In the post-2005 period, Turkey and Russia, whose relations with the West were in crisis due to different reasons, continued their intense cooperation. For Turkey, Russia has been an important regional actor and a country that has global claims and a state which Ankara could cooperate in various fields, while for Russia, Turkey had an important place in Russian foreign policy because of its NATO membership. In the light of these factors, Turkish-Russian relations gained great momentum during the first 10 years of the 2000s, and the process was managed with the understanding of compartmentalization, which means focusing on common interests rather than confrontations. However, on the one hand the lack of institutionalization in relations and on the other hand conflicting interests, started to overshadow cooperation from time to time. Regional and global developments also have had enormous impact on Turkish-Russian

relations. Recently the elements of competition and cooperation do exist simultaneously. In other words, although Turkey and Russia continue to cooperate in some areas, two states have totally irreconcilable interests in some specific regional/global conflict areas. Moreover, the main determining factors in bilateral relations have begun to change especially after the Arab Spring. Important turning points in Turkey's domestic politics have also been decisive in the field of foreign policy. Moreover, Turkey's relations with Russia have been greatly affected by those domestic developments. In this presentation, the main characteristics and the main determinants of the Turkey-Russia relations will be elaborated with also analyzing the change and continuity over the past 23 years. Moreover, by emphasizing regional and global developments that directly affected bilateral relations, the importance of Turkey-Russia relations in terms of regional security also will be addressed.

Keywords: Turkish Foreign Policy, Turkey-Russia Relations

UKRAYNA'DAKİ YABANCI SAVAŞÇILAR: POTANSİYEL RADİKALLEŞME RİSKLERİ

Emine ÇELİK

Rusya'nın Ukrayna işgali sonrasında uluslararası bir Rus karşıtlığı ortaya çıkmakla birlikte, Rusya ekonomik, siyasi ve sosyal alanlardan hızla dışlanmış. Daha genel bir çerçeveye: Birlik statüsünün kaybolduğuna yönelik tartışmaların Ukrayna işgaline kadar devam ettiği Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği, NATO gibi uluslararası kurumların Rusya karşıtlığında ortak bir paydada birleşmeleri ve Kremlin'in uluslararası sistem dışına itilmesi, söz konusu kurumların iş birliği düzeylerinin arttığına yönelik söylemleri güçlendirmiştir. Öyle ki BM Güvenlik Konseyi'nde Rusya'nın kınanmasına ilişkin olağanüstü toplantıya 193 üye ülkeden 181'i katılarak, 141 ülke evet, 5 ülke ret oyu kullanırken 35 ülke çekimser kalmıştır. Geline noktada da Ukrayna'nın uluslararası kamu kurum ve kuruluşlarının yanı sıra devletlerden de küresel bir destek görmesi Rusya'nın uluslararası düzeyde dışlanmasını hızlandıran önemli etkenler arasında sayılabilmektedir. Öyle ki Rusya ağır ekonomik ve siyasi yaptırımlarla yüzleşmek zorunda kalmıştır. Söz konusu yaptırımlar kadar bir başka hususta dikkat çekicidir: Rusya'nın işgali, uluslararası sistemde Ukrayna'ya yönelik hızla artan siyasi, askeri, insani ve finansal destek, özellikle Arap Baharı sonrasında Orta Doğu halklarının savaşlar, çatışmalar ve işgaller sonrasında yaşadığı trajedi düşünüldüğünde şaşırtıcı düzeyde olduğu açıktır. Bu ikircikli tutumun yanı sıra başta İngiltere, Almanya, Fransa gibi birçok ülke olmak üzere Avrupa hükümetlerinin neredeyse tamamı Kremlin karşıtlığında birleşerek Ukrayna'ya askeri ekip ve mühimmat, finansal ve insani yardım göndermeye devam etmiştir. Her ne kadar Batılı ülkeler tarafından Ukrayna'ya askeri ekip ve mühimmat desteğinde bulunmuş olsa bile, söz konusu ülkeler

aktif çatışma alanlarına asker göndermeyi reddetmiştir. Ukrayna'nın ısrarlı asker yardım taleplerinin karşılıksız kalması, Kiev hükümetini yeni arayışlara yöneltmiştir. Nitekim 6 Mart 2022 tarihinde Uluslararası Ukrayna Bölgesel Savunma Lejyonu'na katılmak isteyen herkese Ukrayna'nın silah vereceğini açıklaması yabancı savaşçıların Ukrayna'ya hızla katılmasının önünü açmıştır. Söz konusu bu çağrı resmi bir nitelik taşımakla birlikte, Rusya'nın Kırım'ı ilhak etmesi sonrasında Ukrayna'da yabancı savaşçıların varlığının ortaya çıkaracağı risklerin kuvvetli bir şekilde tartışılmasına zemin hazırlamıştır. Bu bağlamda da Rus karşıtlığında savaşmak için giden yabancı savaşçıların ilerleyen dönemlerde ortaya çıkarabileceği potansiyel riskler tartışmalı bir durumdadır. Özellikle Avrupa'da artan aşırı sağ radikalleşme hareketlerinden etkilenen bireylerin Ukrayna'daki çatışma ortamında radikalleşeceklerine dair haklı bir endişe durumu söz konusudur. Çalışma kapsamında da; Ukrayna'da savaşan yabancı savaşçıların statüsü, yasallığı, bölgesel ve uluslararası ortaya çıkarabileceği yeni güvenlik tehditleri, Kırım işgalinden itibaren Ukrayna'da bulunan ve Rusya'nın Ukrayna'yı işgaliyle giderek artan yabancı savaşçıların vatandaşı oldukları ülkelere geri dönmek istediklerinde meydana gelebilecek aktif radikalleşme tehditleri analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Rusya, Ukrayna, Yabancı Savaşçılar, Aşırı Sağ, Radikalleşme

FROZEN CONFLICTS FRESH MEMORIES; THE VOLUNTEER MOBILIZATION FROM NORTH CAUCASUS IN RUSSO-UKRAINIAN WAR

Ahmet Yusuf ÖZDEMİR, Ibn Haldun University

The issue of people volunteering to fight in distant wars has been one of the most controversial topics in international security for over two decades. They were famously termed as Foreign Fighters or Foreign Terrorist Fighters by academics, media and policy makers. Although the wars in Afghanistan, Iraq and recently Syria are well-known cases of transnational war volunteering, mobilization towards the conflict in Ukraine came as a surprise to most analysts. The war in Ukraine can be divided into two phases as conflict in Donbas that started in 2014 and Russia's full-scale invasion in 2022. Volunteers from different parts of the world with a range of ideological backgrounds rushed into the warzone. There were those who joined forces with both the Russian or Ukrainian side for adventure, for solidarity with the cause or for far-right extremist ideologies. In addition to these well known intentions another crucial aspect is worth considerable attention for regional and international security concerns that is volunteers from "frozen conflict" areas, especially those from North Caucasus region of Russian Federation. The main concern of this paper is the region of Chechnya where citizens are fighting for both sides of the conflict as volunteers or as army conscripts. The history of wars in Chechnya, events that transpired amid its settlement rather than resolution and diaspora community

with transnational connections with different ideological leanings whether Islamist, “Jihadist” or Ethno-Nationalists are all evident in some form or another with their symbols and manifestations in Russo-Ukrainian war. By using the open source research, this paper will argue that frozen conflicts may not be understood without taking into account the power of social memory.

Keywords: Volunteers, Chechnya, Frozen Conflicts, Russo-Ukrainian War

GÜNEY ÇİN DENİZİ SORUNLARININ BÖLGESEL VE ULUSLARARASI GÜVENLİĞE ETKİSİ

Kamer KASIM, Bolu İzzet Baysal Üniversitesi

Güney Çin Denizi sorunları, bölge ülkelerinin uluslararası sistemde artan ağırlıkları ve bölgenin dünya ticaretindeki önemi nedeniyle küresel güvenlik tartışmalarına konu olmaktadır. Güney Çin Denizi'ndeki çatışan egemenlik iddiaları çerçevesinde ortaya çıkan gerginlik, Çin Halk Cumhuriyeti (ÇHC), Brunei, Endonezya, Filipinler, Malezya, Singapur, Tayvan ve Vietnam'ın olduğu Güney Doğu Asya ülkelerini ilgilendirdiği gibi küresel aktörlerinde dâhil olduğu rekabete yol açmıştır. Dünya deniz ticaretinin %60'ının Asya'dan geçmesi ve küresel deniz taşımacılığının üçte birinin de Güney Çin Denizi'nden geçiyor olması, Güney Çin Denizi'nin önemini arttırmaktadır. Ayrıca Malakka Boğazı'nın pek çok ülke için hayati önemi olan bir bağlantı noktası olması, Güney Çin Denizi'ndeki enerji kaynakları, Güney Çin Denizi'nden geçen küresel ticaretin miktarının bazı ölçümlere göre 5 ve bazılarında göre 3 trilyon doları geçmesi, bölgede küresel rekabeti canlı tutmaktadır. ÇHC gibi ABD ile küresel rekabet içinde olan bir büyük gücün varlığı, Endonezya gibi dünyadaki en kalabalık Müslüman nüfusa sahip bir ülkenin bölgede yer alması, Tayvan gibi ileri teknoloji üretimiyle dünyada söz sahibi olan, ancak aynı zamanda boğazın diğer yakasındaki Kıta Çin'i ile ilişkileri uluslararası alanda gündem olup tartışmalara konu olan yapının bölgede olması, Güney Çin Denizi'ne yönelik uluslararası ilişkiler disiplininde ilginin giderek artmasının nedenlerindedir. ÇHC'nin Güney Çin Denizi'ndeki adaların pozisyonu başlıklı 1947'de ilan ettiği önce 11 çizgili hattın oluşması daha sonra dokuz çizgili hat haline gelen harita temelindeki iddiaları, diğer bölge ülkeleriyle çatışma potansiyeline yol açmaktadır. Spratly (Nansha) ve Paracel (Shisha) adalarının yanı sıra Pratas (Tungsha) adaları, Natuna Adaları ve Scarborough Sahili etrafında yoğunlaşan iddialar, ÇHC ile ABD arasında da gerginliğe neden olmaktadır. Özellikle Obama döneminde 2011'de ABD'nin, ilan ettiği Asya merkezli politika (Asia Pivot) ve yeniden dengeleme stratejisi ile askeri angajmanlarını artırması ve Avustralya ile yaptığı üs anlaşması ile Vietnam Savaşından sonra bölgede en büyük askeri genişlemesini yapması, Güney Çin Denizi sorunlarıyla ilgili tartışmaların daha fazla uluslararası güvenlik bağlamında ele alınmasına yol açtı. Bölgedeki gerginliğin çatışmaya yol açabilecek olması, Güney Çin Denizi sorunlarına taraf ülkeleri hızla silahlanmaya yöneltmektedir. Bu durum, bölge ülkelerinin uluslararası ekonomideki ağırlıkları dikkate alındığında küresel alanda endişeye yol açmaktadır. Konunun bir de Tayvan boyutu vardır. Güney Çin Denizi sorunlarında ÇHC ve Tayvan'ın örtüşen iddiaları vardır. Diğer taraftan tek Çin politikasını izleyen ABD, ÇHC'nin Tayvan'a yönelik askeri güç kullanmasını kabul etmeyeceğini ilan etmiştir. ÇHC ve Tayvan arasında

zaman zaman alevlenen gerginlik, Güney Çin Denizi sorunlarıyla birleştiğinde bölgedeki güvenlik riskini artırmaktadır. Bu çalışmada Güney Çin Denizi sorunlarında tarafların argümanları analiz edilerek gelinen aşamada hangi ülkenin nasıl bir pozisyon aldığı açıklanacaktır. Güney Çin Denizi sorunlarından doğabilecek çatışmanın veya gerginliğin sürekli tırmanmasının oluşturacağı güvenlik riskleri analiz edilerek büyük güçler arası rekabette bölgenin önemi değerlendirilecektir. İki kutuplu sistemin yerini alan yeni uluslararası sistemin küresel istikrarsızlıkları ve güvenlik sorunlarına yol açan bölgesel çatışmaları ürettiği bir ortamda, ÇHC ve ABD gibi iki büyük gücün Güney Çin Denizi'ndeki rekabetinin hangi koşullarda çatışmaya yol açacağı ve hangi koşullarda tarafların çatışmaya girmeden bölgedeki çıkarlarını korumaya çalışacakları ortaya konacaktır.

Anahtar kelimeler: Güney Çin Denizi, Uluslararası Güvenlik, Egemenlik, Çatışma

REVITALISING TRANSATLANTIC ALLIANCE TO MANAGE THE CHINA CHALLENGE

Sinem ÜNALDILAR, Ege University

The transatlantic alliance has been one of the most enduring and successful elements of U.S. foreign policy since World War II. The U.S. prefers to create mutual benefits for itself and its allies through security and prosperity tools. By sponsoring a free trade regime, constructing liberal trade systems, and providing security, the U.S. established a multilateral system for itself and its allies. However, starting from Barack Obama's second term, the U.S. began to distance itself from certain international regimes. Moreover, Donald Trump's presidency created a significant rift between the USA and its European partners. During his term, the transatlantic alliance suffered due to various issues such as NATO expenditures, high tariff ratios, protectionist trade policies, Middle East policies, and more. Joe Biden pursued a policy of restoration in these relations. Fortunately, the Ukraine-Russia war revitalized ties between the USA and the West. Although the USA and its allies exhibited a united front against the Russia threat, the real and more significant challenge is posed by China, which the USA aims to counteract. During Trump's term, China was labeled as a "competitor" and a "revisionist power" seeking to undermine American security and prosperity. It's evident that China is the primary actor that threatens American hegemony. Economically, China's emergence as a global player has disrupted the traditional dominance of the US and the EU. Washington is encouraging the EU to adopt a similar policy stance, although the Union is becoming increasingly cautious about over-reliance on exports from specific regions. However, USA allies do not share a consistent perspective on their relationships with China, and they are not always in agreement with Washington on the best approach to manage China's behavior. Beijing has exploited these differences within and among allies to its advantage. For several years, US trade policy has aimed to prevent China from becoming

the global technological leader, but there hasn't always been unity in policy towards China within the EU. European leaders are divided in their approach to China. There are numerous Chinese investments in Europe. For instance, agreements with Eastern European countries and Balkan candidates illustrate these trade relations. Europe's dependence on China as a significant market and production base remains high, and most EU member states are not yet prepared for an economic decoupling. Some European partners are also participants in the Belt and Road Initiative. Italy and Greece's decisions to sign comprehensive Belt and Road Initiative investment agreements raised concerns in other European capitals, which have been more cautious about Chinese infrastructure investments on the continent. Within this context, this study aims to analyze the solidarity between transatlantic allies concerning their China policies. Both the US and EU struggle to align their differing interests on important topics like the use of subsidies to support their economies. Therefore, the likelihood of them developing a unified China policy remains limited. European countries are still hesitant to apply the same threat assessment to China as they do to Russia and to fully disengage from China. This paper will explore the challenges and possibilities of pursuing unified policies against China.

Keywords: Transatlantic Alliance, China, Security, EU, solidarity, hegemony

BAĞLANABİLİRLİK (CONNECTIVITY) KAVRAMI VE ÇİN, RUSYA VE AB'NİN BAĞLANABİLİRLİĞE YAKLAŞIMI

Burulkan PALA, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi

Uluslararası ilişkiler literatürü, uluslararası düzenin geleceğine ilişkin farklı tanımlamalarla dolup taşmıştır. Yeni dünya düzeninin kurulmakta olduğunu ve artık dikkatlerin Batı'ya değil Doğu'ya kaydığı dile getirilmektedir. Önümüzdeki çağın, Çin'in yükselişi, Amerika'nın gerilemesi, lidersiz "kimsenin dünyası" ya da birden fazla rakip modernitenin damgasını vurduğu iddia edilmektedir. Bu bildiride, yeni dünya düzeninde dikkatlerin Doğu'ya kayması ve özellikle Çin'in yükselişine ilişkin iddialardan yola çıkarak "bağlanabilirlik" (connectivity) kavramı incelenecek ve bu kavram çerçevesinde Çin'in başta Kuşak Yol Projesi ve diğer bölgesel projeleri ele alınacak, aynı zamanda Rusya ve Avrupa Birliği'nin bağlanabilirliğe yaklaşımı ve bu yöndeki girişimleri ele alınıp, konuya ilişkin resmi ve kamu politika açıklamaları da dâhil olmak üzere çeşitli yayınlanmış kaynaklara dayanarak karşılaştırmalı analizi yapılacaktır. Yirmi birinci yüzyıl dünyasında bağlanabilirlik, politika dilinin moda sözcüğü haline gelmiştir. Bağlanabilirlik, elbette yeni bir olgu değildir. Kelimenin tam anlamıyla "bağlayıcı veya bağlantılı olma niteliği, durumu veya yeteneği" anlamına gelen bu kelime 1890'lardan beri varlığını sürdürmektedir. Yirminci yüzyılın ikinci yarısında kavram, telekomünikasyon ve bilgi işlem dünyası da dahil olmak üzere farklı bilimsel alanlarda, örneğin

internet bağlantısında önem kazandı. Ancak bağlanabilirliğin diplomasi, ekonomik entegrasyon ve uluslararası ilişkilerde moda bir sözcük haline gelmesi 2010'lu yıllarda olmuştur. Bu kavram küreselleşme ile yakından ilişkilidir ve bölgesel entegrasyonun anahtarıdır. Bu kavramın, ülkeleri, insanları ve toplumları maddi veya maddi olmayan yollarla kasıtlı olarak birbirine yaklaştıran eylem anlamına geldiği konusunda bir fikir birliği vardır. Dahası, küreselleşmiş bir dünyada birbirine bağlı olmanın kalkınma ve modernleşmeyi ilerlettiği göz önüne alındığında, çağdaş devlet ve devlet dışı aktörlerin güvenilir ortaklarla bağlantılarını güçlendirmekle ilkesel olarak ilgilenmeleri beklenmektedir. Çin, bağlantı projelerini ilgili herkes için bir "kazan-kazan" olarak çerçeveleme konusunda özellikle aktif olmuştur. Uygulamada, bağlanabilirliğin teşvik edilmesi çeşitli bağlanabilirlik stratejilerinin ortaya çıkmasına ve gelişmesine neden olmuştur. Altyapı alanında, şu anda yürürlükte olan bağlantı stratejileri Çin'in Kuşak ve Yol Girişimi'nden (BRI) Avrupa Birliği'nin Küresel Geçidi'ne kadar uzanmaktadır. Bildiride Çin, Rusya ve AB bağlantı politika/projelerinin karşılaştırmalı analizi yapılacak ve bu projelerin ardındaki fikri motivasyonları tartışılacak ve bu altyapı projelerinin hangi değerleri teşvik etmeyi amaçladığı araştırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bağlanabilirlik, Çin, Rusya, A.B.

BİR ÜLKE, İKİ SİSTEM YAKLAŞIMI: ÇİN'İN TAYVAN'A YÖNELİK BİRLEŞME POLİTİKASININ DİNAMİKLERİ

Mehtap ATALI DAĞTEKİN, Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi

Deng Xiaoping'in barışçıl yeniden birleşme için yenilikçi bir çözüm olarak tasarladığı "Tek Ülke, İki Sistem" politikası, Çin'in Tayvan ile ilişkisini çevreleyen söylemde odak noktası olmaya devam etmektedir. Çin'in ulusal birliğe ve toprak bütünlüğüne olan tarihsel bağlılığı, birleşme politikasının temelini oluşturmaktadır. Başlangıçta Hong Kong ve Makao'nun statüsünü ele almak için geliştirilen "Tek Ülke, İki Sistem" politikası, barışçıl bir yeniden birleşmeye ulaşmanın bir yolu olarak Tayvan da dahil edilerek genişletilmiştir. "Bir Ülke, İki Sistem" kavramı; uyarlanabilirlik ve uzun vadeli uygulanabilirlik esaslarını vurgulayan pragmatik bir yaklaşımdan yola çıkmaktadır. Hong Kong ve Makao'nun geçiş süreçlerinden çıkarılan dersler, bu modelin uygulanmasının hem potansiyelini hem de sınırlarını gösteren değerli vaka çalışmaları olarak hizmet etmektedir. Bu deneyimler, politikanın çatışma çözümü, istikrarın korunması ve uyumlu bir şekilde bir arada yaşama hedefinin altını çizmektedir. Bu çalışma, Çin'in yeniden birleşme politikasının tarihsel bağlamından yola çıkarak, bu politikanın küresel sisteme etkisini ve boğazlar arası ilişkilerin karmaşıklığını anlama çabasına katkı sunmayı amaçlamaktadır. Bu çalışmada, uluslararası toplumun "Tek Ülke, İki Sistem" çerçevesine verdiği tepkilerin, Çin'in yaklaşımını ve Tayvan'ın karşı argümanlarını nasıl etkilediğini incelerken ayrıca Tayvan iç siyaseti üzerinde "Tek Ülke, İki Sistem" politikasının etkilerini de

değerlendirecektir. Tayvan 2024 Cumhurbaşkanlığı Seçim sonuçlarının Çin'in tutumunu nasıl etkileyebileceği ve Tayvan'ın bağımsızlık eğilimleri konusundaki endişeleri de bu çalışmada irdelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Çin, Tayvan, Asya Pasifik, Boğazlar Arası İlişkiler, Yeniden Birleşme

HINDISTAN-ERMENİSTAN ASKERİ İŞ BİRLİĞİ: GÜNEY KAFKASYA'DA YENİ BİR İTTİFAK MI?

Esmâ Özdaşlı, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi

27 Eylül 2020'de başlayan İkinci Karabağ Savaşı, Güney Kafkasya'nın jeopolitik manzarasında, bölgedeki ittifaklar sisteminde ve aktörlerin pozisyonunda birtakım değişikliklere neden olmuştur. Bu durum en fazla Ermenistan'ın izlediği askeri ve güvenlik politikalarını etkilemiştir. Zira bağımsızlığını kazandığı tarihten itibaren güvenlik stratejisini Rusya'yı merkeze alarak şekillendiren Ermenistan, İkinci Karabağ Savaşı sırasında Moskova'dan beklediği desteği alamamış ve bu durum Ermenistan'da daha önce görülmemiş bir Rusya karşıtı duruşa neden olmuştur.

Rusya'nın tüm dikkatini Ukrayna Savaşı'na çevirmesi ve dolayısıyla Güney Kafkasya'daki etkinliğini nispeten kaybetmesi, Ermenistan'a geçmişe kıyasla askeri konularda Moskova'dan daha bağımsız hareket edebilme imkanı sağlamıştır. Neticede Erivan, 2020 yılından itibaren askeri alanda farklı aktörler ile iş birliği kurmak için girişimlerini artırmıştır. Geçmişte ilişki düzeyi siyasi ve kültürel alanların ötesine geçemeyen Ermenistan ile Hindistan'ın, 2020 yılından itibaren belirgin bir şekilde askeri alanda yakınlaşmış olmaları yukarıda bahsedilen parametrelerden bağımsız düşünülemez. Elbette iki ülke arasında gelişen askeri iş birliği Pakistan'ın da denkleme dahil edilmesiyle daha anlaşılır hale gelecektir. Pakistan'ın Azerbaycan ile ilişkisinin oldukça iyi seviyede olması, otomatik olarak Hindistan'ı Ermenistan'ın yanında konumlandırmaktadır. Pakistan'ın Türkiye'den sonra Azerbaycan'ı tanıyan ikinci devlet olması, Karabağ'ın işgalinden dolayı Ermenistan'ı resmi olarak tanımaması ve işgal sona erene kadar Erivan ile diplomatik ilişki kurmayacağını birçok defa ifade etmesi iki ülke ilişkilerinin sadece siyasi değil, manevi anlamda da derinliğinin olduğunu göstermektedir.

Ermenistan ile Hindistan'ın aksine Azerbaycan-Pakistan ilişkileri dini ortaklığın da verdiği güçle 1990'lı yılların başından itibaren gelişmeye başlamıştır. Hatta 9 Nisan 1996'da Haydar Aliyev'in Pakistan'ı ziyareti sırasında iki ülke birbirlerini Karabağ ve Keşmir Sorunu konusunda destekleyeceklerini açıklamışlardır. Tüm bu gerçekleri dikkate alarak Kafkasya özelinde kurulacak bir jeopolitik denklemde, Türkiye-Azerbaycan-Gürcistan ittifakına karşı Hindistan-Ermenistan-İran ittifakından söz edebiliriz. Elbette böylesi bir politik hizalanmada, Rusya'nın tavrı oldukça önemlidir

ve Erivan'ın Moskova'ya yönelik duruşu ikinci grupla yer alması muhtemel olan Rusya'nın ittifaka olan katkısını etkileyecektir.

Bu çalışmada, İkinci Karabağ Sonrası Kafkasya'da meydana gelen jeopolitik değişim anlatıldıktan sonra, Ermenistan ile Hindistan arasında artan askeri ilişkinin bu değişime etkisi tartışılacaktır.

UNRAVELING DEMOCRACY PROMOTION IN SOUTHEAST ASIA: EXTERNAL APPROACHES AND CASE STUDIES

Tuğçe YILDIZ, Çanakkale Onsekiz Mart University

Democracy promotion policies of external powers in Southeast Asia have been complex and often influenced by a variety of factors, including geopolitical interests, economic ties, regional stability, and the domestic political dynamics of both the external powers and the target countries. Southeast Asia, mostly examined as a of nucleus Asian dynamism, underline major and common features of Asia as a whole. One major commonality is the high level of diversity regarding political, economic, social, cultural, security and environmental characteristics. This diversity also manifests itself in regime types ranging from Communist one-party states in Vietnam and Laos, dominant-party autocracies in Cambodia, quasi-democracies in Malaysia and Singapore, a military junta in Thailand, an absolute monarchy in Brunei, the transitional but still military-dominated case of Myanmar, and finally three cases of multi-party democracy in Indonesia, the Philippines, and East Timor. Along with these diversities, Southeast Asia is a very interesting case in which conventional assumptions about the preconditions for democracy (such as economic development, size of the country, human development, religion etc.) do not operate efficiently. For example, while Indonesia as a Muslim-majority country with hundreds of different linguistic and ethnic groups is one of the leading democracies of the region, Singapore as the region's most developed state shows anomalies in terms of democracy. These anomalies make it difficult for democracy promoters to engage with the region successfully. When delving into the realm of democracy promotion in Southeast Asia, the stage is set with three prominent players: the United States, the European Union and ASEAN, each navigating a distinct approach. The United States employs a multifaceted strategy that encompasses support for civil society, capacity-building, political dialogue, and educational exchanges. Its emphasis on human rights and democratic reforms is often coupled with its diplomatic engagements and monitoring of elections in the region. Similarly, the European Union intertwines its trade agreements and development aid with human rights considerations, fostering democratic governance and human rights practices. The EU's dialogue with governments, funding of civil society organizations, and election observation missions contribute to its comprehensive approach. On the other hand, ASEAN, as a regional intergovernmental organization, treads cautiously due to its non-interference principle.

While its Charter enshrines principles of democracy, human rights, and the rule of law, its efforts are characterized by consensus-based diplomacy, limited enforcement mechanisms, and observer missions to monitor elections. Despite differing approaches, these external actors face challenges in promoting democracy within Southeast Asia's diverse political landscape, navigating the delicate balance between their ideals and respect for national sovereignty. Moreover, democracy promotion policies in Southeast Asia have evolved due to a combination of factors. Global and regional changes, shifts in local political dynamics, successes and failures of past efforts, lessons learned, changing priorities, leadership transitions, public perceptions, and the complexity of the regional context have all contributed to policy shifts. External actors have adjusted their strategies based on past experiences, changing norms, unforeseen events, and evolving ideologies. The dynamic interplay of these internal and external factors continuously shapes the approaches taken towards democracy promotion in the region. This paper deals with the different democracy promotion approaches of the USA, the EU and ASEAN. It focuses on three Southeast Asian countries as case studies: Thailand, Singapore, and Indonesia. Thailand is a very impressive case that underlines the fact that democratization process in the Southeast Asia is uncertain with the probability that countries can reverse and go back to authoritarianism after the successful period of democracy. Singapore, on the other hand, with high economic development under authoritarian rule confutes the claims that economic liberalization leads to political liberalization and brings democratic regime. Indonesia regarded as a Muslim model for democracy gives insights on the importance of "bottom-up" democratization rather than "top-down" democracy promotion.

Keywords: democracy promotion, democratization, Southeast Asia, the USA, the EU, ASEAN

ULUSLARARASI DÜZEN TARTIŞMALARI BAĞLAMINDA BÜYÜK GÜÇ REKABETİNİN TEORİK ANALİZİ

Ümit TETİK, Sakarya Üniversitesi

Strateji çalışmaları, Uluslararası İlişkiler disiplininin bir bilim dalı olarak değerlendirilebileceği gibi aynı zamanda ele aldığı konular, müstakil konu başlıklarını içermektedir. Büyük güç rekabeti önemli oranda strateji çalışmalarının konu başlıkları arasında yer almaktadır. Uluslararası İlişkiler teorileri ve strateji çalışmalarının birlikte ele aldığı başlıca konular arasında uluslararası düzen, küresel güvenlik mimarisi ve büyük güç rekabeti gelmektedir. Uluslararası düzen konsepti anarşi, güç dengesi, harmoni, karşılıklı bağımlılık gibi kavramlar etrafında devletler arası uyumun nasıl sağlanacağı ve hangi savaşların kaçınılmaz olup olmadığını ele almaktadır. Küresel güvenlik mimarisi daha çok söz konusu savaşların nasıl engelleneceği ya da başladıktan sonra dengelerin hangi yapı içerisinde şekilleneceğini tartışmaktadır. Büyük güç rekabeti ise bizzat söz konusu kavramlar ile

grand/büyük stratejisi ve uluslararası hedefleri olan failleri ya da devletleri konu edinmektedir. İlgili konuların kesiştiği akademik yazına bakıldığında Klasik Realizm çok kutupluluğu, Neo-Realizm iki kutupluluğu uluslararası düzenin dengeye kavuşması için gerekli görürken; Neo-Liberalizm ya da Neo-Kurumsalcılık ticaret, karşılıklı bağımlılık ve uluslararası kurumların/normların varlığını söz konusu denge durumunun gerekliliği için savunmaktadır. Diğer taraftan İnşacılık, bu dengenin tesisi için devlet ve uluslararası yapı arasındaki kimliksel açıdan uyuma odaklanmaktadır. Eleştirel teoriler ise uluslararası denge ya da güç dengesi vb. tartışmalarını Pozitivist epistemolojinin bir dayatması olarak görmekte ve eleştirel bağlamıyla değerlendirmektedir. Eleştirel teoriler bu kapsamda bir taraftan geleneksel teoriler ve söz konusu denge arayışlarının bir zümrenin çıkarımı tesis ettiğini öne sürerken; diğer taraftan bu tartışmaların devletler arası iletişimin bir aracı olduğunu işaret etmektedir. Uluslararası düzenin nasıl olması gerektiğine ilişkin söz konusu teoriler bağlamında yapılan tartışmaların ortak paydası ise büyük güç rekabetine dayanmaktadır. Eleştirel teorilerin sıklıkla hedef aldığı ve uluslararası düzenin belli güçlerin konsorsiyumu tarafından kendi hedeflerini gerçekleştirmek amacıyla oluşturulduğu iddiasının ya da eleştirisinin muhatabı olan ABD başta olmak üzere Çin, Rusya ve Birleşik Krallık farklı tarihsel dönemlerde büyük güç olarak nitelendirilmektedir. 18. ve 19. yüzyıllarda Birleşik Krallık, 20. yüzyılda ise ABD bu tartışmalarda öne çıkan aktörlerdendir. Rusya ve Çin bu dönemlerde kendini göstermiş ve büyük güç rekabeti kavramının ortaya çıkmasına neden olmuştur. 21. yüzyıla gelindiğinde ABD, Çin, Rusya ve Birleşik Krallık gibi büyük güç rekabetinin tarafları Ortadoğu başta olmak üzere dünyanın farklı bölgelerinde ekonomik, askeri, diplomatik ve teknolojik açılardan karşı karşıya gelmiştir. Akademik yazında çok kutupluluk, tek kutupluluk ve iki kutupluluk tartışmaları dengeli ya da dengesiz şekilde nitelendirilmiştir. Bu kapsamda uluslararası düzen ise aslında “düzensiz” bir görünüme evrilmiştir. Bu çalışmada yöntem olarak, söz konusu teoriler çerçevesinde uluslararası düzen ve büyük güç rekabeti ABD, Çin, Rusya ve Birleşik Krallık’ın Soğuk Savaş sonrası yayımladığı ulusal güvenlik strateji belgeleri bağlamında tartışılacaktır. Bu belgelerde yer alan özellikle askeri doktrinlere yer verilerek bu doktrinlerin dünya üzerindeki uygulamaları tartışılacaktır. Detaylandırıldığında; analiz düzeyleri bakımından bu çalışmada ulusal güvenlik stratejilerinin sunduğu tehdit algıları, bu algılara dönük olarak üretilen askeri doktrinler ve doktrinleri müteakip Ortadoğu ve ilgili ülkelerin yakın çevresine dönük takip ettiği grand/büyük strateji; stratejik, operasyonel ve taktik seviyelerde ele alınacaktır. Tartışma kapsamında büyük güç rekabetinin geçmişi, bugünü ve geleceğine dönük teorik kavramsallaştırmalar sunulacaktır. Son olarak, ulusal güvenlik stratejileri tartışmalarında Türkiye’nin yeri, konumu ve önemine atıfla büyük güç rekabetinin gölgesinde Türkiye’nin ulusal güvenlik stratejisinin nasıl olması gerektiğine dair de tartışma yürütülmüş olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Düzen, Küresel Güvenlik Mimarisi, Büyük Güç Rekabeti, Strateji Çalışmaları, Ulusal Güvenlik Stratejileri

UNDERSTANDING THE NEW SECURITY ALIGNMENTS IN THE EMERGING GLOBAL ORDER: THE CASE OF CONVERGENCE BETWEEN THE GULF ARAB STATES AND THE SHANGHAI COOPERATION ORGANIZATION

Ahmet ÜÇAĞAÇ, Sakarya Üniversitesi

The Gulf Cooperation Council (GCC) countries have long been closely linked to the US and the West in terms of their strategic alignment. Their engagements with Indo-Pacific countries have been mostly related to energy, trade and investments. However, the GCC-Indo-Pacific ties are no longer restricted to just economic and cultural ties. In recent years, increased cooperation in the field of security between the parties have reached a noticeable level. The steps taken by the US administrations to reduce its security engagements in the Middle East have deeply affected the security of Gulf States. Gulf officials have increasingly perceived Washington as the most dependable and consistent partner over the years. The US 'reduced engagement in the Middle East has not only affected the security of the Gulf states but has also become an energy and economic security concern for Asian powers whose economies are increasingly dependent on the Gulf's energy resources. Therefore, the Gulf countries ' search for allies in the emerging global order accompanied with the Asian powers need to guarantee their economic security have brought the parties closer to each other. This presents an opportunity to build a new collective security architecture in the region. In this context, the Shanghai Cooperation Organization (SCO) stands out as one of the regional platforms that will ensure that the relations between the parties are established on a solid institutional basis. Several Gulf countries 'decision to accede to the SCO is the latest step to strengthen their economic relationships. The move reflects a growing interest by the Gulf countries to build stronger economic, political, and diplomatic relationships with global actors in Asia. The SCO's mission is highly aligned with the interests of the GCC as it covers a wide range of issues that concern GCC countries, such as security, stability, energy and economic cooperation. This study investigates the effects of structural factors that enable the increasing interest and rapprochement between the Gulf countries and the SCO in recent years. The research seeks answer to the question of "how GCC states relate to the SCO which is taking shape across Eurasia." While Neoclassical Realism will guide the study as a theoretical framework, to understand political, economic and social aspects of the Gulf States 'choice to approach SCO, the process tracing method will be employed.

Anahtar kelimeler: Gulf Arab States, Shanghai Cooperation Organization, New Security Alignments

BIDEN'S DEMOCRACY SUMMIT: THE US 'ONTOLOGICAL (IN)SECURITY, DOMESTIC POLITICS AND THE WEAKENING LIBERAL INTERNATIONAL ORDER (LIO)

Hasan Basri BARIT, Koç University & Erman ERMİHAN, Kadir Has University

This paper delves into the intricacies of Biden's Democracy Summit, which seeks to promote democracy domestically and globally. The summit assumes particular significance given its dual focus on upholding democracy within the United States amid the backdrop of former President Trump's populist reign and advancing democracy worldwide in an era of retreating liberal international order. Through discourse analysis of President Biden and Vice President Kamala Harris's statements, as available on the official website, we aim to unravel the ontological insecurities shaping the current US leadership's perspective on democracy. Moreover, the choice of invited countries offers a compelling avenue to explore the underlying dynamics of ontological versus physical security in the summit's approach. Notably, the exclusion of Hungary and Turkey from the guest list contrasts with the inclusion of countries like India, Pakistan, and several African nations. This invites further examination into the theoretical implications of ontological (in)security, wherein the selection of participant nations mirrors the interplay between existential perceptions and material security concerns. By examining these key aspects of Biden's Democracy Summit, this study contributes to a deeper understanding of the complexities surrounding the US' engagement with democracy promotion at home and on the global stage. It sheds light on the evolving nature of the liberal international order and the challenges it faces amidst changing geopolitical realities.

Keywords: US Foreign Policy, Liberal International Order, Democracy Summit, Ontological Security

Empowering Poland's Military Strength: Unveiling the Impact of Ukraine's Conflict or Echoes of History

Ali EMAMIFAR & Bahareh SAZMAND, University of Tehran

The enduring conflict in Ukraine has reverberated across the global stage, infusing its impact into the intricate fabric of international security dynamic. This resonance is notably palpable within the realm of military and defense cooperation. Amidst this evolving tapestry of international security, a compelling transformation is unfurling within Poland's military landscape. Poland's historical narrative is laced with bitter episodes that have bestowed upon the country a unique historical consciousness. This study delves into the intricate interplay between the ascent of Poland's military strength and the echoes resounding from Ukraine's conflict and historical lessons. At the heart of this research lies a pivotal question: Does Poland's remarkable journey towards bolstering its military

strength find its origins in the swift reverberations of recent events in Ukraine, or does it derive its resilience from the enduring historical currents that persistently shape its path? Drawing on the lens of security complex theory as a robust theoretical framework, this research unveils a crucial revelation: Poland's burgeoning military empowerment surpasses the boundaries defined by the Ukraine conflict. Instead, it emerges as a strategic response intricately woven into the fabric of Poland's historical encounters with its neighboring states. In acknowledging historical episodes such as the Molotov-Ribbentrop Pact and the disparate actions of Western powers during the Warsaw Uprising, Poland recognizes the imperative to bolster its military might. The study contends that the specter of history haunts the present, as Poland anticipates that similar vulnerabilities may reoccur in the future. The Ukraine conflict, while significant, is but the visible manifestation of historical concerns. Moreover, this research offers insights that transcend Poland's unique circumstances.

Keywords: Military strength, NATO, Poland, Security complex theory, Ukraine war

“MIDDLE GROUND” PERSPEKTİFİ: SİSTEMİK TEORİ İÇİN YENİ OLANAKLAR

Özdemir AKBAL, Trakya Üniversitesi

Sistemik düzeydeki teoriler ile devlet düzeyindeki teoriler arasındaki ilişkiyi analiz ederek teorik çerçeveye katkı sağlayacak bir çalışma. Sistemik teoriler ile saha çalışmaları arasında nasıl bir bağlantı kurulabilir? Sistemik teoriler ve saha çalışmalarındaki subjektif anlamların birleştirilemeyeceği yönünde eleştiriler bulunmaktadır. Bu noktada Kenneth N. Waltz'un ana hatlarını çizdiği sistemik teori yaklaşımı ile Cox ya da Walt'un subjektif anlamları ele alışı arasında bir korelasyon olmadığı tartışması sürmektedir. Ancak Adler'in Orta Yol ve Konstrüktivizm analizi, söz konusu ayrımın bir ilişki ile doldurulması açısından önemli bir girişimdir. Waltz'un İnsan, Devlet ve Savaş adlı eseri incelendiğinde imajlar bölümünde bireyin ve toplumun uluslararası politika alanına etkisinin tartışıldığı görülmektedir. Hem Cox hem de Walt, bireyin uluslararası politika üzerindeki etkisini incelemektedir ancak Waltz'un çalışmalarını gözden kaçırmakta veya eksik analiz etmektedir. Bu çalışma, iki analiz düzeyi arasındaki Orta Zemin korelasyonunu ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Böylece sistemik düzeyde ele alınan konuların birey ve toplum bağlamındaki etkisini de inceleyebilecek bütüncül bir yaklaşımın mümkün olmasına katkı sağlanacaktır. Ayrıca bu çalışma, uluslararası politika teorilerinin incelenmesi açısından önemli bir tartışmaya değinerek önemli bir boşluğu doldurmaya yönelik küçük bir çaba olmayı amaçlamaktadır. Çalışmanın olası bir sonucu olarak, bireysel ve toplumsal etkinin uzun vadede sistemik düzeyde oyun değiştirici bir etkiye sahip olması nedeniyle Orta Yol yaklaşımının teorik açıdan önemli bir etkiye sahip olacağı değerlendirilmektedir.

Keywords: Subjektif Anlamlar, Sistemik Seviye Teorileri, İndirgemeci Teoriler

AFRİKA'NIN 2063 YILI HEDEFLERİNDE AFRİKA KÜLTÜRÜNÜN ROLÜ

Belma ENGİN GÜDER, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

Afrika, çatışma, savaş, şiddet, açlık, yoksulluk ve akla gelebilecek diğer pek çok olumsuzlukla o kadar anılır ki, kıtanın sahip olduğu köklü medeniyet ve zengin kültür mirası onların gölgesinde kalır. Olumsuz çağrışımların dünden bugüne değişmeyeceği aşikardır. Ancak mühim olan, sorunlarına kendi çözümlerini arayan Afrika'nın kendi özünü, değerlerini ve kültürünü artık daha fazla öne çıkarmaya ve görünür kılmaya çalışmasıdır. Bu durumun en belirgin yansımasını, Afrika Birliği (AfB) Gündem 2063 hedef ve önceliklerinde görmek mümkündür. 2013 yılında ortaya koyulan 'Gündem 2063: İstedığımız Afrika' başlıklı ajandasıyla AfB, büyüme, sürdürülebilir kalkınma, entegrasyon, demokratik yönetişim, insan hakları, adalet, hukukun üstünlüğü, barış, güvenlik, insan odaklılık gibi olguları vurgularken, yedi büyük amacından birini de güçlü kültürel kimlik, ortak miras ve değerler üzerinde temellendirmektedir. 50 yıllık yol haritasında AfB hem bir 'yeniden doğuş' vizyonuna hem de 2006 yılında ilan edilen 'Afrika Kültürel Rönesansı'nın kültürel demokrasiyi sosyal ve siyasi demokrasiyle bütünleştirme; kültürel mirası koruma ve teşvik etme; bölgesel ve uluslararası kültürel iş birliği ve diyalogu geliştirme; barış ve güvenliğin sağlanmasında kültürün rolünü güçlendirme gibi başlıca hedef ve ilkelerine referans vermektedir. Gündem 2063 kapsamında ortaya koyduğu birbirini tamamlayıcı hedef ve önceliklerini somutlaştırmak üzere AfB'nin birtakım bayrak projeler ve uygulama planları da hazırladığı görülmektedir. Uzun stratejisinden siber güvenliğe, serbest ticaret ve serbest dolaşımdan silahların susturulmasına kadar belirlenen pek çok proje içerisinde Afrika müzesi, Afrika ansiklopedisi, Afrika sanal ve E-üniversitesi gibi çalışmalar da yer almaktadır. Bu tür projelerle kıtanın sanat, müzik, dil ve bilim gibi alanlardaki zengin kültürel mirasının korunması ve tanıtılması amaçlanmaktadır. Yol haritasının nihai hedefinde Afrika, kültürel çeşitliliklerini ayrıştırıcı değil, Pan-Afrikanizm ruhuyla birleştirici birer unsur olarak görmeyi hayal etmektedir. Gündem 2063 uygulama planları ise performans raporları aracılığıyla izleme ve değerlendirmeye tabi tutulmaktadır. Yayınlanan 2013-2023 yıllarına dair 10 yıllık uygulama planı göstergelerinde başlangıca kıyasla bir ilerleme dikkat çekmesine rağmen, kültürel alanda daha fazla çaba sarf edilmesi gerektiği raporlanmaktadır. Afrika, küresel bir güç ve uluslararası arenada etkili bir partner olma yolunda mevcut gündemini ve geleceğini şekillendirirken, kendilerini 'Afrikalı' yapan şeyin ne olduğunu keşfetmek, korumak ve geliştirmek durumundadır. Ancak her ne kadar kıtanın kendi özüne, değerlerine ve kimliğine dönüşten söz ediyor olsak dahi, bu noktada uluslararası destek çok önemlidir. Dünyanın ortak mirasının zengin bir parçası olarak ve sürdürülebilir kalkınma, karşılıklı saygı, diyalog ve barış adına Afrika kültürünün desteklenmesi için özellikle Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) tarafından gerçekleştirilen çalışmalar son

yıllarda daha fazla dikkat çekmektedir. Bu çalışma, 21. yüzyılda birleşmiş, kalkınmış, müreffeh, barışçıl ve uluslararası sistemde etkili bir Afrika için Gündem 2063 uygulamalarında Afrika kültürüne giderek önem kazanan bir alan ayrıldığını ve bu anlayışın uluslararası arenada da destek bulunduğunu ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Keywords : Afrika, Kültür, Afrika Birliği, Gündem 2063, Kültürel Rönesans

21. YÜZYILDA ULUSLARARASI ÇATIŞMALARIN JEOPOLİTİĞİ: YENİ AVRASYACILIK VE YENİ ATLANTİKÇİLİK ÇERÇEVESİNDE KURAMSAL ANALİZ

Guler KALAY, Üsküdar Üniversitesi

Türkiye Cumhuriyeti'nin 100. Yılında uluslararası ilişkilerdeki değişim ve dönüşümler keskinleşirken Türk Dış Politikasının karşı karşıya olduğu tehditler ve fırsatların değerlendirilmesine katkı sunacağı düşünülen bu çalışmada çok kutuplu uluslararası sistemin doğuşuna uluslararası çatışma dinamikleri bağlamında yaklaşılabilecektir. “İki Kutuplu Dünya” düzenindeki kutuplardan biri olan SSCB'nin çöküşü aynı zamanda tek kutuplu “yeni dünya düzeninin” ortaya çıkmasına neden olmuştur. Eski sosyalist topluluğun yerine, istikrar düzeyi düşük olan birçok devlet ortaya çıkmış, çatışma dinamiklerinin yoğun olduğu yüksek riskli bölgeler oluşmuştur. Böyle bir ortamda başlayan 21. yy, ilk çeyreğini tamamlamak üzereyken pek çok uluslararası çatışmaya tanık olmaktadır. Bu çalışmanın amacı, 21 yy'ın ilk çeyreğinde meydana gelen uluslararası çatışmaların jeopolitiğine değinmek ve klasik jeopolitiğin kendini yeniden üreterek uluslararası ilişkilerdeki aktif rolünü ortaya koymaktır. Son çeyrek yüzyılda gezegenimizdeki “sıcak noktaların” sayısındaki keskin artış, her biri iki kutupluluk çerçevesinde süper güçler tarafından örgütlenen ve hiyerarşik hale getirilen iki askeri-politik blok arasındaki çatışmanın sona ermesiyle de bağlantılıdır. Bu bağlamda ele alınacak olan 2000 yılından bu yana tanık olduğumuz uluslararası çatışmalar, “Yeni Avrasyacı” ve “Yeni Atlantikçi” bakış açılarından karşılaştırılarak bir kuramsal analiz ortaya konmaya çalışılacaktır. Uluslararası çatışmalarla birlikte önemli bölgesel değişimlerin yaşandığı günümüzde Türkiye'nin uluslararası ilişkilerdeki konumu giderek daha fazla dikkat çekmektedir. Türk Dış Politikası, 100. yılında çevresindeki bölgesel ve küresel değişimlere karşı stratejik değerini arttırmaktadır. Bu çalışmanın Türk Dış Politikasının “Yeni Avrasyacılık” ve “Yeni Atlantikçilik” yaklaşımlarıyla karşılaştırmalı analizine katkı sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Uluslararası çatışma, Jeopolitika, Yeni Atlantikçilik, Yeni Avrasyacılık, Türk Dış Politikası.

TÜRK DIŞ POLİTİKASINDA ATLANTİKÇİLİK VE AVRASYACILIK ETKİSİ

Havva KÖK ARSLAN, Üsküdar Üniversitesi

Bu çalışmada Soğuk Savaş sonrasında Türk dış politikasının Atlantik ve Avrasyacılık arasında kalması dikkati çekiyor. Avrasya coğrafyasında özel bir jeopolitik konuma ve tarihsel geçmişe sahip olan Türkiye'nin, Soğuk Savaş sonrası dönemde Avrasya ve Türk dünyasına olan yakın duruşu incelenecektir. Çalışmada şu soruların cevabı aranacaktır: Türk dış politikasında Atlantikçilik ve Avrasyacılık arasında bir ikilemden bahsedilebilir mi? Eğer bahsedilebilirse bunun sebep ve sonuçları

nelerdir? Belirtilen sorular çerçevesinde ele alınacak olan Türk dış politikasının Soğuk Savaş sonrası yönelimleri, nedenleri ve sonuçlarıyla ele alınacaktır. Günümüzde uluslararası ilişkiler sistemindeki gelişmeler karşısında Türk dış politikasının karşılaştığı sorunlar ve alternatif yaklaşımlar incelenerek öngörülebilir gelecekte Türkiye'yi dış politikada bekleyen riskler ve fırsatlar değerlendirilecektir.

Anahtar kelimeler: Türk Dış Politikası, Avrasyacılık, Atlantikçilik, Türk dünyası

NAVIGATING GEOPOLITICAL REALITIES: INTERNATIONAL AND REGIONAL ACTORS IN POST-CONFLICT SECURITY MANAGEMENT OF THE CAUCASUS AFTER THE SECOND KARABAKH WAR

Simona SCOTTİ, Topchubashov Center

The Caucasus region has long been a geopolitical hotspot, marked by ethnic tensions and territorial disputes. The recent conflict in Karabakh has significantly altered the regional security landscape, prompting international and regional actors to play a crucial role in shaping the region's stability. This paper delves into the involvement of key actors, specifically Türkiye, the European Union, and Russia, in post-conflict security management in the Caucasus. The study draws upon firsthand fieldwork conducted in Azerbaijan and Armenia, offering a comprehensive analysis of the dynamic interplay between these actors and their impact on the security dynamics of the region. Türkiye's heightened involvement in the Caucasus has garnered attention due to its military cooperation with Azerbaijan. The paper outlines the expanded military ties between the two nations, with Türkiye providing strategic support to Azerbaijan's security infrastructure. Of particular significance is the Joint Turkish-Russian Monitoring Center, established to oversee the ceasefire implementation. The deployment of Turkish troops within this framework underscores Türkiye's growing influence in regional security management. The EU's role in conflict mediation is examined in detail, shedding light on its efforts to foster peace in the aftermath of the Karabakh conflict. The study assesses the EU's engagement through the European Union Monitoring Mission in Armenia (EUMA), emphasizing its relevance to the broader security dynamics of the Caucasus. Through the EUMA, the EU seeks to contribute to conflict de-escalation and build a sustainable peace, positioning itself as a key diplomatic actor in the region. Russia's multifaceted role is dissected, with a particular focus on its peacekeeping mission in Karabakh. The analysis probes how Russian peacekeepers have influenced the security dynamics, shaping local power structures and conflict prevention efforts. Additionally, the paper scrutinizes the ripple effects of the war in Ukraine on Russia's position in the Caucasus. The transformation of Russia's role due to the Ukrainian crisis is explored, highlighting how it has adjusted its approach to regional security management. Fieldwork conducted in Azerbaijan and Armenia bolsters the study's findings, providing firsthand insights into local perceptions of these

international and regional actors' involvement. The paper illuminates the nuances of public opinion and the implications of these perceptions on the broader geopolitical landscape. In conclusion, this paper offers a comprehensive assessment of the involvement of Türkiye, the EU, and Russia in post-conflict security management in the Caucasus, specifically in the aftermath of the Karabakh conflict. The interplay of these actors within the context of evolving security dynamics presents a complex geopolitical puzzle. This study not only contributes to academic discourse but also informs policymakers and international observers about the intricacies of managing security in a region where historical conflicts intersect with contemporary power dynamics.

Keywords: Karabakh, Caucasus, Security, Geopolitics, Post-Conflict

CENTRAL ASIA AND SOUTH CAUCASUS: THE EMERGENCE OF A SUPERNOVA REGION IN EURASIA

Murad MURADOV, Topchubashov Center (Azerbaijan)

Central Asia and South Caucasus: the emergence of a supernova region in Eurasia
Summary: Since its republics gained independence, Central Asia for many years had remained one of the least integrated regions on the global map, a kind of gray zone in the center of Eurasia. However, in recent years this situation has been changing in a dramatic fashion. Central Asian countries have launched a number of integration-focused initiatives and are expanding their ties with different global actors, from China to Europe to the rising powers such as Türkiye. One of the most interesting current trends is Central Asia's increasingly stronger integration with the South Caucasus, visible since the 44-day war in 2020 which showcased Türkiye's growing role in the region and particularly spearheaded by the war in Ukraine. Since 2022, a number of initiatives aimed at forging infrastructural links and boosting political and economic cooperation between Azerbaijan and Georgia, on one side, and Central Asian republics, primarily Kazakhstan and Uzbekistan, have been launched, so that a number of experts now claim a new region called "South Caucasus and Central Asia", "Caspian basin" or alternatively, "the Silk Road region" is emerging. This paper explores this rising partnership between Central Asia and South Caucasus. It focuses on the change in foreign policy thinking and how it was influenced by such events as the 44-day war, Ukrainian war and the short-lived CSTO intervention into Kazakhstan following the January 2022 protests. The paper argues that changing security environment and growing risks have pushed the regional governments to diversify their international alliances, actively seek for exploiting the benefits of their countries' strategic location and resource potential and, while retaining traditional ties with Russia, building strong partnerships with other actors as well. It will also analyze the strategic significance of the agreements between Central Asian and South Caucasus republics on connectivity, energy and

security cooperation and estimate the interests of other actors, such as Türkiye, Europe and China, in this rapprochement. To provide a comprehensive view of the issues discussed, the author, along with studying secondary sources, interviews foreign policy, trade and connectivity experts from Central Asian countries. The paper will conclude with the assessment of structural changes in the Eurasian security dynamics stemming from this process.

Keywords: Central Asia, South Caucasus, integration, Eurasia, security, connectivity

SOUTH CAUCASUS AFTER TWO WARS

Cauid Veliyev, AIR Center

Secure South Caucasus is vital for Eurasian relations, trade flow, energy security and efficient transportation. Two significant developments have recently profoundly impacted security formation in the South Caucasus: Azerbaijan's Karabakh Victory, and ramifications of the Russia-Ukraine war on the region. After the Karabakh Victory and before the Russia-Ukraine War, the most important step in the field of security was the Shusha declaration signed between Azerbaijan and Türkiye. Türkiye became a stabilizing actor in the region with the victory of its ally Azerbaijan in the second Karabakh War and through the Shusha Declaration. The Russia-Ukraine war has increased the strategic value of South Caucasus in terms of global energy and transportation opportunities. The Azerbaijan-Armenia normalization process, closely related to the region's security, has not yet achieved any serious success and a threat to regional security remains. Another critical issue concerning the region's security is the Türkiye-Armenia normalization process. After Azerbaijan's victory in Karabakh, Iran had difficulty adapting its own policies to the geopolitical reality in the region. India and Iran supported the North-South Corridor against the Middle Corridor. India armed Armenia. France, which began to lose its effectiveness in Africa, desired to play the role of a spoiler in the South Caucasus. Russia has to share its influence in the region with Türkiye in the post-Karabakh War period and is gradually losing its role as a stabilizing power following the Ukraine war. The West became more active in the region. Since the onset of the Russia-Ukraine war, the importance of the region has increased in terms of energy and transportation projects, as well as security for the EU. What will be the effects of these developments' future of the South Caucasus and what needs to be done to ensure regional security. All academics who deal with the regional security should think about it.

REGIONALIZATION OF WESTERN EURASIA AS A RESULT OF WAR IN UKRAINE. REASONS, SYMPTOMS AND POSSIBLE CONSEQUENCES

Jakub KOREJBA, AVIM Center for Eurasian Studies

The Russian war in Ukraine, although being itself a bilateral, sub-regional conflict whose genesis comes from a post-imperial phase of Russian foreign policy and as such may be qualified as a post-Soviet era conflict, has triggered a process of security regionalization on the Western and South-Western flanks of the former imperial space in Eurasia.

Russia is not willing to maintain the existing order, moreover, acts as an actively revisionist power, but, at the same time, is unable to establish a new one. The USA, the EU and China, each one for its own reason, are not interested in replacing it as direct guarantors of territorial, political and strategic stability in those regions. The technological weakness and civilizational unattractiveness of Russia combined with its ambitious neo-imperial foreign policy towards neighbors serve as an incentive for other to-be regional leaders (Poland in Eastern Europe and Türkiye in South Caucasus and Central Asia) to self-identify themselves as centers of political gravity and donors of security of these two segments of what they see as post-Russian space.

Both being historical rivals of Russia, both marginalized during the imperial period of Russian/Soviet expansion, both countries perceive the strategic collapse of Russian plan to integrate/subjugate Ukraine as a proof of burnout of Russian imperial idea and capacities and a starting point of a new phase of development for regions dominated by Moscow/Petersburg since 18th century.

The main feature of this new period is the reversed vector of integration. As long as Russia didn't question the post-Soviet status-quo, Eastern Europe, South Caucasus and Central Asia were perceived as strategically inactive 'grey zones' where Russian influence was slowly fading, but stayed dominant, unquestioned by any external actor, global or regional. Once Moscow has itself questioned the key element of post-Soviet stability (the territorial integrity of Ukraine and, subsequently, its sovereign existence), Poland and Türkiye perceive their own international environment as deeply instable and dangerous. If Russia plans to incorporate its former colonies in Western and South-Western Eurasia, it automatically shrinks the buffer zone westwards and thus moves security risks directly at the borders of adjacent NATO-countries. If, according to the Moscow's initial plan, Ukraine is not a 'grey zone' anymore, Poland itself becomes a 'grey zone' with all consequences for its security and economic prosperity. The same applies for Türkiye: in the Black Sea region – directly and in the South Caucasus and Central Asia – in the theoretical next step after Russia takes control over Ukraine.

As a result, in the context of growing Russian revisionism, expansionism and militarism, the strategic activation of Poland towards Baltic States, Belarus and Ukraine and Türkiye towards South

Caucasian and Central Asian republics is not a matter of geopolitical ambitions or historical resentment but a direct reaction to the evolution of their respective neighborhood. The ongoing formation of two new regional blocks around these two countries is a symptom of regionalization of the post-Russian space and, as such, a proof of multi-polarization of Western Eurasia. The aim of this speech is to examine and demonstrate the reasons, the manifestations and the possible consequences of this process.

Changing spheres of influence in Kazakhstan after the outbreak of war in Ukraine

Eldaniz GUSSEINOV

This work examines the reasons for the change in Kazakhstan's spheres of influence after the outbreak of war in Ukraine in 2022. The focus is on the economic aspects of the spheres of influence and the influence of Russia, China, Türkiye and the EU. The main thesis is that Russia has expanded its influence in Kazakhstan as dual-use goods are transported through the country. The analysis is based on the theory of "negotiated hegemony," which portrays Russia as a hegemon in Kazakhstan, influence of which is limited through negotiation with Kazakhstan. The results show that Russia has political and military influence, while the EU dominates economically. China's influence is less than expected and Turkey has the least influence before and after the war in Ukraine. Kazakhstan is trying to balance Russia's growing influence through global relations and cooperation with other actors, while establishing trade relations with Russia under the Single Economic Union.

EVALUATING CSTO AND SCO APPROACHES TO MEDIATING THE KYRGYZ-TAJIK BORDER DISPUTE

Ikramidin ZHAKYPALIEV, OSCE Academy

In the heart of Eurasia, the Kyrgyz-Tajik border dispute has emerged as a critical test case for regional security organizations. The Collective Security Treaty Organization (CSTO) and the Shanghai Cooperation Organization (SCO) stand at the forefront of conflict management in the complex landscape of Central Asia. This paper explores the responses of these regional security organizations to the Kyrgyz-Tajik border dispute, shedding light on their roles in conflict resolution and the broader implications for regional stability.

Kyrgyzstan and Tajikistan, both members of the Collective Security Treaty Organization (CSTO) and the Shanghai Cooperation Organization (SCO), have historically enjoyed relatively cooperative relations within these regional security organizations. However, recent violent border clashes in April 2021 and September 2022 have exposed underlying tensions and complexities that have persisted between these nations.

The clashes resulted in casualties and extensive damage on both sides of the border, primarily stemming from long-standing disputes over territorial claims and access to vital resources, particularly water. These incidents have brought to the forefront the question of why such conflicts persist among member states of the CSTO and SCO, organizations designed to enhance regional security and cooperation.

This research employs a comprehensive analytical framework to evaluate the responses and approaches of the CSTO and SCO. It considers the following key dimensions:

- **Crisis Management:** The study examines the crisis management strategies employed by the CSTO and SCO, assessing their effectiveness in de-escalating tensions and facilitating negotiations. It analyzes the organizations' abilities to respond promptly and decisively to emerging conflicts.

- **Conflict Resolution Mechanisms:** A critical focus of this research is the examination of the mechanisms and initiatives implemented by the CSTO and SCO to foster dialogue and dispute resolution between Kyrgyzstan and Tajikistan. This includes diplomatic efforts, negotiation processes, and confidence-building measures.

- **Regional Stability Implications:** Beyond the specific case of the Kyrgyz-Tajik dispute, this study explores the broader implications of the organizations' interventions for regional stability. It assesses the impact of their actions on the overall security environment in Central Asia.

- **External Influences:** The research also considers the influence of external actors, particularly major powers in the region, in shaping the responses of the CSTO and SCO. It analyzes how external interests and power dynamics may have affected the organizations' mediating efforts.

As Central Asia grapples with uncertainty and changing power dynamics, the need for effective conflict management mechanisms and regional cooperation becomes increasingly apparent. This research underscores the imperative of collective efforts in navigating the intricate landscape of Eurasian security and ensuring stability in this crucial part of the world. The responses of the CSTO and SCO to the Kyrgyz-Tajik border dispute serve as a crucial case study for understanding the evolving role of regional security organizations in conflict management within the Eurasian context.

Keywords: CSTO, SCO, Kyrgyz-Tajik border

REGIONAL SECURITY IN CENTRAL ASIA: NEED FOR A NEW APPROACH AND AN INSTITUTION

Lehari KUPPILĪ, Jawaharlal Nehru University

Central Asia is one of the most concerned regions in terms of international security. Terrorist, Religious extremism, cross border illegal trafficking (human and drug), competition in major powers

such as Russia, China and US, shares border with Afghanistan, geopolitical tensions in Middle East, increasing cyber-crime, rich resources and key transportation routes are major aspects related to Security in Central Asian. The security situation in Central Asia is characterised by a high degree of complexity. Enhancing the security measures for one particular group often leads to a corresponding increase in insecurity for the overall security framework. These threats and challenges are interconnected and exert mutual influence on one another. Any sort of insecurity in the region can have spillover effect on the nearby countries. The law enforcement agencies, armed forces, border control services, and other governmental entities commonly referred in Central Asian nations exhibit a tendency to prioritise short-term measures in order to tackle current challenges and mitigate immediate threats. Most Central Asian countries continue to prioritise traditional security approaches; however, there is a growing recognition among governments of the importance of early prevention mechanisms to effectively tackle the underlying causes of insecurity. The paper explores the security threats in the region and also examines why the existing security approaches and models needs to be replaced by new ones. The article also inquires why the region needs a Central Asian Security Organisation solely instituted by central Asian countries as the existing organisations in the region have outer influence and they tend to pursue their ambitions in the region through the organisations. . The paper presumes that the regional security in Central Asian region needs a collective new approach considering the region's unique security threats and also a Central Asian Security Organisation which is exclusively dedicated to integrate the region in terms of security similar to that of EEU which integrates the region economically. The study is a qualitative analysis. It inquires into existing security theories to bring in focus a need of new approach to look at central Asia's regional security. The paper is based on primary and secondary data and observations of international security approaches of various nations.

Keywords: Security, Central Asia, regional security, Central Asia Security Organisation, Security integration

A COMPETITIVE MODEL OF REGIONALISM IN EURASIA: PLAYING FIELD OR BATTLEFIELD

Ramakrushna PRADHAN & Ruma DAS, Guru Ghasidas Vishwavidyalaya University

The idea of regional integration no doubt has seemingly acquired new impetus with the onset of globalization and end of cold war yet unprecedented mushrooming of regional organizations in Eurasia turned the region the 'heart of the world 'as far as regional integration process is concerned invited the attention to look into the regional integration process in Eurasia. Despite divergent of

interests, Russia and China – proximate neighbours of Central Asia – in addition to having their regional initiatives like the Eurasian Economic Union (EAEU) and Belt and Roads Initiative (BRI) have linked their Eurasian integration projects with a strategic design to upset the European, and American regional initiatives in Eurasia. Similarly, the regional connectivity projects of Iran and India defined by an interest-driven, flexible, and regionally diversified approach further put the regional integration projects in Eurasia in a competitive model instead of having any complementarities. It is in this milieu, this paper attempts to examine the vast space of Eurasia stretching from Eastern Europe to Central and East Asia and from the Baltic Sea to the Indian Ocean turning into a crucial geo-economic chessboard of the 21st century through formation of competitive regional integration projects by rival powers and tries to understand whether Eurasia has been turned into a playing field or a battle field in this game theoretic model of regionalism and regional integration in the region.

FROM RIDICULOUS TO DEADLY SERIOUS: ICONOCLASTIC INTRUSIONS INTO ANICONIC CULTURES

M. Evren EKEN, Süleyman Demirel Üniversitesi

Recent Quran burning incidents generated a huge backlash among Muslim countries. Focusing on a wide array of similar iconoclastic practices, this paper aims to change the ways in which these acts are understood and debated via art history and Orientalism. Unlike Christianity, as Islam and Judaism are aniconic cultures, iconoclastic attempts towards these cultures are arguably Orientalist continuities capable of leading certain political issues. While Western public opinion would like to think of these acts via freedom of speech, I argue that thinking of iconoclastic acts as such in anionic cultures is a forced auto-Orientalism in nature. For instance, on the 11th of September 2012, the American Embassy in Benghazi, Libya, was attacked by a heavily armed group and left four people dead, including the US Ambassador. The onset of events that resulted in this fatal attack was triggered by a trivial low-budget film produced in the US. Such a film, however, is labelled as blasphemous to Islam, decodified and interpreted very differently in the streets of the Middle East than in the West. Despite the film's clear insignificance for the film industry and the Western audience, it suddenly gained full-speed political importance in the Middle East and hence sparked protests against the US. The wide spectrum of anti-Americanism imaginary was unleashed by a single visual cultural material through the internet and turned into a deadly hatred. How and why, however, can a single visual cultural material readily torment and mobilize the people in the Middle East against the US? In this regard, the paper first argues the importance of visual culture in international politics as a bottom-up diplomatic process strongly affecting the population. Second, it problematizes the ways in which iconic cultures force aniconic cultures to accept and adopt iconoclasm.

Keywords: Encoding/Decoding, Foreign Policy, Iconoclasm, Public Diplomacy, Orientalism, Violence, Visual Culture

BEYOND SECURITY THREAT: REVISITING THREAT PERCEPTION IN THE ERA OF POLYCRISIS

Mehmet Recai UYGUR & Fatma SEVER, SMK University of Applied Sciences

This paper provides a theoretical, ontological, and epistemological discussion on critical threat perception, exploring the complexities of the relationship between threat and security that contains ambiguity. The traditional understanding of security threat is problematic due to its inherent

relationship between threat and insecurity, which can lead to the justification of force based on incomplete and vague speech acts. The current era is characterized by a state of polycrisis, with multiple crises unfolding simultaneously, including the Russian-Ukrainian conflict, environmental disasters, and the COVID-19 pandemic. The notion of security threat is central to our understanding of these crises, but its ambiguity and ontological fallacy have important implications for our ability to respond effectively to these issue areas. The concept of security threat, which implies that threats that do not target security may exist, is a concept which, built on the traditional understanding of the military and political aspect of security. This paper argues for a more nuanced analysis of threat perception from critical perspectives, drawing on theoretical frameworks such as critical security studies, risk theory, and poststructuralist approaches. The study highlights the diversity of threat perception and calls for a more comprehensive analysis to understand the nature of threats and their impact on security. Overall, this paper argues that a critical examination of threat perception is crucial in responding effectively to the ongoing crises and in understanding the complexities of security in the era of polycrisis.

Keywords : Security Threat, Polycrisis, ambiguity, speech act.

MODERN MOB: CYBER-COMMUNICATION'S IMPACT ON SOCIAL CHANGE & ITS THREAT TO INTERNATIONAL SECURITY

Heba Anwar ENAJAH, Ibn Haldun University

Since the introduction of the world wide web and the technological advancement in computerised electronic devices, the fabric of society and socialisation has been altered, as new mediums have been introduced that have transformed human experiences. Everyday interactions have taken on a new light, especially with the subsequent introduction of social media. Despite the developments and achievements enabled by these technological and communication advancements, cyber-communication, which encompasses all forms of communication facilitated by the internet, has led to some rapid social changes, including the breakdown of and formation of new routines, radicalisation of intellectual and political spheres, and a lack of stability with everchanging norms and values in society. The question that arises here is the role of cyber-communication as a threat to international security.

Considering people's increasing reliance with technology and social media, the widespread global reach and overarching influence of these mediums, this topic is becoming increasingly important for international security. International security as an academic field is concerned with a variety of interconnected issues relating to global stability, such as wars, global economy, ideological conflicts, etc. all in the interest of maintaining mutual stability, survival, and safety in the

progressing world, which cyber-communication poses a direct threat towards. Additionally, cyber-communication aids in predicting social trends and movements, and provides data for understanding the escalation of social change. Furthermore, censorship and algorithms play a major role in manipulating social trends and spreading radicalised ideas, which poses a threat to international security as it brings into question, what sort of influences and ideologies are being broadcasted and normalised.

This research focuses on how cyber-communication can pose a threat to international security through the weaponization of the internet (for example, as a platform for extremists, terrorists, and radical ideas) and the colonisation of online platforms by economic and political actors. There is a direct interrelation between cyber-communication as a medium to manipulate state politics, leading to social instability and subsequently global instability. A literature review will be conducted to identify the role of technology and social media in instigating, escalating, and eliminating social change, and how these changes can lead to radicalisation, social instability, and an increased threat to national and international security through instigating extremism and spreading social disorder with questionable ideologies.

Keywords: Algorithms, Censorship, Cyber-communication, International Security, Manipulation, Polarisation, Social Media

HİBRİT GÜVENLİKTEN YENİNESİL BİR GÜÇ ANLAYIŞINA: HİBRİT GÜÇ

Asım ÖZTÜRK, İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Özellikle 20. yüzyıl ortaları ve takip eden dönem içerisinde teknolojiye yaşanan gelişmeler birçok alan ile, güvenlik ve güç mefhumlarını da dönüştürmüştür. Bu süreçte geleneksel anlamda mevcut olan siyaset, ekonomi ve ordu gibi unsurlar kendi içerisinde dönüşürken; uzay ve siber gibi yeni unsurların da eklenmesi ile form değiştirmiştir. Teknolojik gelişmeler ile derinleşen, uzay ve siber uzay ile genişleyen yeni düzlem devletlerin güvenlik ve güç bağlamlarının yeniden tanımlanması ile sonuçlanmıştır. Bu yeni düzlemde artık devlet unsurları ile devlet dışı unsurlar ile nizami ve gayrinizami savaşın iç içe girdiği; geleneksel yetenekler, düzensiz taktik ve oluşumlar, terörist hareketler gibi değişik savaş ve mücadele modlarının bir arada değerlendirildiği çok katmanlı ve kompleks bir savaş formu olan hibrit savaş kavramının varlığı ön plana çıkmaktadır. Hibrit savaş kavramı ilk defa Frank Hoffman tarafından 2007 yılında Conflict in The 21st Century: The Rise of Hybrid Wars isimli çalışmada yer almıştır. Hoffman zikredilen savaş ve mücadele formlarını hibrit tehdit olarak ele almışsa da hibrit güvenlik ve hibrit güç kavramlarına yer vermemiştir. Yeni yüzyılda ileri sürülen çok katmanlı hibrit savaş kavramı güvenlik ve güç kavramlarını da dönüştürmüş; çok katmanlı bir güvenlik modeli olarak hibrit güvenlik ve çok katmanlı bir güç modeli olarak hibrit güç kavramlarının kullanımını gerekli kılmıştır. Hibrit savaş ve hibrit güvenlik kavramlarının da aslında

hibrit gücün sahadaki yansımaları olduğu ifade edilebilir. Nizami ve gayrinizami güvenlik yaklaşımlarını içerisinde bulunduran çok boyutlu ve çok katmanlı kompleks bir güvenlik anlayışını tanımlamakta olan hibrit güvenlik kavramı, hibrit tehditlere karşı inşa edilmesi gereken, farklı alanlardaki tehditlere cevap verebilecek merkezi kompleks bir güvenlik kapasitesini tanımlamaktadır. Bu güvenlik kapasitesinin tesisi ise ancak hibrit bir güç kapasitesine sahip olmak ile mümkün görünmektedir. Devletler ve devlet dışı aktörler tarafından gerçekleştirilebilecek çok çeşitli ve belirsiz olası tehditler karşısında hibrit güvenliğin tesisi ve hibrit savaşın icrası, temelde hibrit güç kapasitesinin mevcudiyeti ile ilişkilidir. Gerek nizami gerekse vekalet savaşları yöntemi ile yürütülen, rakip devletlerin ve yeri geldiğinde devlet dışı aktörlerin kullanıldığı mücadele ve savaş yöntemlerinden oluşan hibrit savaşa karşılık; uluslararası ilişkilerin meşru aktörleri olan devletlerin güç kapasitelerinin mevcut şartlara uygun ve çok katmanlı olarak geliştirilmesi hibrit bir güç anlayışının inşasını gerekli kılmaktadır. Bu güç kapasitesi ile devletler hibrit güvenlik kapasitelerini inşa edebilecek ve hibrit savaşlar karşısında başarılı bir mücadele verebilecekleri bir kapasiteye ulaşabileceklerdir. Hibrit güç kavramı bir yönü ile gelişmekte olan uzay, siber, haberleşme, yapay zeka, robotik, insansız araç, savaş gibi teknolojiler ile enerji, teknoloji, çevre, gıda, toplum, kültür vb. alanlardaki gelişmeler de göz önünde bulundurulduğunda 21. yüzyılda güç mefhumunun yeniden tanımlandığı ve belirsizlik çağında sürdürülebilir güç kapasitesinin inşasının nasıl bir değerlendirme ile mümkün olabileceği sorusuna cevap niteliğindedir. Hibrit güç kavramı devletlerin kendilerine özel bölgesel ve küresel denkleme uygun isabetli analizler ile güç kapasitelerini doğru tesis edebildikleri noktada anlam kazanacak gerekli güç unsurlarının tanımlanmasına yönelik bir bakış açısını ortaya koymaktadır. Bu tebliğ daha önce hibrit savaş bağlamı göz önünde bulundurularak yazar tarafından ileri sürülmüş hibrit güvenlik kavramının ve anlayışının, hibrit gücü de beraberinde getirmekte olduğunu ileri sürmektedir. Uluslararası ilişkiler literatüründe daha önce kullanımına rastlanmamış olan, nizami ve gayrinizami güç kapasitelerini bir arada ele alabilecek çok boyutlu ve çok katmanlı kompleks bir güç formu olarak hibrit güç kavramını öne sürmekte, bu kavramı literatüre bir katkı ve öneri olarak tavsiye etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hibrit Savaş, Güç, Hibrit Güç, Güvenlik, Hibrit Güvenlik.

YENİ TEHDİTLER VE ZORLUKLARIN AFRİKA KITASININ GÜVENLİK MİMARİSİNE ETKİSİ

Gözde SÖĞÜTLÜ, İstanbul Üniversitesi

Geleneksel olarak güvenlik, şiddet tehdidi veya kullanımıyla yakından ilişkili olarak görülmüş ve askeri araçlar güvenliğin sağlanmasında merkezi bir rol oynamıştır. Soğuk Savaş'ın sona ermesinden bu yana güvenlik kavramının çerçevesi genişlemiştir. Ulusal güvenlikle ilgili olduğu düşünülen

tehditlerin kapsamı, demografik artış, hızlı kentleşme, nüfusun zorunlu göçü, salgın hastalıklar, gıda güvensizliği ve iklim değişikliğinin etkileri gibi konuları da içerecek şekilde genişletilmiştir. Bu yeniden kavramsallaştırma çabası, askeri olmayan tehditleri, günümüz dünyasında ulus-devletlerin karşılaştığı potansiyel tehditlerin değişen doğasını dikkate alan bir ulusal güvenlik söylemi ve politikasının ayrılmaz bir parçası haline getirmeyi amaçlamıştır. Afrika kıtasındaki güvensizliğin doğası, geçmişteki çatışma dinamiklerinden belirgin bir sapmayı temsil eden ve yerleşik politika mekanizmalarına meydan okuyan temel bir değişim geçirmiştir. Sömürgecilik sonrası dönem isyanlar ve ayaklanmalarla, Soğuk Savaş sonrası yıllar ise bir dizi kanlı vekalet çatışmalarıyla şekillenmiştir. Çatışmaların sayısında görece azalma görülmekle birlikte iklim değişikliği, demografik artış ve hızlı kentleşme gibi güvenlik endişelerinin bu yüzyılın ortalarına kadar Afrika kıtasının güvenlik manzarasını yeniden şekillendireceği öngörülmektedir. Afrika kıtasının küresel güvenlik açısından giderek daha önemli hale geldiği ve önümüzdeki on yıllarda da öneminin artmaya devam edeceği açıktır. Küresel nüfusun yaklaşık yüzde 16'sını temsil eden Afrika nüfusunun yüzde 60'ı 25 yaşın altındadır. Kıta nüfusunun 2050 yılına kadar iki katına çıkarak 2 milyara ulaşması beklenmektedir. Kıtanın demografik yapısının yüksek bağımlılık oranı ile artacağı göz önüne alındığında kentleşmenin artmasıyla birlikte Afrikalıların çoğunluğunun şehirlerde yaşaması ve özellikle gecekondualarda yaşayan kent sakinlerinin sayısının iki katına çıkması beklenmektedir. Öte yandan orantılı ekonomik fırsatlara sahip olmayan nüfus artışı, Afrika'da artan demografik kaygılar nedeniyle artması muhtemel bir ulus ötesi sorun olan kitlesel göçün de itici gücünü oluşturacaktır. Hızlı kentleşme, radikal örgütler ve terörist gruplar için destek riskini artırmaktadır. Bu demografik gelişmeye artan işsizlik oranları (özellikle gençler arasında) ve devlet tarafından yetersiz altyapı ve hizmet sunumunun eşlik etmesi halinde hızlı kentleşme aşırılık yanlısı grupların ortaya çıkması ve ayaklanmalar için bir zemin oluşturacaktır. Afrika kıtası, iklim değişikliği ve iklim değişkenliğinin etkilerine karşı dünyanın en savunmasız bölgeleri arasında yer almaktadır. İklim değişikliğinin beklenen tezahürleri Afrika kıtasının birçok bölgesinde sosyal ve ekonomik refah için bir dizi sonuç doğuracaktır. 2050 yılına gelindiğinde Afrika kıtasının bazı bölgeleri çok daha sıcak ve kurak olurken, bazı bölgeleri de sel baskınlarına ve yükselen deniz seviyelerine maruz kalacaktır. Kıtada tarımsal geçim kaynaklarının önemi göz önüne alındığında, bu tür gelişmeler, kırsal toplulukların siyasi olarak dışlanması ve ekonomik olarak marjinalleştirilmesinden kaynaklanan mevcut gerilimlerin şiddetlenmesine neden olabilecektir. Sonuç olarak, güvenlik tehditlerinin derinleşen ve değişen doğası Afrika kıtasında bir tehdit çarpanı olarak ulusal güvenlik çıkarları için somut bir tehdit oluşturacaktır. Diğer yandan bu gelişmeler sadece Afrika kıtasındaki güvensizliğin karmaşık nedenlerinin önemli bir unsurunu oluşturmakla kalmayıp, aynı zamanda mevcut güvensizlik biçimlerinin çoğunu karakterize eden merkezi olmayan şiddet biçimlerinin bazı modellerini ve

gelişmelerini de belirleyecektir. Bu kapsamda çalışma sıfır toplamlı yaklaşımın yerine diyalog, ortaklık ve kazan-kazan ilkeleri doğrultusunda bir güvenlik topluluğunun oluşturulması tezine dayanmaktadır. Güvenliğe ilişkin yeni tehditler ve zorluklar Afrika kıtasında barış ve güvenliğin bugünü ve geleceğine ilişkin izlenecek yol haritasını belirleme etkisine sahiptir. Çalışmada küresel güvenlik mimarisini şekillendirme potansiyeline sahip Afrika kıtasında karmaşık bir gelecek senaryosu çizen iklim değişikliği, demografik artış ve hızlı kentleşme gibi yeni tehditler ve zorlukların güvenliğe ilişkin etkileri değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, Afrika Kıtası, İklim Krizi, Demografik Artış, Hızlı Kentleşme.

SUDAN'S JOURNEY TOWARD PEACE AND STABILITY

Abdulfatah Said MOHAMED, Hamad Bin Khalifa University

Sudan has suffered from complex humanitarian crises for a long time due to the waves of protracted conflicts it has experienced, such as the South Sudan War, the Upper Nile Crisis, the Kordofan Crisis, and the East Sudan Crisis, which led to the separation of South Sudan from Sudan as an independent state, and the Darfur Crisis. Sudan also experienced a revolutionary movement that ended in April 2019 with the overthrow of former President Omar al-Bashir after three decades in power. With the outbreak of the armed conflict in Sudan on April 15, 2023, the humanitarian situation in Sudan deteriorated significantly, especially in the capital, Khartoum, due to the eruption of the conflict between the Sudanese Armed Forces led by army commander Abdel Fatah al-Burhan and Mohamed Hamdan Daqlo, known as Hemeti, the commander of the Rapid Support Forces, in mid-April 2023. This was accompanied by the killing of hundreds of civilians and the injury of more than 5,000 others. Several initiatives by the African Union and the Intergovernmental Authority on Development (IGAD) to cease fire have failed, not to mention the initiatives of the presidents of several African and Arab countries. The American-Saudi mediation was also unable to guarantee a ceasefire, as hundreds of violations of the ceasefire have occurred, which have quickly failed, and the parties have returned to the negotiating table without leading to a comprehensive ceasefire and the start of a comprehensive political dialogue to end the conflict. The ongoing conflict in Sudan has humanitarian impacts on Sudan and Sudanese people. The humanitarian crisis in Sudan has had a significant impact on the lives of the population, as the conflict has displaced more than one million people, injured more than 5,000 others, and killed hundreds. It has also led to the destruction of essential infrastructure, such as schools, hospitals, and homes. It has also caused a shortage of food, water, and electricity.

Keywords: Sudan, complex crisis, conflict inside Sudan

BETWEEN A ROCK AND HARD PLACE: INSTITUTIONS, AGENCIES AND IDEOLOGIES AT A CENTENNIAL ANNIVERSARY OF RUSSIA-TURKEY RELATIONS

Ali SARIHAN

In this presentation, I argue that agencies, institutions, and ideologies affected Turkey-Russia relations in different periods. In detail, I discuss the four different periods of Turkey-Russia relations to demonstrate the impact of agencies, institutions and both of them on the relations. First, I discuss that strong agencies but weak institutions affected 1923-1952 years since both countries were newly founded and strong leaders were ruling them both. However, second, 1952-1990 period witnessed strong institutions but weak agencies due to the Cold War conditions had no place for agencies but institutions. Third, I argue that the end of the cold war created a lost decade (1990-2002) since both states had both weak agencies and weak institutions. Lastly, strong bilateral institutions and strong agencies controlled the 2002-2023 periods since strong leaders and leader -led institutions controlled relations.

In summary, my presentation discusses that as history shows agencies and institutions play important roles in Russian and Turkish relations. Moreover, in the near future, agencies and agency-led institutions will continue to control the relations. Since, then, both Russia and Turkey have been ruled by strong leaders and the leaders play the role of the agency.

THE GLOBAL DIGITAL ORDER AND THE OPPORTUNITIES FOR ASIA TO BRING BALANCE BETWEEN THE EAST AND THE WEST

Ana YOUSEFIAN, Azad University

Global order is a focal point for explaining, analyzing and predicting global trends. Ian Bremmer, the American political scientist and the founder and head of the Eurasia group recently depicted the world through different orders, two of which is the multi-polar economic order and the digital order that incase China and the United states continue their forceful assertion will lead to a bipolar digital order. The research question of this paper is whether the new emerging orders is capable of harmonizing and unifying the East as a key player in the virtual and digital world under one umbrella. To reach an answer the constructivist theory is applied since the constructivists believe in the presence of various structures in the world system, a material and a normative one. To be more precise the world orders comprise units, structure, process and external rules. Therefore, it is hypothesized that at this time that China is a determining power in Asia both economically and digitally there rest opportunities for bringing harmony to Asia regarding identity in order to level the playing field between the East and the West. This research is qualitative and it involves non- numerical data such as texts, podcasts, web casts therefore a secondary research.

Keywords: Global order, digital order, economic order, Asia, the East and the West

THE POTENTIAL CONFLICT BETWEEN TRANSPARENCY & NATIONAL SECURITY WITH ARTIFICIAL INTELLIGENCE APPLICATIONS IN THE JUDICIARY

Nurhayat BEKIR, Ibn Haldun University

Public institutions and organizations have begun utilizing AI applications not only in the field of national security and surveillance, but also in the field of judiciary. Applications of Artificial Intelligence (AI) are now being employed more frequently in the legal sector. Along with these enforcements, such as AI as an assistant in the judiciary, the prospect of AI judges is also brought up. Spreading the use of AI technology in this field has also been on the agenda of the international organizations including EU, and in this respect, legislative studies pertaining to AI have been initiated. The sui generis nature of AI applications carries the risk of creating “black” areas in judicial applications. AI applications used in the judiciary can sometimes give discriminatory results. The reason for this cannot always be determined exactly, but sometimes intensive studies are required in the system to detect it. For this reason, international organizations emphasise the principle of transparency to prevent this risk from causing violation of rights in contradiction with the principle of legal certainty. However, there is another risk, which is that sharing the confidential software used in the judiciary with the public in accordance with the principle of transparency will lead to situations that may create a threat to national security. This study will firstly examine the use of AI applications in judiciary and will explain the problem of the emergence of results that violate fundamental rights and freedoms arising from these applications. Then, it will elucidate the legal studies in the EU in this field. EU documents, especially the European Code of Ethics on the Use of Artificial Intelligence in Judicial Systems developed by European Commission for the Efficiency of Justice (CEPEJ), are used to examine the responsibilities of public institutions and organizations arising from the use of AI applications in the judicial system. Finally, in this context, it will discuss how this negative practice can be removed without taking steps contrary to national security within the scope of the principle of transparency.

Keywords: Artificial Intelligence and Law, Judge Robots, Artificial Intelligence and National Security, Cybersecurity in Judiciary

BELİRSİZLİKLER ÇAĞINDA GÜVENLİĞİN SAĞLANMASINDA TEKNOLOJİNİN YERİ: ABD’NİN YAPAY ZEKÂ POLİTİKASI

Sertaç Canalp KORKMAZ

Uluslararası ilişkilerin hâkim paradigması olan realizme göre merkezi otoritenin bulunmadığı uluslararası sistemde devletler birbirilerine güvenmediği için güvenliklerini sağlamaya büyük önem vermektedir. Bu sebeple güvenliğin sağlanması devletin birincil amacı haline gelirken, güvenliğin

sağlanması için de askeri gücün artırılması önem kazanmaktadır. Güvenliğini sağlamak için askeri gücünü artırmayı seçen devletlerin güçlü bir ekonomiye sahip olmaları güvenliğin sürdürülebilirliği açısından bir zorunluluk haline gelmiştir. Diğer yandan güçlü olma tercihinde bulunan bir devletin teknoloji alanında söz sahibi olması ve mümkünse ithal eden ülke olmak yerine bu teknolojiyi geliştiren, uygulayan ve ihraç eden ülke olması küresel sistemdeki yeri itibarıyla ulusal güvenliği açısından önemli bir koşul haline gelmektedir. Belirsizliklerin artış gösterdiği, tehditlerin çeşitlendiği bir ortamda devletler için riskleri hesaplamak, tehditleri öngörmek ve mücadele etmek eski kadar kolay olmamaktadır. Gerek risk ve tehditlerin hesaplanmasında gerek bu risk ve tehditlerle mücadele sürecinde uzun yıllardır salt insana dayalı bir süreç söz konusudur. Ancak belirsizliklerin artış gösterdiğini yirmi birinci yüzyıl şartlarında insan faktörünün karşılaşılan her problemi takip ve mücadele etmesi neredeyse imkânsız hale gelmiştir. Bu sebeple, güvenlik alanında hatayı minimize etmek amacıyla karar destek sistemlerinden muharip araçlara kadar uzanan alanda teknolojinin desteğine açık bir şekilde ihtiyaç duyulmaktadır. Bu noktada ise devreye eğitimden sağlığa, ekonomiden tarıma, ulaşımdan haberleşmeye kadar uzanan alanda dönüştürücü bir rol üstlenmeye başlamış olan yapay zekânın savunma ve güvenlik alanlarında kullanımı devreye girmektedir. Yirmi birinci yüzyılda da küresel ekonomik, teknolojik ve askeri üstünlüğünü sürdürmek için yapay zekâ ABD tarafından stratejik bir araç olarak kabul edilmiştir. Yapay zekâyı küresel güç mücadelesi bağlamında da önem veren ABD, bunu savunma ve güvenlik alanına halihazırda yansıtmış durumdadır. Her geçen gün yapay zekâyı yönelik düzenlenmelerini artırırken, diğer yandan da silah ve teçhizat sistemlerinde yapay zekâ içeren ürünleri kullanmaya başlamış durumdadır. ABD'nin yapay zekâyı stratejik önem vermesinin önemli nedenleri arasında Asyalı iki küresel rakibi olan Rusya ve Çin'in de kendisine önemli hedefler koymuş olması bulunmaktadır. Öyle ki bir yanda Putin "Yapay zekâ alanında tekelleşen dünyayı yönetir" mottosuyla Rusya için yapay zekâ hedeflerini tayin ederken, Çin ise 2030 yılına gelindiğinde yapay zekâ alanında dünyanın bir numaralı ülkesi olmak istediği ifade ederek lider ülke olmak istediğini göstermiştir. Ayrıca devlet dışı (silahlı) aktörler de yapay zekâ araçlarından yararlanarak kapasitelerini geliştirmeye başlamışlardır. Tüm bu gelişmeler ABD açısından dikkate alındığında, yapay zekânın ABD ulusal güvenlik ekosisteminin önemli bir parçası haline geleceği beklentisi şaşırtıcı bir gelişme değildir. Bu çalışmada ise öncelikle içerisinde bulunduğumuz çağdaki belirsizliklerin ne tür risk ve tehditler yarattığı, teknolojinin bu tehditlerin neresinde olduğu tanımlanacak olup; ardında da ABD'nin bu risk ve tehditlere karşı yapay zekâyı nasıl kullandığı betimleyici bir şekilde ele alınacaktır.

Anahtar kelimeler: Belirsizlik, Güvenlik, Yapay Zeka, Teknoloji, ABD

KÜRESEL KÜLTÜREL DÜZENSİZLİKLERİN ULUSLARARASI GÜVENLİK TEHDİTLERİ KAPSAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ

Zeynep Elçin KAMALAK, Hasan Kalyoncu Üniversitesi

Küreselleşmenin etkisiyle uluslararası alanda pek çok konuda değişim ve dönüşüm yaşanmıştır. Yaşanan değişimler kültürel açıdan bir takım düzensizliklere yol açarken, aynı zamanda küresel ve toplumsal birçok güvenlik tehdidinin oluşumuna da etki etmiştir. Küreselleşmenin toplumlara ve onların taşıdığı kültürlere büyük etkisi olmuştur. Küreselleşme, farklı kültürlerin etkileşimini artırmış olsa da, bu durum aynı zamanda kültürel düzensizlikleri de beraberinde getirmiştir. Küreselleşmenin kültüre etkisi ile farklı kültürler arasındaki etkileşim, bazı evrensel değerler, normlar ve kültürel öğeler daha geniş bir zeminde yayılmıştır. Kültürel çeşitlilikler potansiyel kültürel düzensizliğe neden olmuştur. Bu noktada kültürel çeşitlilik ve farklılıklar, hem zenginlik kaynağı olabileceği hem de potansiyel güvenlik riskleri taşıdığı anlayışı üzerinde, uluslararası istikrarın sağlanması açısından hayati öneme sahip olmuştur. Tartışılmalı güncel dünya meseleleri küreselleşme yatağında toplumları ve onların kültürlerini etkileyerek uluslararası güvenlik tehdidi oluşturmuştur. Küresel düzeyde pek çok karmaşık sorun, kültürel düzensizliklerin artışına yol açarak uluslararası güvenlik tehditlerini ciddi şekilde artırmıştır. Kültürel düzensizliklerin küresel sorunlar bağlamında güvenlik tehdidi oluşturması da yeni küresel düzensizliklere işaret etmiştir. Yeni küresel düzensizlikler siyasi, ekonomik, çevresel veya sosyal alanlarda ortaya çıkmış ve uluslararası topluma etki etmiştir. Teknoloji, iklim, insan hareketleri, eşitsizlik, pandemi ve afetler ışığında şekillenen yeni küresel düzensizlikler kültürel düzensizliklere yol açmıştır. Yeni küresel düzensizliklerin sebep olduğu etkiler aynı zamanda yeni dünya düzeninin şekil almasında da etkin rol oynamıştır. Küresel sorunların kültürlere olan etkileri toplumlar üzerinde zamanla iç içe geçmiş sorunlara işaret ederken, ortaya çıkan güvenlik tehditleri de yeni küresel kültürel düzensizlikler için zemin hazırlamıştır. Bu çalışmanın amacı uluslararası ilişkiler disiplininde tartışılan güncel dünya meselelerinin, küresel kültürel düzensizlik yarattığı yönünde değerlendirme ortaya koymaktır. Çalışma, kültürel düzensizliklerin oluşum dinamiklerini, uluslararası güvenlik tehditleri üzerindeki derin etkilerini ve bu tehditlere karşı stratejik yaklaşımların geliştirilmesi gerekliliğini incelemeyi hedeflemiştir. Çalışmada nitel araştırma yönteminden faydalanılmış, fenomenolojik yaklaşım perspektifi ışığında kültürel düzensizliklerin uluslararası güvenliği nasıl etkilediği incelenmiş ve bu tehditlere karşı nasıl çözüm yaklaşımları geliştirilebileceği önerilmiştir. Çalışmanın ilk bölümünde yeni küresel düzensizlikler genel maddeler halinde sunulmuş, ikinci bölümde ise, yeni küresel düzensizliklerin yarattığı küresel kültürel düzensizlikler güncel dünya meseleleri üzerinden değerlendirilmiştir. Üçüncü bölümde uluslararası güvenlik tehditleri ele alınarak, küresel düzensizlikler üzerinden ve küresel kültürel düzensizlikler bağlamında değerlendirilmiştir. Son bölümde ise, çözüm yaklaşımları

ve uygulanabilecek stratejiler kapsamında kültürel düzensizliklerin uluslararası güvenlik tehditleri perspektifinde değerlendirilmesi yer almıştır. Uluslararası toplum güvenliğini etkileyen terörizmden savaş ve çatışmalara, yapay zeka ve siber güvenlikten iklim değişikliği ve çevresel tehditlere, nükleer silahlardan silahlanma yarışlarına, göç ve insan hareketlerinden sosyal ve ekonomik eşitsizliğe kadar pek çok güvenlik tehdidinin temelde küresel kültürel düzensizliklerle ilişkili olduğu ortaya konmuştur. Çalışma, kültürel düzensizliklerin uluslararası güvenliğe nasıl bir tehdit oluşturabileceğini anlamak ve bu tehditlerle başa çıkmak maksatlı gerekli adımları atmak için önemli bir çerçeve sunmuştur. Çalışma aynı zamanda kültürel düzensizliklerin yarattığı uluslararası güvenlik tehditlerini hafifletmek ve çözmek amaçlı farklı çözüm önerileri sunmak bakımından önem teşkil etmiştir. Bu bağlamda, kültürel düzensizliklerin yarattığı güvenlik tehditlerine karşı etkili çözüm yaklaşımları kapsamında kültürel diyalogun, eğitimin, medyanın ve diplomasinin stratejik kullanımı ön plana çıkmıştır. Küresel kültürel sorunlara, iyi yönetilen bir kültür diplomasisi ile çözüm önerileri getirilebileceği ve oluşabilecek kültürel düzensizliklerin kontrol altına alınabileceği gerçeği ışığında kültürel diyalogun önemli rolüne dikkat çekilmiştir.

Keywords: Küresel Düzensizlikler, Kültürel Düzensizlikler, Kültürel Diplomasi, Uluslararası Güvenlik Tehditleri.

ONTOLOJİK GÜVEN(SİZ)LİĞİN TÜRKİYE'DE SEÇMEN DAVRANIŞI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ:14 MAYIS 2023 SEÇİMLERİ ÖRNEĞİ

Canan KATILMIŞ, İnönü Üniversitesi

İlk kez İskoç psikiyatrist Laing tarafından *The Divided Self: An Existential Study in Sanity and Madness* adlı kitabında kullanılan ve İngiliz Sosyolog Anthony Giddens'in *The Constitution of Society* adlı kitabında detaylandırılan ontolojik güvenlik kavramı, “sosyal aktörlerin kendi devamlılığını sürdürebilmek için bir öz kimliğe (anlatıya) ihtiyaç duyduğu” temel düşüncesi üzerinden bireysel düzeyde ifade edilmiştir. Bu öz kimlik, bireylerin “kim olduğu, nerden geldiği ve gelecekte nerede olacağına” dair istikrarlı ve devamlı olmasını istedikleri bir güvende olma hali üzerine bina edilmektedir. Dolayısıyla ontolojik güvenlik, içsel bir mevcudiyete sahip olarak bireylerin özerk ve üniter olan kimliklerinin güvenliği üzerine kuruludur. Bu alternatif bakış açısı bireyin güvenliğini sadece “hayatta kalma” olarak değil, “yaşamı belirleyen tehditlerden bir miktar özgürlük ve seçim yapma alanı” şeklinde tanımlayarak farklı disiplinlere ve güvenlik araştırmalarına önemli katkılar sunmaktadır. Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler disiplini içerisinde de önemli bir yer edinen kavram; bireyler gibi devletlerin ve toplumların siyasi davranışlarının şekillenmesinde öz kimliklerinin ve öz kimliklerinin altında yatan sosyo-psikolojik dinamiklerin önemli etkileri olduğunu ortaya koymaya çalışmaktadır. Kavram bu haliyle, güvenlik çalışmalarının politik

davranışları açıklamada yetersiz kaldığı konulara alternatif bir bakış açısı sağlayarak, kimliği güvenlik analizine dâhil etmektedir. Bunu, aktörlerin “fiziksel” veya “maddi” güvensizlikleri söz konusu olduğunda dahi kimliklerine uyumlu davranışlar gösterebilecekleri temel vurgusu ile ortaya koymaktadır. Alanyazında etkili olan ontolojik güvenlik çalışmaları, yoğun kaygı ve belirsizlik dönemlerinde bireylerin ontolojik güvenlik ihtiyaçlarını karşılamak için öz kimliklerinin güvenliklerini sağlayabileceklerine inandıkları herhangi bir kollektif kimlik çatısı altına sığınma eğiliminde olacaklarını ifade etmektedir. Özellikle kitlesel travmaya maruz kalan toplumlarda istikrarsızlığın yoğun güvensizliğe yol açtığı, bu durumlarda ise kimliklerin, bireylerin güvensizliklere karşı politik davranışlarını şekillendirmede daha etkili bir değişken olduğu belirtilmektedir. Böyle dönemlerde bireyler değişime daha az açık, belirsizliklere karşı ise daha az toleranslı davranmaktadır.

Bu bağlamda çalışmanın amacı; Türkiye’de seçmen davranışlarının şekillenmesinde ve Türk siyasetini anlamada ontolojik güven(siz)liğin önemli bir faktör olduğunu ortaya koymaktır. Çalışmada, ontolojik güven(siz)liğin Türkiye’de siyasi davranışların şekillenmesinde iyi ya da kötü bir güç olabileceği savunulmaktadır. Bu nedenle çalışmada, öncelikle ontolojik güvenliğin ana argümanlarının ve duygularının tanıtılması hedeflenmektedir. Sonrasında ontolojik güvenlik ve kimlik arasındaki ilişki irdelenerek, bu ilişkinin Türkiye’de seçmenin tutum ve davranışlarını nasıl şekillendirdiği analiz edilemeye çalışılacaktır. İkincil verilere dayanan araştırmanın kuramsal kesimi, ontolojik güvenlik ile ilgili ulusal ve uluslararası alanyazınındaki tanımlamalar üzerinden kuramsal bir çerçeve üzerine oturtulacaktır. Türkiye’de siyasi seçmen davranışının şekillenmesinde ontolojik güven(siz)liğin etkili bir faktör olduğu temel argümanı ise; Türk siyasal hayatında ulus devletin oluşumu sürecinden itibaren süregelen beka endişesi, 1980 sonrasında oluşan toplumsal travmalar, sorunlar ve açmazlar ile uyumlu gelişen ontolojik kaygıların, Türkiye’de seçmenin davranışlarını mevcut iktidarın korunması noktasında nasıl yönlendirdiği üzerinden analiz edilecektir. Bu ontolojik kaygılar ile uyumlu olarak 14 Mayıs 2023 seçimlerinde iktidar kanadının yürüttüğü “pragmatik” siyasetin, muhalefet kanadının yürüttüğü ve seçmeni harekete geçirmeyen “akim” siyasete galip gelerek, toplumda güçlü bir lider tarafından sağlanan ulusal istikrar arayışını nasıl arttırdığı sorusuna cevap aranmaktadır. Çalışmada nitel araştırma yöntemleri kullanılmakta, mantıksal muhakeme içerisinde ise, tümevarım araştırma yaklaşımı benimsenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye, Kimlik, Güvenlik, Ontolojik Güvenlik, Seçmen Davranışı.

GLOBAL RIVALRY OR MORAL IMPERATIVE? WHAT DRIVES CHINA'S STANCE ON SYRIA IN THE UN SECURITY COUNCIL

Ali BALCI, Sakarya University

China's veto use in the UN Security Council (UNSC) concerning the Syrian civil war has become a point of scholarly contention. While some attribute China's actions to its promotion of international norms, others posit that alliances with countries like Russia and regional interests are at play. Through empirical analysis of China's voting records in the UNSC on Syria, this study provides strong evidence supporting the notion that China is influenced more by its relationships with global powers like the US and Russia, rather than regional or normative considerations. The research offers fresh insights into the motivations behind China's foreign policy choices, particularly in the context of complex global and regional political landscapes.

Anahtar kelimeler: China, Syrian Civil War, UN Security Council

FROM FOE TO HERO UNDER A DECADE: HOW TURKEY BECAME AN ALLY WITH THE ARABS OF THE MIDDLE EAST

Furkan Halit YOLCU, Sakarya University

Since the Turkish Republic's foundation, Turco-Arab affairs have been a hotbed of tensions and diplomatic crises. Most recently, the Arab Spring started in 2011 and increased the tension in the affairs to an extreme. With the formation of two new blocs with Saudi Arabia and Qatar on each side, Türkiye failed to follow a balanced foreign policy due to several reasons. Nevertheless, Türkiye decided to side with Qatar for the long term and kept its endeavor to rejuvenate its affairs with Saudi Arabia and the United Arab Emirates. After the 2017 Qatari crisis, countries including Türkiye, Saudi Arabia, Qatar, United Arab Emirates, and Egypt found themselves in a zero-sum game. This crisis took more than 5 years to heal in the diplomatic arena and other shocks like the assassination of Jamal Khashoggi an embargo on Turkish exports several times, the closing of the airspaces, etc. pushed the time for a closure between these countries. Turkish President Erdogan's latest tour in the Middle East has proven that these countries now have a very different roadmap in front of them. The agreements on defense exports, other trade goods, and infrastructure deals between these countries, except Egypt, signal a very positive and region-oriented management of affairs for the future. This study focuses on this aspect of the timeline and tries to predict how this move can forge an alliance in the Middle East. Democrat US Presidents have always pushed Middle Eastern actors to find their own solutions to their own problems. With US President Joe Biden's term, it has become a reality where the Middle

Eastern countries sought actual alternative ways to create a profound security complex. Is it possible for these countries to agree on their conflictual interests and overcome them for a perpetual balance of power? Or are we observing a transitional period with multi-polarity which will eventually lead to a regional leader exerting control over the other members? This paper will deny or approve that there is a possibility for this alliance to be formed and to stay benevolent for its members. There will be an inquiry into alternatives against this alliance considering each country's interests and historical state behavior.

DEADLOCK IN LEBANESE POLITICS: HOW IS THE COMPETITION OF REGIONAL AND GLOBAL ACTORS AFFECTING THE CRISIS IN LEBANON?

Talha İsmail DUMAN, Sakarya University

Lebanese politics is facing a deepening crisis due to the failures in attempts to form a government and elect a new president, as well as the recent economic crisis. Considering that there are 18 sectarian groups that are officially represented in the Lebanese Parliament and that the majority of these groups have relations with regional or global actors, it is possible to say that the share of foreign actors corresponds to an important place in the tensions in Lebanese politics. While the polarization between pro-Syria/Iranian-backed 'March 8 coalition' and pro-Saudi/Western-backed 'the March 14 coalition' has become more acute, it is seen that no permanent steps can be taken to change the political system based on sectarian affiliations. In this regard, this paper examines the impact of regional and global politics in the policy-making of Lebanese actors. The main research question is as follows: what is the impact of the competition in regional and global politics on the Lebanese political order? By referring the process tracing method and comparative analysis, the deadlocks that emerged in the country's politics due to the disagreements between the parties after Syria's withdrawal from Lebanon in 2005 are tried to be explained and the impact capacity of local actors in solution strategies is revealed by comparing different crisis periods. In this context, the vulnerabilities of the main dynamics that determine the relations of Lebanese actors with regional and global powers are also detailed. The findings of the paper reveal that if the current order in Lebanon continues, a political process in which the interventions of external actors are prevented will not be possible and larger crises may lock the country's politics. It is clear that this process, which is not expected to trigger a civil war like in the past, will not allow a healthy civil society will. In this framework, the most permanent solution for Lebanon will be to change the political order based on sectarian quota and to strengthen state functions with the consensus of local actors.

Keywords: Global politics, Lebanese politics, March 8 Alliance, March 14 Alliance, political crisis

WHEN THE WEST HURTS: UNDERSTANDING ALGERIAN FOREIGN POLICY IN NORTH AFRICA AND BEYOND

Berkan ÖZGÜR, Sakarya University

Algeria has consistently adhered to a foreign policy framework based on normative principles such as the Third Worldism, self-determination of peoples, and non-interference in other countries' domestic affairs since its attainment of independence. Moreover, it has successfully managed to strike a delicate equilibrium between the West and the states that has challenged the Western dominance, including Russia, China, and Iran. This achievement has transpired despite the emergence of heightened tensions among major global powers during the early 2000s. In doing so, Algeria's approach has been marked by its self-perception as neither an ally nor averse to alignment with any singular great power. Rather, it has demonstrated a propensity for strategic partnership in particular context or period. For instance, Algeria led by Bouteflika (1999-2019) positioned itself as strategic cooperator of the United States in North Africa, during which both entities cooperated in countering Islamic extremists within Sahara region during the 2000s. Following this phase, approximately a decade later, the country's strategic trajectory underwent a notable shift by forging strategic partnership with Russia when it comes to energy prices or armament. However, the paradigm shift in Algeria's foreign policy trajectory has been perceptible under the leadership of President Tebboune. This recalibration is a response to the amplification of geopolitical tensions among global powers and their potential implications for Algeria's national security. Effectively, Algeria has found itself constrained in the exercise of its customary foreign policy posture, as the international political landscape becomes increasingly fraught with tension. Under such a burning atmosphere, Algerian decision-makers have embarked upon a course of action aimed at reducing Algeria's reliance on Western influence. Notably, Algeria's inclusion within the BRICS has coincided with its active participation in joint military exercises alongside the Russian and Chinese armed forces. These exercises were not confined solely to the territories of Russia and China, but also extended to regions proximate to Morocco—an ally of the United States. Evidently, Algeria, a state historically circumspect in forging close alliances, has recalibrated its foreign policy orientation to foster deeper engagement with nations that diverge fundamentally from Western perspectives. This strategic shift bears significance not only for Algeria's foreign policy trajectory but also for the strategic maneuvers of major powers in Africa and beyond. In this light, the present study examines factors driving Algerian foreign policy and their implications on the broader global geopolitical landscape.

Keywords: Algeria, North Africa, BRICS, Foreign Policy.

SOĞUK SAVAŞ'IN ARDINDAN "YENİ DÜNYA DÜZENİ": İSTİKRAR VE İSTİKRARSIZLIK UNSURLARI

Muzaffer Ercan YILMAZ, Necmettin Erbakan Üniversitesi

1990'ların başında Soğuk Savaş'ın bariz şekliyle sona ermesinin ardından dünya yeni bir şekil almaya başlamıştır. Soğuk Savaş dönemine damgasını vuran iki kutuplu uluslararası sistem son bulmuş, "yeni dünya düzeni" Batı dünyası ve onun lider gücü konumunda bulunan ABD önderliğinde yeniden yapılanmaya, ya da yapılandırılmaya başlanmıştır. Ancak bu yapılanma, düzen olduğu kadar düzensizliği, istikrar unsurları yanı sıra istikrarsızlık girdilerini de beraberinde getirmiştir. Bir yandan uluslararası entegrasyon ve karşılıklı işbirliği trendi artarken, dolayısıyla devletler arası çatışma riski azalırken, diğer yandan yeni tehdit odakları ortaya çıkmıştır.

Soğuk Savaş perdesinin kapandığı yaklaşık otuz yılı aşkın bir dönemin ardından bu çalışmanın amacı, Soğuk Savaş sonrası oluşan bu "yeni dünya düzeni" hakkında genel bir değerlendirme yapmak, söz konusu düzenin istikrar ve istikrarsızlık unsurlarını tartışmaktır. Bu kapsamda sırasıyla, yeni uluslararası sisteme ilişkin özellikler, uluslararası arenada istikrar oluşturu ana eğilimler ile barışa yönelik yeni tehditler başlıkları irdelenecektir. Çalışmayı sonlandırırken, uluslararası işbirliği ve çatışma bağlamında dünyanın olası geleceğine ilişkin bir takım öngörülere de yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Soğuk Savaş Sonrası Dönem, Yeni Dünya Düzeni, Yeni Uluslararası Sistem, Küresel İstikrarsızlık Odakları, Küresel İstikrar Unsurları

TWITTER DİPLOMASİSİ ÜZERİNDEN TÜRKİYE-İRAN İLİŞKİLERİNİ ANLAMAK: ERDOĞAN VE RUHANI DÖNEMLERİ

Yusuf SAYIN, Necmettin Erbakan Üniversitesi

Teknolojideki gelişmeler gündelik yaşamın her alanını etkilediği gibi uluslararası ilişkileri ve diplomasi alanlarını da etkilemiştir. Sosyal medya yeni bir diplomasi alanı olarak kendini göstermiştir. Twitter, sosyal medya platformu olarak hayatın her alanında iletişim aracı olarak kullanılmaya başlanmıştır. Diplomasi ve devletlerarası siyasi ilişkiler de Twitter'ın sağladığı kolaylaştırıcı ve karşılıklı etkileşimi sağlayıcı karakteristiğinden nasibini almıştır. Bu çalışmada, Twitter diplomasisi (Twipdiplomasi) üzerinden Türkiye- İran ilişkileri anlaşılmaya ve analiz edilmeye çalışılmış; Erdoğan-Rouhani dönemlerinde (2013-2020) sanal bir diplomasi platformu olarak Twitter üzerinden yapılan paylaşımlarla ikili ilişkiler analiz edilmeye çaba gösterilmiştir. Türkiye ve İran cumhurbaşkanları, dışişleri bakanları ve bakanlıklar arasında gerçekleşen belli başlı bazı yazışmalar incelenmiş; söz konusu kişi ve kurumların Twitter mecrasında yer alan söylemleri

üzerinden Türkiye-İran ilişkileri açıklanmaya çalışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Diplomasi, Türkiye, İran, Dijital Diplomasi, Twitter

REFAH PARTİSİ ve SOMALİ'YE İNSANİ MÜDAHALE: İKİLEM ve SÖYLEM ARASINDA İÇ VE DIŞ POLİTİKANIN ETKİLEŞİMİ

Ahmet Göksel ULUER, Necmettin Erbakan Üniversitesi

1991 yılında Somali'de patlak veren ve yaklaşık otuz yıl süren iç savaş, Soğuk Savaş sonrası düzenin önemli mekanizmalarından olan insani müdahalenin gündeme geldiği ilk örneklerdendir. Aralık 1992'de Birleşmiş Milletler (BM) Güvenlik Konseyi'nin 794 sayılı kararı uyarınca oluşturulacak askeri misyona, Türkiye'nin de destek vermesi gündeme geldi ve meclis bu tezkereyi kabul etti. Hatta Korgeneral Çevik Bir, 1993 ile 1995 yılları arasında BM askeri misyonunun komutanı olarak görev yaptı. Bu çalışma, Somali misyonuna karşı Refah Partisi'nin tavrını analiz etme iddiasındadır. Aynı tezkerenin ikinci maddesi, Bosna'ya olası bir uluslararası misyonun oluşturulması durumunda da Türk ordusunun destek vermesini öngörmektedir. Buna karşın, tezkere görüşmelerinde mecliste muhalif tavır takınan ve olumsuz oy kullanan başat siyasi odak Refah Partisi'dir (RP). Halbuki tezkere, kâğıt üzerinde, yeryüzündeki tüm Müslümanlara karşı zulmü eleştiren ve Müslüman ülkeler arası özel bağlar tesis edilmesi gerektiğini savunan muhafazakâr-mukaddesatçı bir söylem benimseyen RP için "savunulması gereken" bir talep gibi görünmektedir. Bu noktada RP'nin dış politika izlediği önem kazanmaktadır ve bu çalışma RP özelinde muhafazakâr-mukaddesatçı Türk kamuoyunun dış politikaya bakışını incelemeye odaklanır. RP için söz konusu müdahalenin sonucunda Müslümanların zarar görmesinin engellenecek olsa dahi, müdahaleyi yapan aktörler çok daha önemlidir. O aktör de dünyanın tüm hükümetlerini manipüle edebilme kapasitesine sahip küresel bir güç olarak konumlandırılan Amerika, siyonistler ve emperyalistlerdir. Böylece RP'nin askeri müdahale karşısındaki tutumu, aynı zamanda iç politikadaki söylemini pekiştirecek bir rol oynar. Zira RP'ye göre söz konusu kararı veren Türk hükümeti "Batı taklitçisi" ve "kuvveti üstün tutan" partilerden oluşmaktadır ve dış güçler neyi "emrederse" onu uygulamaktadırlar. Öyle ki muhafazakâr-mukaddesatçı yayınlarda Türk hükümetinin Somali'deki konumu "baş figüran" ve "baş tetikçi" gibi sıfatlarla nitelendirilir. Dolayısıyla RP, en hassas oldukları Müslüman mazlumlar söz konusu olsa dahi, zulme son verecek elin kim olduğunu önemser ve iç politikada "Hakkı üstün tutan" ve "taklitçi olmayan" RP hükümetinin gerekliliğinin altını çizer. Bu çalışma, insani müdahale operasyonlarının ilk örneklerinden olan Somali misyonunun Türkiye'de muhafazakâr-mukaddesatçı çevrelerde oluşturması muhtemel ikilemi ele alarak, RP özelinde oluşturulan muhalif söylemi meclis tutanakları, parti mensuplarının söylemleri ve dönemin dergileri üzerinden analiz etmekte ve bu

söylemi, iç ve dış politika etkileşimi/ilişkisi üzerinden yorumlamaktadır.

Keywords: Refah Partisi, Somali, Türk dış politikası, söylem analizi, Türk dış politikası

İNGİLİZ HEGEMONYASINDAN AMERİKAN HEGEMONYASINA:

DOCTOR WHO VE STAR TREK

Büşra YILMAZ, Necmettin Erbakan Üniversitesi

Uluslararası İlişkiler (Uİ), tarihten ve konjonktürel olaylardan mühlhem alan büyük teorik tartışmalar sonucu büyüyen ve sinema gibi yeni çalışma alanlarını bünyesine katan önemli bir disiplindir. Sinema ve televizyon; yumuşak güç, propaganda ve jeopolitik gibi çeşitli kavram ve olgular açısından analiz konusu yapılarak disiplinin konusuna dahil edilmektedir. Bu açıdan sinema Uİ disiplininin farklı kavram ve teorilerinin somut olarak analiz imkânı sunan başka bir alan oluşturmaktadır ve sanat ile Uİ disiplini arasında önemli bir köprü görevi görmektedir. Uİ genel olarak “uluslararası barış ve güvenlik nasıl sağlanır?” sorusuna cevap aramaktadır. Bu minvalde büyük güçlerin yükselişi ve düşüşü, savaşların sebebi ve gücün muhafazası üzerine odaklanmaktadır. Hegemonya kavramı da güç maksimizasyonu ve meydan okuyuculara karşı geliştirilen stratejileri içermektedir. Rızaya dayalı ya da tahakküm gücüne dayanan hegemonya kavramı disiplinin süreç analizini yaparken önemli bir kavramsal çerçeve sunmaktadır. Bu minvalde konjonktür başta olmak üzere İngiliz ve Amerikan hegemonyası arasında bazı farklar bulunmaktadır. Amerikan hegemonyası soğuk savaşın getirisi olan uluslararası sistemin çift kutuplu yapıdan tek kutuplu yapıya dönüştüğü konjonktürde ortaya çıkmış olup meydan okuyucuların çok kutuplu dünya şemsiye altında ortak paydada buluştukları bir konjonktürde hayatını idame ettirmektedir. Amerikan hegemonyasında küreselleşme ve devlet dışı aktörler ve buna bağlı olarak küresel yönetim gibi küreselleşme ürünü olan önemli kavram ve olguların daha yaygın olduğu görülmektedir. İngiliz hegemonyası ise sömürgeciliğin yaygın olduğu bir dönemde ve görece daha az aktörün bulunduğu bir ortamda vuku bulmuştur. Bu bildirinin amacı Amerikan ve İngiliz hegemonyasının yansımalarını *Star Trek* ve *Doctor Who* dizileri vesilesiyle analiz etmektir. Her iki dizide soğuk savaşın hem tırmandığı hem de yumuşamaya geçtiği 1960’lı yıllarda seyircisiyle bulmuştur. *Star Trek*, Amerikan hegemonya örneği olarak oluşturduğu gezegenler arası ilişkiler ile daha doğrudan bir yaklaşım benimserken İngiliz hegemonyasının nüansı olarak görebileceğimiz *Doctor Who* dizisinin Doktor karakteri bünyesinde daha dolaylı bir yaklaşım benimsediği sonucuna varılmıştır. Böylelikle hegemonya hem dizilerin kendi içerisinde oluşturduğu evrende hem de seyirciye sunduğu Uİ ortamında kendine yer bulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası İlişkiler, Kültürel Hegemonya, Star Trek, Doctor Who

ISTANBUL INSTITUTE FOR ADVANCED STUDIES ROUNDTABLE

Rivalry and cooperation in South Caucasus: prospects and challenges

Cenap ÇAKMAK, Anadolu University; Murat USTAOĞLU, İstanbul University; M. Cüneyt ÖZŞAHİN, Necmettin Erbakan University; Zehra KORKMAZ KÖKDERE, Necmettin Erbakan University; Sait BOZİK, İstanbul University; Murat İSTEKLİ, İstanbul University; Büşra ÇİL, İstanbul University

With the dissolution of the Soviet Union, the Caucasus has become a region that has long been characterized by instability. To accurately assess the internal dynamics of the region, it is imperative to consider regional and sub-regional balances. In the South Caucasus inter-state conflict emerges as much a determining factor as separatist movements. The recent conflicts between Russia and Georgia in 2008, and Azerbaijan and Armenia in 2022 have changed the overall balance in the South Caucasus. Paradoxically, the emerging balances and mushrooming order also open avenues for regional cooperation. That is to say, the possibilities of new regional cooperation in the post-conflict period have come to the fore after consecutive regional conflicts. In this context, cooperation between Azerbaijan, Armenia, and Turkey is of vital importance. Especially the peace between Armenia and Azerbaijan after 2022 has changed the balance and opened a window of opportunity for new cooperation. The prospect of peace and co-existence, as well as challenges and opportunities, in the South Caucasus will be discussed in an in-depth way at the workshop. To this end, the workshop focuses on three sets of issues: a) fostering diplomatic, military, and political relations in the region and exploring opportunities for conflict resolution b) analyzing opportunities for cooperation among the regional countries in the fields of economy, energy, and logistics c) shining a spotlight on the common culture and history in the region.

WOMEN’S NETWORK ON EASTERN MEDITERRANEAN POLITICAL STUDIES (WONEMPS) ROUNDTABLE

ONTOLOGICAL SECURITY AND THE EASTERN MEDITERRANEAN

Feride Aslı ERGÜL JORGENSEN, Ege University; Effie CHARALAMPAKİ, IIER; İrem AŞKAR KARAKIR, Dokuz Eylül University; Didem BUHARİ, İzmir Katip Çelebi University; Bezen BALAMİR COŞKUN, TED University

Women’s Network on Eastern Mediterranean Political Studies (WONEMPS) is a scholarly network of female academics and researchers in the fields of Political Science, International Relations (IR), Peace and Conflict Studies, and relevant subfields, who wish to explore avenues with which cooperation, research, innovation and empowerment could flourish in the Eastern Mediterranean (East Med). As founders of WONEMPS we believe in the importance of enabling the exploration of new methodologies, theoretical frameworks, and research agendas. By challenging the dominant discourse, we promote innovative scholarship and foster diverse perspectives in our fields. In this context, in this roundtable we approach ontological security in the Eastern Mediterranean region from different theoretical standpoints. Ontological security which is defined as a sense of stability that emerges in response to “the need to experience oneself as a whole, continuous person in time in order to realize a sense of agency” (Mtizen 2021, 342) is one of the neglected issues when ones talk about security in the EastMed. The complex humanitarian emergencies such as Covid-19, decreasing water supplies and inflation in food prices have posed fundamental challenges to regional security. Yet, this extends beyond the economic and physical security of regional states. These complex humanitarian emergencies have been posing fundamental challenges to the survival of the human as a subject. The threats originating from such challenges to the fundamental lived experience of ‘being ’in the EastMed is an important aspect that must be considered among scholars of security studies. Thus, in this roundtable we offer insights to discuss different dimensions of ontological security. Our experts will discuss several issues such as gender equality, complexity, meta governance and innovation cooperation, climate change, identity & nationalism as well as the effects of deglobalization and post-Westernization.

